

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 325 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Άποκλειστικό φωτορεπορτάζ

Στους τρείς
'Αθηναίους
οί δύο
διαβάζουν *

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ

την άρτιωτέρα έφημερίδα ειδήσεων

* Ωρα 12:5', Πλατεία Συντάγματος, Φωτογραφική υπηρεσία «ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ»

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 325 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ζ' 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1962

*Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλιδόπουλος
Διεύθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανής (Αγίας Ζώνης 24, *Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
*Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. *Ετησία δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνηγορήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. *Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οί άναγνώστες
μας
γράφουν

Πολεοδομικά

Είναι λοιπόν αναπόφευκτος ή μεταφορά της πρωτεύουσας μακράν των Αθηνών; Είναι ακόμη μία πρόταση, αλλά κάτι που επαναλαμβάνεται συχνά, έστω και σαν φήμη, στο τέλος γίνεται πραγματικότητα. Αυτό τουλάχιστον αποδεικνύει ή πείρα. Έξ άλλου και εκ των πραγμάτων φαίνεται ότι ή λύση αυτή θα καταστή αναπόδραστος λόγω των συναπών και συνεχιζόμενων αρχιτεκτονικών και πολεοδομικών λαθών. Είναι πράγματι λίγο κομικό το φαινόμενο: Κατεβλήθησαν τόσες προσπάθειες, έδαπανήθησαν τόσα χρήματα για να ξανακτισθή ή Αθήνα και στο τέλος να αποδειχθή ότι ο όργανός αυτός έγινε επί τη βάση λανθασμένου σχεδίου, ώστε ή πόλη καθίσταται πλέον άχρηστη και πρέπει να εγκαταλειφθή. Μόνο στην Ελλάδα δυστυχώς είναι δυνατόν και συμβαίνουν παρόμοια έξωφρενικά πράγματα.

*Αθήναι

Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Διαιτηταί

Πολλά επεισόδια έγιναν τελευταία στα ποδοσφαιρικά γήπεδα, με ξυλοδαρμούς διαιτητών κλπ. Βεβαίως είναι απαράδεκτο και καταδικαστέο, άθληται να ξυλοκοπούν τους κριτές των. Αλλά επειδή πολλά βλέπουμε και γνωρίζουμε έμεείς οι παλαιοί φίλαθλοι, φτάνουμε και στην σκέψη: Μήπως δεν είναι πάντοτε θύματα οι διαιτηταί, αλλά —ίσως συχνότερα μάλιστα...— και θύται; Γιατί δυστυχώς είναι άπειρες οι περιπτώσεις διαιτητών που άδικησαν βαρύτατα διάδες και παίκτες.

*Όποσδήποτε χρειάζεται μια έκκαθάριση στο σώμα των διαιτητών. Πολλοί οι ακατάλληλοι.

*Από τα πρόσφατα γεγονότα σάς αναφέρω κάτι πολύ χαρακτηριστικό: Ο διαιτητής ενός ποδοσφαιρικού αγώνος μικράς κατηγορίας, που έδωρε από παίκτες, υπέβαλε μήνυση έναντιών τριών παικτών, οι όποιοι έθεωρήθησαν πρωταίτιοι των επεισοδίων, και όμως απέδειχθη, στην δίκη που έγινε, ότι ήταν άδικοι και γι' αυτό άπληγάγησαν. Παρακολούθησα την δίκη και έ-

κείνο που θέλω να σημειώσω είναι ή στάση του διαιτητού σ' αυτήν. Ήταν αυθάδης, προκλητικός, ακόμη και έναντι του δικαστηρίου, τόσο, ώστε ο πρόεδρος να του κάνει σε μία στιγμή την έξης παρατήρηση: «Προσέχετε μήπως με την στάση σας έδώ δικαιώσετε τους ποδοσφαιριστάς. Έτσι φέρονται οι διαιτηταί και στα γήπεδα:»...

*Αθήναι

Γ. Κ. Π.

*Η χαρά του περιτιού

Πολύ έπιτυχημένος ο χαρακτηρισμός του Λιονέλ Τερράυ για τους «Κατακτητάς του άχρήστου», τους μανιόδες όρειβάτες, που ξεκινάνε να ανέβουν σε άπότητες κορυφές (τεύχος 323). Έχω παρατηρήσει ότι οι ριψοκίνδυνοι αυτοί άνδρες διαλέγουν πάντοτε την πιο άπέκρημη πλευρά κάποιου βράχου, ενώ μπορεί να υπάρχει άλλος ομαλότερος δρόμος που να οδηγεί στην κορυφή. Γιατί να κρεμιούνται στην άβυσσο; Τί χαρά βρίσκουν με την μάταιη και τόσο επικίνδυνη ανάβαση; Η ανάβαση στις άπρόσιτες κορυφές νομίζω πως δεν έχει καμμία ιδιαίτερη αξία σήμερα, που είναι προσιτό με το άεροπλάνο κάθε σημείο της γής. Όσο για την χαρά του λίγγου, αυτό είναι μάλλον ψυχοπαθολογική κατάσταση.

Θεο)νίκη

Α. Κ. ΘΕΦ.

Συγκρίσεις...

Στην σελίδα 23 του τεύχους 323, είδα φωτογραφίες από τις φαντασμαγορικές εορταστικές διακοσμήσεις μερικών ευρωπαϊκών πόλεων. Και είναι άναπόφευκτη ή σύγκριση με τον υποτυπώδη και φτωχό διάκοσμο των άθηναικών δρόμων. Γιατί ήταν τόσο ευτελή και κακόγουστα τα έφετεινά «δένδρα» των στύλων; Πέρυσι ήταν πιο κομψά, περισσότερο περιποιημένα. Εκτός από την αύξηση των ιδιωτικών φωτών σε μερικά κτίρια και καταστήματα, που γίνονται για λόγους έμπορικούς, δεν παρατήρησα καμμία άλλη πρόσθετη φροντίδα, για να πάρη ή πρωτεύουσα εορταστικό χαρακτήρα. Χάσαμε, μήπως, το κέφι μας; Θεωρού-

ΝΕΟ

ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΙΚ - ΑΠ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΦΙΛΙΠΣ

αυτο mignon

Τώρα ό καθένας μπορεί να συνδυάση και να έχη ένα ραδιογραμμόφωνο και στο αυτοκίνητό του με τό νέο πικ - απ ΦΙΛΙΠΣ - AUTOMIGNON.

- Οι δίσκοι παίζονται και αλλάζουν αυτόματα με μία άπλή κίνηση του χεριού.
- Εύκολη τοποθέτησις.
- Εθηνή τιμή.
- Θαυμάσια όπόδοσις.

ΦΙΛΙΠΣ

αυτο mignon

ΠΡΟΪΟΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

Σπίτι σας,
μιά μικρή κάβα από εύγενή τυποποιημένα
κρασιά Ρόδου είναι άρχοντία!

ΛΙΝΔΟΣ:

Προνομιοῦχο λευκό ξηρό κρασί από σταφύλια ἐκλεκτῆς ποικιλίας, εἰδικὰ διαλεγμένα.

CHEVALIER DE RHODES:

Έρυθρό ξηρό κρασί, παλαιό, τῶν Ἱπποτῶν τῆς Ρόδου.

Παραγωγή - Ἐμφιάλωσης: Κ.Α.Ι.Ρ - ΡΟΔΟΣ
ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΠΟΤΩΝ
Ἐπίσης διανομή κατ' οἶκον σὲ κιβώτια 6 καὶ 12 φιαλῶν
ΤΗΛ. 483-125, 483-876

K7/4

I 1/158

10 κυβικών ποδών 10.800 δρχ.
8 κυβικών ποδών 9.500 δρχ.

ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΣΑΣ
ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ ΜΕ 14 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Ζητήστε νά ἔχη:

1. Ἰσχυρότατο καὶ ἀδόρυβο ψυκτικὸ μηχανήμα.
2. Ἀδόρυβη πόρτα, πού νά μὴν προεξέχη ὅταν ἀνοίγῃ.
3. Χαλύβδινο θάλαμο μέσα-ξῶ ἔμαγέ.
4. Μονωμένη πόρτα παγοθαλάμου, πού ἔξασφαλίζει τελεία κατάψυξη.
5. Μονωμένη λεκάνη ἀποψύξεως μὲ στόπ ἀσφαλείας καὶ διπλό πυθμένα.
6. Εἰδικὸ κλαπέτο ἀποψύξεως, γιὰ νά μὴ στάζῃ οὔτε σταγόνα στοῦ θαλάμου.
7. Ἀτσάλινες ἐσχάρες μὲ πλαστικὴ ἐπένδυσι, πεντακάθαραι καὶ ἀθάνατες.
8. Πλαστικὴ ἐσωτερικὴ πόρτα, μὲ κινητὲς θῆκες.
9. Εἰδικούς χώρους γιὰ βούτυρο καὶ αὔγα, μὲ τὴ σωστὴ ψύξη διατηρήσεως.
10. Κινητὸ ράφι γιὰ φιάλες, ὥστε νά οἰκονομῆται πολὺτιμος χώρος.
11. Φρουτολεκάνη ἀτσάλινη ἔμαγέ, μὲ στόπ ἀσφαλείας καὶ κρύσταλλο.
12. Κοιλίες ὀριζοντιώσεως, πού νά τὸ ἐδραιώνουν σωστὰ σὲ κάθε δάπεδο.
13. Τέλειο ἐσωτερικὸ φωτισμὸ, μὲ προστατευόμενες λυχνίες.
14. Εἰδικὰ στεγανοποιητικὰ ὑλικά, ὑαλοβάμβακα καὶ ἀνοξείδωτα ἐλάσματα.

Σὲ ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις σας
ἀνταποκρίνονται
ΤΑ ΝΕΑ ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ
ΤΑ ΠΙΟ ΦΘΗΝΑ

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

με ἄσχετο ὅτι δὲν ἔχουν πρακτικὴ σημασία; Μὰς καταβρόχθισαν ἡ ρουτίνα καὶ ἡ ἀδιαφορία;

Ἀθῆναι

Κ. ΓΙΑΝ.

Παραστάσεις γιὰ παιδιὰ

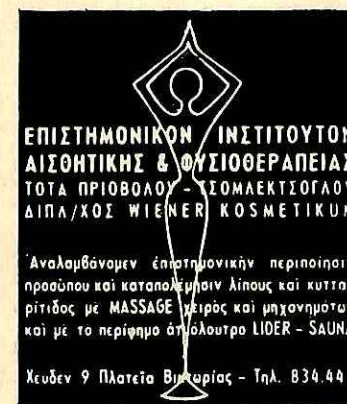
Τὸ δεκαπενθήμερο τῶν ἑορτῶν, τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο» εἶχε τὴν λαμπρὴ ἰδέα νά δώσῃ, μὲ συχνὲς ἐναλλαγές, μερικά ἔργα τοῦ ρεπερτορίου του. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν «Φιλόγυρο» τοῦ Μολιέρου. Ὑπέροχος ὁ Νέζερ! Μὲ τὴν εὐκαιρία αὕτῃ θὰ ἤθελα νά κάνω μιὰ πρόταση: Τὶς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν, τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο» νά δῇ, σὲ ἀπογευματινὲς παραστάσεις, ἐπαναλήψεις κλασικῶν κωμωδιῶν, καταλλήλων καὶ γιὰ παιδιὰ. Θὰ ἦταν ἓνα πραγματικὸ καὶ ἀνεκτίμητο δῶρο γιὰ τὰ παιδιὰ, νά «ἐδιδάχθουν» ἀπὸ τὴν σκηνὴ τοῦ μερικὰ ἀριστουργήματά. Μὲ τὴν παντελὴ ἔλλειψη καλοῦ παιδικοῦ ἐξάματος καὶ τὸν κατακλυσμὸ ἀπὸ ἀήθεις πάσης φύσεως, μιὰ παράσταση κλασικῆς κωμῆδας, ἀπὸ αὐτὲς πού ἔχει ἡδὴ ἀνεβάσει τὸ «Ἐθνικὸ Θέατρο», θὰ εἶναι μιὰ προσφορά. Δὲν θὰ ἦταν δύσκολο νά καταρτισθῇ ἓνα πρόγραμμα ἀπὸ ἑνὰ καὶ ἑλληνικὰ ἔργα γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Μαζὶ μὲ τὴν οὐσιαστικὴ παιδεία, καὶ τὴν ψυχαγωγία, θὰ εἶναι μιὰ χρήσιμη προκαταρκτικὴ ἐπαφὴ τοῦ παιδιοῦ μὲ τὸ καλὸ θέατρο, μιὰ προετοιμασία γιὰ νά τὸ ἀγαπήσῃ καὶ νά γίνῃ αὐριο καλὸς ἐκαστής. Πού ἄλλωστὸν μπόρουν νά δοῦν τὰ ἔργα αὐτά;

Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ἀθῆναι

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ τῆς Ἐάνθης κατεβαίνουν τακτικὰ οἱ Πομάκοι ἀπὸ τὰ γειτονικὰ χωριά. Μιὰ γυναίκα μὲ τὸ παιδί στὴν πλάτη, χαρακτηριστικὸς τύπος τῆς ἀκαθορίστου καταγωγῆς τῆς μοιροσυλμανικῆς αὐτῆς φυλῆς, πού κατοικεῖ στὴν Ἀνατολικὴ Ρωμανία καὶ σὰ θόρεμα τῆς ἐλληνικῆς Θράκης. (Φωτογραφία Βάσου Μίγκου).

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ Σ πεπειραμένοι, εἰδικοί δι' ἐρεῦνας - πληροφωρίας ἐπὶ πάσης φύσεως ἰδιωτικῶν ἐμπιστευτικῶν υποθέσεων, γάμων, διαζυγίων, ἐπιτηρήσεως ἀνηλίκων, ἀναζητήσεως πραγμάτων ὑπὸ κατάσχεσιν κλπ. Διεθνὲς γραφεῖον πληροφωριῶν «ATHENS», Παρισσοῦ 2 (πλατ. Κλαυθμῶνος), τηλ. 27-709. Τὴν σοβαρότητα τῶν ἐργασιῶν μας ἐγγυᾶται ἡ πολυετής εὐδόκιμος δημοσιὰ προῦπηρεσία μας.

ΕΡΕΥΝΑΙ ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐμπιστευτικῶν υποθέσεων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ (γάμων, διαζυγίων, ἐξαφανίσεων, κληρονομιῶν κλπ.). Ἐπιτηρήσεις ἀνηλίκων. Ἀναζητήσεις ἀντικειμένων ὑπὸ κατάσχεσιν. Γραφεῖον πληροφωριῶν «ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΠΑΛΚΑΝΣ», Ἑλ. Βενιζέλου 15 - Ἀθῆναι. Τηλέφ. 25.194 (3-6 μ.μ. 673.658). ἔτος ἱδρύσεως 1933).

Tête à tête...

πιὸ γλυκό... πιὸ τρυφερό...

ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ

ION

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

ὅλη γὰρ τῶν δαυιὰν

αιριάζει απόλυτα με τη γυναικεία προσωπικότητα. Έτσι δεν θα προτιμάει μόνο το παιδάκι σας από τα κρουαγιέματα, αλλά και σας από τους έρθεθισμούς του δέοματος

Με τις Μοντέρνες επιστημονικές πάνες FILMULIN

- Προστατεύουν και θεραπεύουν το δέρμα του βρέφους από τις μολύνσεις και τους έρεθισμούς
- Ξεκουράζουν την μητέρα γιατί πλένονται και στεγνώνουν εύκολα.
- Χαρίζουν τον ύπνο στον Πατέρα γιατί το μωρό κοιμάται ήσυχο.

Το ωραιότερο δώρο στη σύγχρονη μητέρα.

Πάνες
FILMULIN
WINDEL-EINLAGEN
REGINA

Και ακόμη: Ζητείτε τους πρωτότυπους επιστημονικούς όμφαλεπιδέσμους PERLON. Προστατεύουν το μωρό σας από όμφαλίτιδα, όμφαλοκήλη, δερματίτιδα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Στα Φαρμακεία και Καταστήματα παιδικών ειδών
Διά την Ελλάδα "ΦΑΡΚΟ", Φαρμακευτική Έταιρία Αθηνών
Τηλ. 526-608.

SIEMENS

Διαλέξτε
ένα μαγειρείο
Σήμενς
στα μέτρα
της
κουζίνας σας.

ΜΕΓΑΛΗ
ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΥΠΩΝ

ΦΩΤΕΙΝΟ ΚΑΝΤΡΑΝ

ΠΟΡΤΑ ΔΙΑΦΑΝΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΦΟΥΡΝΟΣ

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΠΛΑΚΑ PROTODYN

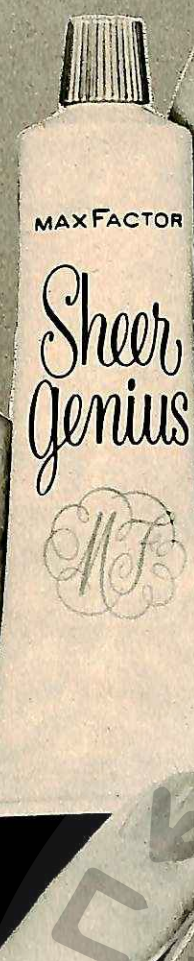
Εύκολες
πληρωμές

ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.

MAX FACTOR

*Sheer
Genius*

Είναι τόσο ωραίο
να φαίνεσθε τόσο όμορφη

**ΝΕΟ τέλειο υγρό Μέϊκ - απ με υγροποιό
προστασία διά την περιποίηση του δέρματος...**

Χαρίστε εις τον έαυτόν σας το SHEER GENIUS διά να έπωφεληθήτε τα πλεονεκτήματα του νέου τύπου ΥΓΡΟΤΗΤΟΣ που περιέχει. Το SHEER GENIUS περικλείει τα ακριβώτερα εις όλον τον κόσμο τονωτικά του δέρματος. Προσφέρατε εις τον έαυτόν σας το SHEER GENIUS με το λεπτό και ανάλαφρο Μακιγιάρισμα που απλώνει χωρίς γιαλάδα, χωρίς σκασίματα. Είναι πράγματι το μοναδικό πλήρες Μέϊκ - απ συσκευασμένο για σας, σέ

πρακτικό πλαστικό σωληνάριο, διά χρήςιν είτε στο σπίτι σας είτε στην τσάντα σας. Διαλέξτε ένα από τα 6 χρώματα που κυκλοφορούν.

Είναι τόσο ωραίο να αισθάνεσθε ιώρα πιο όμορφη.

MAX FACTOR
HOLLYWOOD

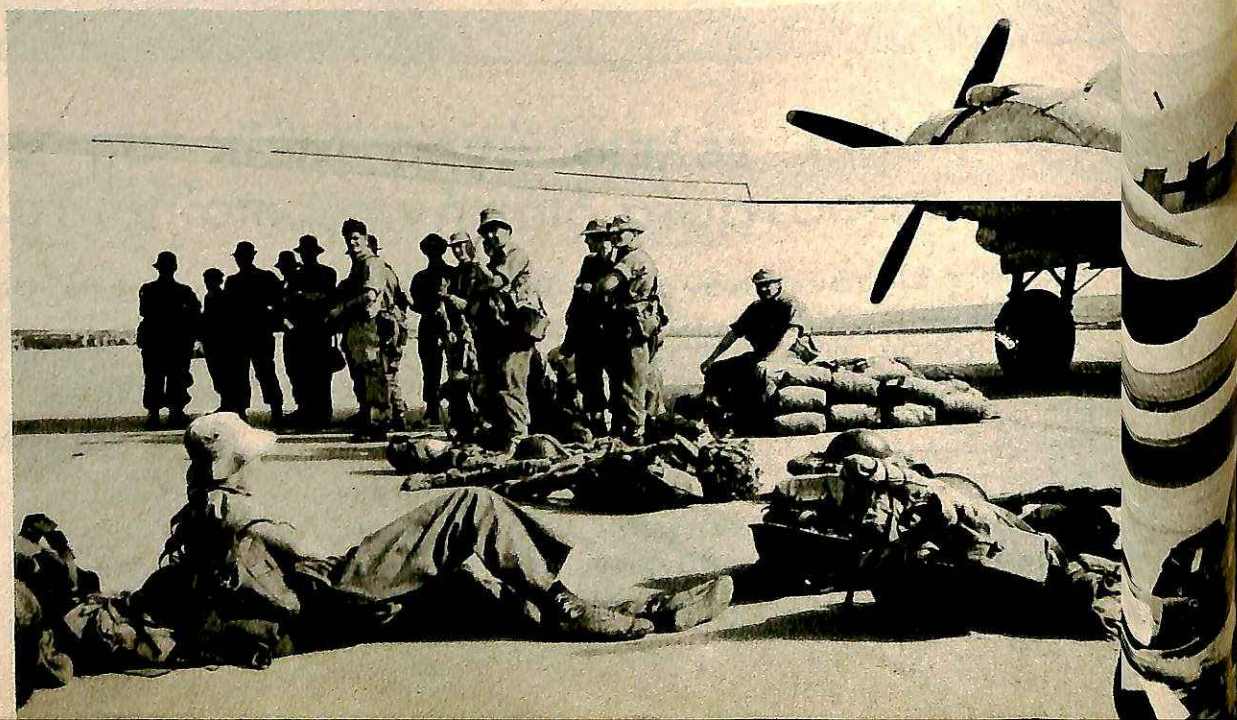

(Associated News papers)

Το ήφαιστειο

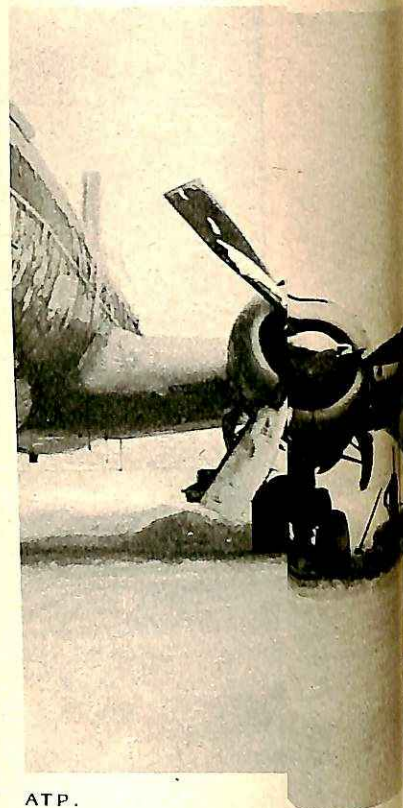
Πάλι έστία ανάφλεξης ή Μέση Ανατολή. Για να προλάβουν κάθε πραξικοπηματική ενέργεια του στρατηγού Κάσεμ, κατά του έμιράτου του Κουβέιτ, οι Βοεταννοί ενίσχυσαν έσπευσμένα τις δυνάμεις τους της περιοχής. Στο αεροδρόμιο του Κουβέιτ αποβιβάζονται τμήματα πεζικού. Παράλληλα έστάλησαν ενισχύσεις στη γειτονική Κένυα και στο Άντεν.

(Φωτ. Dalmas)

ΑΤΡ.

Χειμιά
 Χιόνια έκάλυψαν την Άγγλία που γνωρίζει τώρα τέτοιο χειμώνα από το 1947. Πολλοί δρόμοι άποκλείνουν και το ψύχος μετέβαλε σε πάγο. Σηθκαν σε πολλές περιοχές τριών τοστών. Στη φωτογράφια α-ποκλεισμένου δρόμου του Γιορκεσκάιρ.

Άποκλεισμός

Σε άρκτική έρημο μετέβαλαν τα χιόνια το αεροδρόμιο της Ζυρίχης, όπου ή κίνηση των αεροσκαφών διεκόπη επί δώδεκα ώρες. Μάταιες όλες οι προσπάθειες μίας λεγεώνας έργατών να άπομακρύνουν τους πάγους από το διάδρομο προσγειώσεως και τα αεροπλάνα. Τελικά νίκησε ή φύση.

(Paul Popper Photo)

(London Express News)

Μυστήριο

Πέρασε ο φανοστάτης πάνω από το κατώ σαν λόγχη; Άνέβασαν το αυτοκινητάκι ως το φανάρι και το τρύπησαν. Τίποτε από αυτό. Άπλουστατα, το τρίτροχο έπεσε πάνω στον στύλο, κατά τον «κλασικώτερο» τρόπο. Καί τότε ή σκεπή του, από πλαστικό γυαλί, σκίστηκε, άνοιξε γύρω από τον στύλο και ξανάκλεισε «αγκαλιάζοντάς» τον. Το παράξενο αυτό συμβάν έγινε σ' ένα προάστιο του Λονδίνου. Ο οδηγός του δέν έθιγη.

Έκθέσεις

Στην καρδιά της άγγλικής πρωτεύουσής συγκεντρώθηκαν κόττερα κάθε μεγέθους και τύπου, για τη διεθνή έκθεση σκαφών ιστιοπλοΐας. Εξαι η μεγαλύτερη του είδους της που πραγματοποιήθηκε μέχρι σήμερα. Σημειώτεον ότι στην καλοκαιρινή αυτή άτμόσφαιρα οι έπισκέπται κυκλοφορούν με τα βαρύτερα παλτά τους, εξ αίτίας του άγριου χειμάνος.

ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΟΥ ΧΟΓΚ - ΚΟΓΚ. ΔΥΟ ΠΑΡΑΤΟΛΜΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΞΕΡΕΥ ΝΗΤΑΙ ΑΝΟΙΧΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΒΑΡΕΛΙ ΤΟΥΣ
(Φωτ. Camera Press)

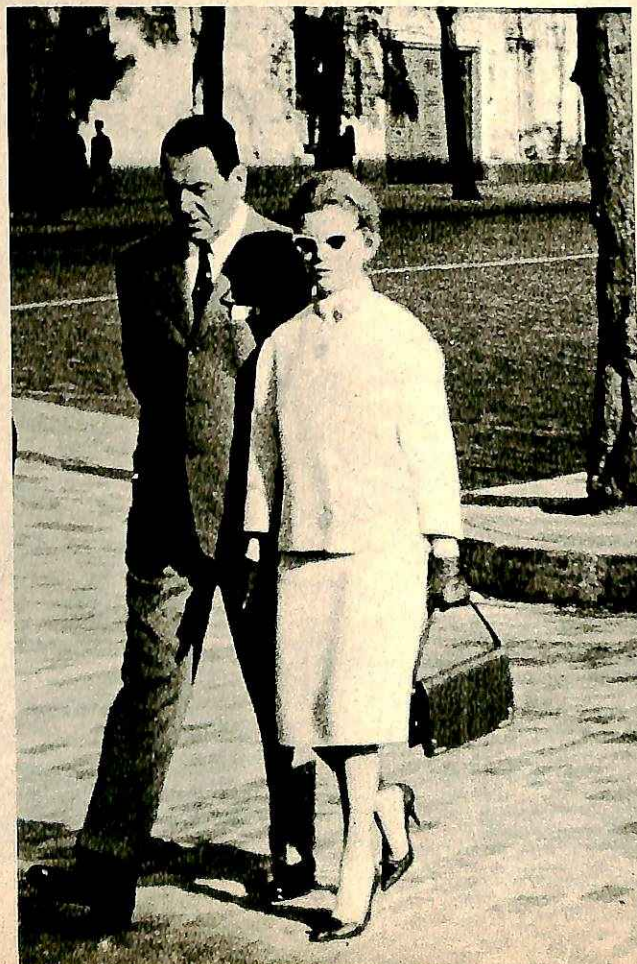

Φαντασία

Η νεαρή και ωραία Γιαπωνέζα δημοσιογράφος δις Ρεϊκο Καμάτα πραγματοποίησε το πιά πρωτότυπο ασφαλώς ταξίδι Τόκιο-Παρίσι. Κατά τη διαδρομή χρησιμοποίησε τα περισσότερα και πιο ετερόκλητα μέσα κινήσεως — πενήντα συνολικά. Μεταξύ άλλων, αεροπλάνο, καμήλα, πατινία και πυροσβεστική άντλία. Το τελευταίο ήταν το άσπασέρ του Πύργου του Αϊφελ, όπου η Ρεϊκο έφθασε με άμαξάκι που το έσερνε μία... κατσίκα.

(Φωτ. Dalmas)

Ο ΤΕΩΣ ΔΙΚΤΑΤΩΡ της Αργεντινής, Χουάν Περόν, με την γραμματέα του και κατά πάσαν πιθανότητα υπ' αριθ. 3 σύζυγό του, Ίσαβέλλα Μαρτινέθ, που είναι μόλις 28 ετών.

Η δοκιμασία της Δημοκρατίας

Άρθρο του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΜΟΝΟΣ ΑΣΦΑΛΗΣ ΤΡΟΠΟΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ:
Η ΕΞΥΨΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Η σύγχρονη δημοκρατία είναι «αντιπροσωπευτική» — κατ' αντιδιαστολήν προς την «καθαράν δημοκρατίαν». Στηρίζεται, δηλαδή, εις την αρχήν ότι η υπερτάτη εξουσία ανήκει εις τὸν «λαόν», ἀλλὰ ἡ ἀσκῆσις τῆς γίνεται ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων, τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἐκλέγει. Εἰς τὴν «καθαράν δημοκρατίαν», ἀντιθέτως, οἱ πολῖται μετέχουν ἀπ' εὐθείας τῆς λήψεως τῶν ἀποφάσεων πού τοὺς ἀφορῶν. Ἡ μορφή ὅμως αὐτῆς καὶ σπανία ὑπῆρξε καὶ παροδική. Ἰσχυσεν ἐπὶ τι διάστημα εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας — ὅπου ἐπὶ συνόλου 400.000 κατοίκων τῆς πολιτείας τὸν «δημόν» (λαόν) ἀπέτέλουσαν μόνον 20.000, δηλαδή οἱ γηγενεῖς ἐλεύθεροι πολῖται — καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους εἰς μικράς σχετικῶς κοινωνίας.

Αἱ πολυπληθεῖς νεώτεροι κοινωνίαι εἶναι πρακτικῶς ἀδύνατον νὰ διακυβερνηθῶν μετὰ τὸ σύστημα τῆς «καθαράς δημοκρατίας», διὰ δύο προσθέτους λόγους. Πρῶτον, διότι εἰς αὐτὰς τὰ προβλήματα, πού ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ὁ νομοθέτης, εἶναι πολὺ περίπλοκα. Καί, δεύτερον, διότι εἰς τὰς νεώτερας κοινωνίας οἱ πολῖται εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται διὰ νὰ παράγουν καὶ δὲν ἔχουν τὸν καιρὸν ν' ἀσχολοῦνται μονίμως μετὰ τὰ κοινά. Ἐνῶ ὅμως πολυπληθεῖς κοινωνίαι ὑπάσχουν ἀπὸ μακροῦ, τὸ σύστημα τῆς πλήρους ἀντιπροσωπευτικῆς δημοκρατίας εἶναι πολὺ πρόσφατον — γέννημα οὐσιαστικῶς τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ ἀποτέλεσμα μακρῶν λαϊκῶν ἀγώνων. Δικαίως, λοιπόν, θεωρεῖται ὡς κατάκτησις. Ἡ ἀξία τῆς, ἐν τούτοις, καὶ ἡ ἀποδοτικότητα τῆς ἀμφισβητοῦνται μενίμως. Ἡ πολιτικὴ διδολογία εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἐπικρίσεις κατὰ τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν συστήματός. Καὶ αὐτομάτως, ὅμως, ἡ καθημερινὴ ἐμπειρία γεννᾷ πολλὰς ἀμφιβολίας, ἀλλὰ ἐκείναι, πού τὰς αἰσθάνονται καὶ τὰς διατυπώνουν, ἔχουν συνήθως τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀνεκάλυψαν κάτι ἐντελὸς καινούργιο, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς πρὸ αὐτῶν ἀντελήφθη. Τέτοια εἶναι ἡ περὶ τὴν ἀναγνώστω, πού σὲ μακροσκελὲς ἐπιστολὴ τοῦ θέτι ὀξέως τὸ πρόβλημα τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς δημοκρατίας καὶ προτείνει τρόπον βελτιώσεως τῆς ἀποδόσεώς τῆς.

Ὁ ἀναγνώστης ὁρμάται ἀπὸ τὴν ἐμπειρίαν τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων καὶ διατυπώνει τὸ ἐξῆς ἐρώτημα: Πιστεύετε σοβαρῶς ὅτι οἱ τριακόσιοι, οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται κατὰ διαστήματα δουλεύει, εἶναι —ἀνεξαρτήτως τοῦ εἰς ποῖα κόμματα ἀνήκουν— οἱ ἐκλεκτότεροι Ἕλληνες καὶ ὅτι πέραν αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ὑπολοίπων πολιτῶν, δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι ἀξιώτεροι νὰ ἐκπροσωπήσουν τὸ ἔθνος; Τὸ ἐρώτημα ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως καὶ διατύπωσιν δεοντολογικοῦ κανόνος: τοῦ κανόνος, δηλαδή, ὅτι τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα πρέπει νὰ λειτουργῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνάθεσιν τῶν τυχῶν ἐκάστου ἔθνους εἰς τοὺς ἐκλεκτοτέρους πολῖτας τοῦ.

Ἡ ἀπάντασις τὴν ὁποίαν δίδει εἶναι ὅτι, ἂν ἐξαίρεση κανεῖς ἕνα μικρὸν ἀριθμὸν πράγματι φωτισμένων ἀνθρώπων, πού καὶ τὸ κοινοβούλιον κοσμοῦν καὶ τὸ ἔθνος τιμοῦν καὶ τὸν τόπον κατὰ δύναμιν προάγουν, οἱ ὑπόλοιποι ὥς νὰ ἔχουν καλὰς προθέσεις, ἀλλ' εἶναι ἄνθρωποι ἀσήμαντοι, κοινοί, ἀνεπαρκῶς ἐξοπλισμένοι —ἀπὸ ἀποψιν γνώσεων, ἱκανοτήτων καὶ ἠθικῆς ποιότητος— διὰ τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους. (Ἄν μάλιστα στηριχθῇ κανεῖς εἰς τοὺς χαρακτηρισμοὺς, τοὺς ὁποίους ἐξιστόμεισαν κατὰ καιροὺς ἐναντίον ἀλλήλων ἐντὸς τῆς Βουλῆς, θὰ συνήγεν ἀκόμη ἀπογοητευτικώτερον συμπέρασμα). Ἐνῶ οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἑλλὰς διαθέτει ἐκάστοτε ἐκτὸς τῆς Βουλῆς πλείστας πρώτης γραμμῆς προσωπικότητας πού, ἂν καθίστατο δυνατόν νὰ ἐκλεγούν ἀντιπρόσωποι, θ' ἀπέτελουν τὴν καλυτέραν ἡγεσίαν μεταξὺ ὄλων τῶν ἐθνῶν τῆς ὕδρογειοῦ.

Ἡμπορεῖ νὰ μὴ συμμερίζεται κανεῖς τὴν τελευταίαν αὐτὴν ὑπεραισιόδοξον ἀντίληψιν τοῦ ἀναγνώστου, ἀλλ' ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ ὅτι κατὰ βάσιν εἶναι ὀρθαί αἱ δύο διατυπώσεις του: Πρῶτον, ὅτι οἱ ἐκάστοτε ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ δὲν εἶναι οἱ ἐκλεκτότεροι Ἕλληνες ἐν τῷ συνόλῳ τῶν καί, δεύτερον, ὅτι ὄντως τὸ ἔθνος διαθέτει πολλὰς προσωπικότητας ἀσυγκρίτως καταλληλοτέρας καὶ ἱκανώτερας διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν. Ποίος ὅμως εἶναι ὁ λόγος τοῦ παραμερισμοῦ τῶν αὐτῶν καὶ ποίος ὁ τρόπος θεραπείας τοῦ κακοῦ;

Ὁ ἀναγνώστης, μετὰ ὕψος ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει κάτι τὸ νέον καὶ ἀνεύθυνον μέχρι τοῦδε καὶ ὁ ὁποῖος προτείνει μίαν ἐπαναστατικὴν καινοτομίαν, διὰ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰ δύο αὐτὰ ἐρωτήματα, βάλλει κατὰ τῶν θεμελιῶν τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς δημοκρατίας, δηλαδή τῆς ἀρχῆς τῆς πολιτικῆς ἰσότητος τῶν πολιτῶν. Βάσει ποίας λογικῆς —γράφει— καὶ συμφωνίας μετὰ ποῖον ἠθικὸν νόμον θεωρεῖται ἕνας καθηγητὴς πανεπιστημίου ἰσοτίμος πολιτικῶς μετὰ τὴν πρῶτην τυχούσαν καθαρίστριαν, ἕνας διαπρεπὴς ἐπιστήμων μετὰ τὸν τελευταῖον ἀχθοφόρον, ἕνας εἰσαγγελεὺς μετὰ οἰανδήποτε γυναικα ἐλευθερίων ἡθῶν, ἕνας στρατηγὸς μετὰ τὸν νερούλα τῶν προαστίων καὶ γενικῶς ἕνας μορφωμένος ἄνθρωπος μετὰ οἰονδήποτε ἀγράμματον αἰγλοβοσκόν; Ἡ ῥίζα τοῦ κακοῦ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῆς ψήφου — κατὰ τὸν ἀναγνώστην. Διότι μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς καλοῦνται ν' ἀποφασίζον περὶ πάντων (ἐκλέγοντες τοὺς ἀντιπροσώπους των) ὅχι μόνον οἱ δυνάμενοι, ἀλλὰ καὶ μυριάδες ἀνυπόπτην, ἀδασὼν καὶ ἀπληροφορητῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ εἶναι ὁ διὰ νόμου καθορισμὸς ἐνὸς κατωτάτου ὁρίου οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ἐκλογέων. Τότε θὰ δημιουργηθῶν σοβαραὶ πιθανότητες ἀναδείξεως ὡς ἀντιπροσώπων τῶν ἔθνους ἐκλεκτοτέρων προσώπων.

Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι καθόλου νέα. Ἐχουν ὑποστηριχθῇ ἕως τώρα ἐπα-

νηλημμένως, ἔχουν συζητηθῇ κατὰ κόρον καὶ ἔχουν ἀποτεθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης. Δὲν βλάπτει ὅμως νὰ ἐπανεξετασθῶν, διότι δὲν εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμποροῦνται ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἢ ἀνάλογον νοοτροπίαν. Ὡς γνωστὸν, σήμερον εἰς τὰς δημοκρατίας ἡ ψήφος εἶναι ἴση, καθολικὴ καὶ ἐνιαία. Ἰση, διότι κάθε ἐκλογεὺς ἔχει τὴν ἰδίαν ψήφον μετὰ τοὺς ἄλλους ἐκλογεῖς καὶ συμβάλλει κατὰ τὸ ἴδιον μέτρον μετὰ αὐτοὺς εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς Βουλῆς. Καθολικὴ, διότι ὅλοι οἱ πολῖται ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἱ συμπληρώσαντες τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην ἡλικίαν (τὸ 21ον ἔτος παρ' ἡμῖν) καὶ μὴ στερηθέντες τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων συνετεία εἰδικῆς καταδίκης, ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Καὶ ἐνιαία, διότι κάθε ἐκλογεὺς ἔχει μίαν ψήφον.

Ἐὰν θελήσωμεν νὰ καταστήσωμεν περισσότερον συγκεκριμένην τὴν ἀορίστως διατυπωμένην πρότασιν τοῦ ἀναγνώστου περὶ νομοθετικοῦ «καθορισμοῦ κατωτάτου ὁρίου οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ἐκλογέων» καὶ τὴν εὐρύνωμεν ὅσον εἶναι δυνατόν, θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τρεῖς πρακτικαὶ τρόποι ὑπάρχουν ἐφαρμογῆς μίαν «μεταρρυθμίσεως» εἰς τὰ ἱσχύοντα. Ὁ πρῶτος, εἶναι ὁ περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου μετὰ διάφορα κριτήρια (ἡλικίας, μορφώσεως, οἰκονομικῆς ἢ κοινωνικῆς καταστάσεως). Ὁ δεύτερος εἶναι ὁ «διαφορισμὸς» τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου. Καὶ ὁ τρίτος εἶναι ὁ ἐκ τῶν ἄνω διορισμὸς μέρους ἢ τοῦ συνόλου τῶν ἀντιπροσώπων, εἴτε διὰ χρησιμοποίησεως τοῦ πλάσματος τῶν «ἐκλογέων», εἴτε ἀνευ αὐτοῦ.

Καὶ αἱ τρεῖς ὁμοῦ αὐταὶ μέθοδοι ἔχουν ἤδη ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸ παρελθόν. Εἰς τὴν προπολεμικὴν Οὐγγαρίαν (ὑπὸ τὸ δικτατορικὸν καθεστὼς) δικαίωμα ψήφου εἶχαν μόνον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συνεκέντρωναν τὰς ἐξῆς ταυτοχρόνως προϋποθέσεις: εἶχαν ὑπερβῇ τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας, εἶχαν φοιτήσει ἐπὶ τέσσαρα τουλάχιστον ἔτη εἰς σχολεῖον, εἶχαν τρία νόμιμα τέκνα ἢ —ἂν δὲν ἦσαν γονεῖς τῶν τέκνων— διέδεταν ὠριμένην περιουσίαν. Ὁ νομοθέτης περιορίζε τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς τοὺς κατὰ τεκμήριον περισσότερον ὑπεύθυνους πολῖτας καὶ εἶχε προβλέψει, ἐπὶ πλέον, ὅπως εἰς τὴν ὑπαιθρον ἡ ψηφορία διεξάγεται φανερά...

Ἡ δεύτερα μέθοδος, τοῦ «διαφορισμοῦ», ἴσχυεν εἰς τὸ Βέλγιον ἀπὸ τοῦ 1893 μέχρι τοῦ 1919. Κατ' αὐτὴν, δὲν εἶχαν ὅλοι οἱ πολῖται τὰ αὐτὰ δικαιώματα. Οἱ συμπληρώσαντες τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας εἶχαν μίαν ψήφον. Οἱ ὑπερβάντες ὅμως τὸ 45ον εἶχαν δύο ψήφους. Ἐπὶ πλέον, ὅμως, οἱ διαθέντες ὠρισμένον βᾶθμὸν μορφώσεως ἐδικαιούτο δύο ἀκόμη ψήφων, οὐδεὶς ὅμως ἐκλογεὺς ἠδύνατο νὰ ἔχῃ συνολικῶς περισσότερας τῶν τριῶν ψήφων. Αὐτὸ τὸ σύστημα τῆς πολλαπλῆς ψήφου ἴσχυε καὶ εἰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας μέχρι τοῦ 1918, ὁπότε κατηργήθη παντοῦ. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως, ὁ ἐκλογεὺς ἠδύνατο νὰ ψηφίσῃ εἰς περισσότερας τῆς μίας ἐκλογικῆς περιφερείας. Εἰς τὴν Σαξωνίαν οἱ πολῖται εἶχαν πλείονας τῆς μίας ψήφου, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των. Εἰς τὴν Ἑσθονίαν καὶ τὸ Ὁλδμβούργον ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἐκάστου πολίτου καθορίζετο ἀπὸ τὴν ἡλικίαν του, θεωρουμένην ὡς τεκμήριον ὑπευθυνότερας κρίσεως.

Ἡ τρίτη μέθοδος, τοῦ ἐκ τῶν ἄνω διορισμοῦ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἐφαρμόσθη ἐπίσης κατὰ τὸ παρελθόν, ὅταν ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἔκρινε τὰ πρῶτα δῆματα του, ἀλλ' ἀποτελεῖ προφανῇ περιορισμὸν τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμμεσολαβεῖ ἐκλογὴν. Τὰ ὀλοκληρωτικὰ καθεστῶτα μετὰ τὸν μονοκομματικὸν χαρακτῆρα τὸν ἐγενέκυσαν τὴν μέθοδον αὐτὴν (διότι οἱ ἀντιπρόσωποι ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ ἀσκούοντος τὴν ἐξουσίαν μοναδικοῦ κόμματος, πού διώκει ὡς ἐσχάτην προδοσίαν κάθε ἀντιπολίτευσιν), τὴν ἐκασόκευσαν ὅμως μετὰ τὴν κωμωδίαν διεξαγωγῆς «ἐκλογῶν», αἱ ὁποῖαι δὲν ἀποτελοῦν ἐκλογὴν, ἀλλ' «ἐγκρίσιν» τῶν προκαθορισμένων ἀντιπροσώπων ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων, οἱ ὁποῖοι προσάγονται εἰς τὰς κάλπας κατὰ τετράδας...

Οὐδεμία ἀπὸ τὰς μεθόδους αὐτὰς εἶναι δυνατόν νὰ υἱοθετηθῇ σήμερον χωρὶς ν' ἀλλοιωθῇ οὐσιαστικῶς ὁ δημοκρατικὸς χαρακτῆρ τοῦ πολιτεύματος. Ὅτι παρουσιάζει μειονεκτήματα ἡ δημοκρατία, εἶναι ἀναμφισβήτητον. Νὰ στρέψωμεν ὅμως τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας πρὸς τὰ ὀπίσω εἶναι ἀδύνατον. Ἀλλὰ, καὶ ἂν ἀγνοήσωμεν τὸ γεγονός ὅτι οἱ περιορισμοὶ καὶ οἱ διαφορισμοὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου θ' ἀποτελέσουν ὀπισθοδρομήσιν πρὸς συστήματα ἐγκυκαλιφθέντα ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν (ἂν δηλαδὴ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν «πρόληψιν» τῆς προόδου), θ' ἀντιμετωπίζωμεν ἕνα ἄλλο ἀνυπερβλήτον φράγμα: Τὸ φράγμα τῆς δοκιμασίας τῆς πρακτικῆς. Ποίος δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὅταν ἴσχυαν τὰ συστήματα αὐτὰ ἡ παραπλήσια (πού τὰ νοσταλγοῦμε ἢ τὰ ἐφευρίσκωμεν τώρα) οἱ λαοὶ ἐκυδερνάντο ἀπὸ τοὺς πράγματι ἐκλεκτοὺς καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἦτο εὐτυχέστερα; Ἐνῶ μόνον τρόπος ὑπάρχει βελτιώσεως τῆς δημοκρατίας — βραδείας ὅμως ἀποδόσεως: ἡ συνεχὴς ἐξύψωσις τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς στάθμης τοῦ λαοῦ. Καὶ αὕτη πραγματοποιεῖται, ὅπου ὑπάρχει ἐλευθερία.

Handwritten signature and text.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑ

ΠΡΟΒΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΣΙΚΙΑ (ἀριστερά) πήραν κι αυτά τὸ δρόμο πρὸς τὰ σύνορα. Ἀποτελοῦν τὰ μοναδικὰ σχεδὸν ὑπάρχοντα τῶν ὀνείρων, τῶν ὀποίων ἐπετράπη ὁ ἐπαναπατριsmός. Ἀνάμεσα στοὺς 123 ἀθῶους πού, ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια, τελείωσε τὸ ἔσκοπο μαρτύριό τους, καὶ πολλὰ παιδιὰ. Ἐχουν γεννηθῇ στὴν αἰχμαλωσία καὶ γιὰ πρώτη φορὰ πατοῦν τὸ χώμα τῆς πατρίδος. Μὲ λαχτάρα σφίγγουν στὰ μικρά τους χέρια ἢ δοκιμάζουν τὰ ὅσα τοὺς προσέφερε ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς (ἄνω).

ΦΘΑΝΟΥΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΥΛΑΚΙΟ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Τα κουνιάδια, που τους μετέφεραν ως τα σύνορα, σταμάτησαν. Βρίσκονται άφημα μέσα στην Αλβανία. Ο φακός συνέλαβε και ένα φρουρό με ακουμμένο πίσω από τα χαμόκλαδα. Πεζή θα διασχίσουν τα λίγα μέτρα που τους χωρίζουν από την πατρίδα. Και σπεύδουν. Ο καντίνος άερας της ελευθερίας γεμίζει τα στήθη τους, φτερώνει τα πόδια.

Αν και μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας εξακολουθεί να υπάρχει εμπόλεμος κατάσταση, το θλιβερό ζήτημα των Ελλήνων ομήρων, που άφησαν οι Έλληνες κομμουνιστές κατά την υποχώρησή τους προς τις βόρειες κομμουνιστικές χώρες, φαίνεται να πλησιάζει προς τη λύση του από την πλευρά της Αλβανίας. Πράγματι, ύστερα από μακρές διαπραγματεύσεις που έγιναν μεταξύ Ελλάδος, Αλβανίας και του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, οι αλβανικές αρχές παρέδωσαν, στο τέλος Δεκεμβρίου, στις αρμόδιες ελληνικές αρχές, 123 ομήρους. Οι άνθρωποι αυτοί, ύμματα μιάς αποκρουστικής βαρβαρότητας, έζησαν επί 14 περίπου χρόνια σε διάφορες κομμουνιστικές χώρες, όπου δούλεψαν σε κολλεκτιβιστικά αγροκτήματα και σε στρατόπεδα αναγκαστικής εργασίας. Από εκεί έφθασαν στην Αλβανία, για να επιστρέψουν στην Ελλάδα.

Ακόμη συγκινητικότερη είναι η περίπτωση των παιδιών τους, που όλα γεννήθηκαν μακριά από την πατρίδα τους και κάτω από συνθήκες αιχμαλωσίας. Τα παιδιά αυτά για πρώτη φορά στη ζωή τους πάτησαν το πόδι τους σε μία χώρα του Ελευθέρου Κόσμου. Οι όμηροι που επέστρεψαν έφεραν μαζί τους και τα ζώα τους, περίπου 2.765 αιγιόπρωτα.

Η επιστροφή αυτή των Ελλήνων ομήρων, ύστερα από τόσο μακρόχρονη αιχμαλωσία, θεωρείται σαν ένδειξη μεταβολής της πολιτικής της Αλ-

βανίας έναντι της Ελλάδος. Άλλοι 500 περίπου Έλληνες όμηροι εξακολουθούν να βρίσκονται στην Αλβανία, περιμένοντας με λαχτάρα την ώρα του επαναπατρισμού τους. Ήδη έχει συμφωνηθεί ότι δεν θα άργήσουν να επιστρέψουν κι αυτοί, μαζί με την κινητή περιουσία τους.

Έτσι το μεγάλο αυτό πραγματικό και ηθικό συγχρόνως πρόβλημα φθάνει στη λύση του. Και με τη λύση αυτή εξαφανίζεται μία ακόμη από τις διαφορές που χωρίζουν την Ελλάδα και την Αλβανία. Έτσι δημιουργούνται προϋποθέσεις που ευνοούν την απεκατάσταση ομαλών σχέσεων ανάμεσα στις δυο χώρες, έφ' όσον, βέβαια, έστω και καθυστερημένα, η Αλβανία επιδείξει κάποια καλή θέληση στην αντιμετώπιση των διαφορών που την χωρίζουν από την Ελλάδα, όπως συνέβη στο θέμα των ομήρων.

Διεθνής ανταγωνισμός

Η γειτονική μας Αλβανία έχει γίνει από καιρό αντικείμενο διεθνούς ενδιαφέροντος, καθώς και επίκεντρο του διεθνούς ανταγωνισμού. Είναι πραγματικά πολύ παρόξενό το να βλέπουμε κανείς τον ηγέτη μιάς χώρας τόσο μικρής, όσο η Αλβανία, να αντιμετωπίζει με τόση τόλμη και τόση τραχύτητα τον πανίσχυρο Κρούτσσεφ, όπως και το να βλέπουμε τον Μάο Τσε Τούγκ να

ΛΙΓΗ ΑΝΑΠΑΥΣΗ στο ελληνικό φυλάκιο, πριν συνεχίσουν με αυτοκίνητα του ελληνικού στρατού το δρόμο για τα σπίτια τους, στην περιοχή Γράμμου

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΛΟΧΑΓΟΣ ΠΑΠΑΣ ΕΠΟΠΤΕΥΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΜΕ ΚΟΠΟ ΣΕΡΝΕΙ ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΗ ΣΤΑ ΑΓΙΑ ΧΩΜΑΤΑ

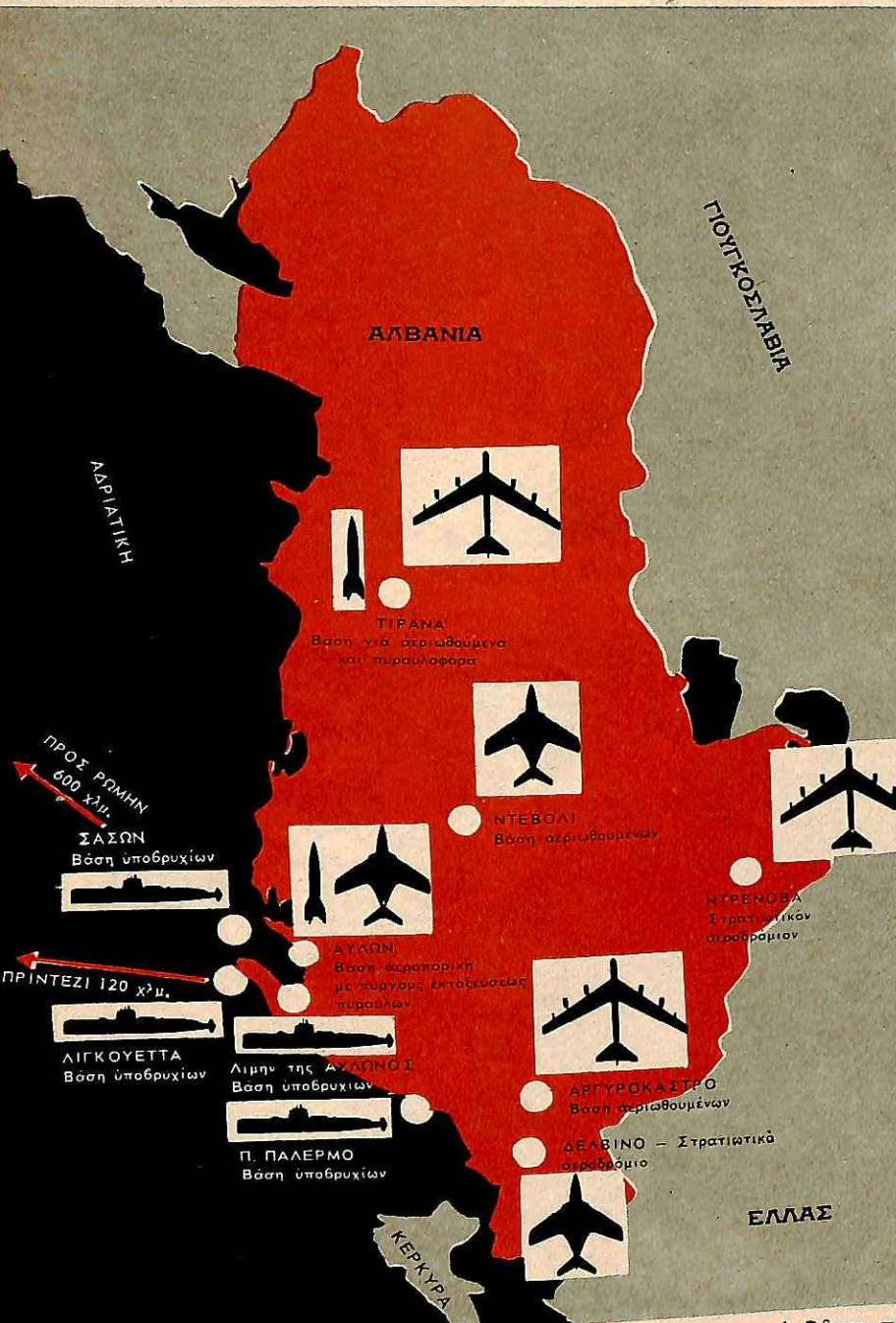
(Φωτ. Trans East)

διακηρύσσει την «άρραγή συμμαχία» της άχανους χώρας του με την μικροσκοπική χώρα του Έμπερ Χότζα.

Δεν είναι βέβαια καθόλου εύκολο να εξακριβώσει κανείς τα βαθύτερα αίτια της σκληρότατης ενδοκομμουνιστικής διαμάχης, που κλονίζει τον κομμουνιστικό κόσμο και έχει σοβαρές επιπτώσεις τόσο στο δυτικό στρατόπεδο, όσο και γενικότερα στον κόσμο ολόκληρο.

Όπως είναι γνωστό, η διαφωνία μεταξύ Κρούτσσεφ και Χότζα άρχισε όταν ο πρώτος εξήγγειλε τις δυο βασικές γραμμές της εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής της Σοβιετικής Ένώσεως. Την αποσταλινοποίηση και την ειρηνική συνύπαρξη. Οι ηγέτες των άλλων κομμουνιστικών κομμάτων και χωρών —εκτός των Κινέζων— προσαρμόσθηκαν περισσότερο ή λιγότερο στην θεσπιστική αυτή στροφή της σοβιετικής πολιτικής.

Είναι αλήθεια ότι πολλοί κομμουνιστές ηγέτες δεν ήταν καθόλου πρόθυμοι να εγκρίνουν και να προσυπογράψουν όλο εκείνο το δριμύτατο και αποκαλυπτικότατο κατηγορητήριο, με το οποίο ο Κρούτσσεφ άρχισε να καταρρίπτει τον μεσοανικό θρόνο του Στάλιν, κατά το περιόδο 20ο Συνέδριο του Σοβιετικού Κομμουνιστικού Κόμματος. Και, επιπλέον, όχι μόνον δεν ενόουσαν την πολιτική της ειρηνικής συνύπαρξης με τον «καπιταλιστικό κόσμο», αλλά και δυσπιστούσαν σ' αυτήν. Πολλοί έχουν την

ΣΤΟ ΧΑΡΤΗ σημειώνονται οι βάσεις που κατεσκεύασαν οι Ρώσοι πριν από τη ρήξη και η απόσταση -8.000 χιλιόμετρα- μεταξύ 'Αλβανίας - Κίνας.

πεποίθηση ότι οι «καπιταλιστάι» δεν επιδιώκουν τίποτε άλλο, εκτός από μια εύκαιρία, για να επιτεθούν εναντίον του κομμουνιστικού κόσμου και να τον καταστρέψουν.

Παρ' όλα όμως αυτά, οι περισσότεροι κομμουνιστάι ηγέται έδωσαν σε ποικίλους βαθμούς την έγκρισή τους. 'Αμετάπειστοι παρέμειναν μόνον οι Κινέζοι και οι 'Αλβανοί. 'Ο Χότζα ιδιαίτερος παρέμεινε άκαμπτος. Στο περίφημο συνέδριο των 81 κομμουνιστικών κομμάτων στη Μόσχα επέτρεψε με ασυνήθιστη δριμύτητα εναντίον του Κρούτσσεφ. Και έκτοτε δεν έπαψε να δξύνει την αντίθεσή του με τον ηγέτη της Σοβιετικής 'Ενώσεως.

Είναι βέβαια πολύ δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι η αντίθεση αυτή προέρχεται από ιδεολογικές διαφωνίες και διαφορές επάνω σε γενικά-πολιτικές γραμμές. Είναι πολύ απίθανο ο ηγέτης μιάς χώρας τόσο πολύ μικρής και με αληθινά άσημαντο διεθνές βάρος να ήθελε να παίξει το ρόλο του αρχηγού μιάς μεγάλης πολιτικής αρέσεως, καθώς μάλιστα ήταν βέβαιος ότι με την άφορη αυτή θα έπευσε εναντίον του τους κεραυνούς του πάντοτε όρμητικού Κρούτσσεφ και θα έθετε σε κίνδυνο το καθεστώς του και τον ίδιο τον εαυτό του.

Είχε, φυσικά, και εξακολουθεί να έχει την πλήρη υποστήριξη της Κομμουνιστικής Κίνας, αλλά είναι αμφίβολο αν η Κίνα αποτελή ισχυρό στήρι-

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

‘Η Βαλκανική: επίκεντρο πολλαπλών ζυμώσεων

για για τον Χότζα. Δεν είναι μόνον η τρέσσια απόσταση που καθιστά αμφίβολη και δυσκολώτατη την παροχή ουσιαστικής βοήθειας εκ μέρους της Κίνας. Είναι γνωστό ότι η οικονομία της Κίνας συναντά τρέσστιες δυσ-χέρειες και, ως εκ τούτου, δεν της είναι εύκολο να υποστηρίξει την 'Αλβανία στο βαθμό που θα έπρεπε για να ανθξει στη σοβιετική πίεση και ταυτόχρονα να προχωρήσει στην «σοσιαλιστική ανοικοδόμηση». Δεν υπάρχει, βέβαια, αμφιβολία ότι οι Κινέζοι βοηθούν ήθικα και υλικά όσο τους είναι δυνατόν τον Χότζα, αλλά, παρ' όλα αυτά, η θέση του έχει γίνει ήδη δυσκολώτατη και επικίνδυνη.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι η τραχύτης με την οποία ο Κρούτσσεφ επιτίθεται εναντίον του Χότζα δεν αφορά αυτόν τον ίδιο τον 'Αλβανό ηγέτη. 'Επειδή όμως ο Χότζα είναι καθ' όλα σύμφωνος με τους Κινέζους, ο Κρούτσσεφ, αναπτύσσοντας την επίθεσή του εναντίον του Χότζα, επιτίθεται κατ' ουσίαν εναντίον των Κινέζων. 'Αλλά, επειδή δεν του είναι ούτε εύκολο, ούτε συμφέρον να «χτυπήσει» τον γάιδαρο, «χτυπά το σαμάρι». 'Αν η υπόθεση αυτή, που είναι, φυσικά, βάσιμη, ανταποκρίνεται προς την πραγματικότητα, θα το δείξει το μέλλον. Αυτό όμως δεν μεταβάλλει τα γεγονότα. Και η πραγματικότητα είναι ότι το καθεστώς του Χότζα βρίσκεται «έπι ξυρού άκμης».

'Ενα από τα παράδοξα της διαμάχης αυτής Ρωσίας - 'Αλβανίας είναι ότι η αντίθεση του Χότζα προς τον Κρούτσσεφ δεν τον έπλησίασε προς τον Τίτο. Είναι γνωστότατο ότι ο Χότζα είναι σε μεγάλο ποσοστό δημιούργημα του Γιουγκοσλάβου ηγέτη. Κατά την εποχή άκμης της αντίστασης, ο Τίτο, αρχηγός τότε των κομμουνιστών «παρτιζάνων» της Σερβίας, βοήθησε τον Χότζα να ανασυγκροτήσει το 'Αλβανικό Κομμουνιστικό Κόμμα και να αναλάβει την ηγεσία του κινήματος των 'Αλβανών κομμουνιστών. 'Η επικράτηση του Χότζα στην 'Αλβανία στηρίχθηκε κατά μεγάλο ποσοστό στη βοήθεια του Τίτο και γι' αυτό στην αρχή οι σχέσεις των δύο αυτών κομμουνιστών ηγετών ήταν πολύ στενές. 'Αλλά, αν και στενές, οι σχέσεις αυτές ήταν ευθραυστές. 'Υπήρχαν πάντα εθνικές αντιθέσεις ανάμεσα στους 'Αλβανούς και στους Γιουγκοσλάβους.

'Ετσι, όταν η Γιουγκοσλαβία απέβλη από την Κομινφόρμ και ο Στάλιν κήρυξε έναν ανελέητο αγώνα εναντίον του Τίτο, ο Χότζα ένσφαισθη ως ο δριμύτερος κατήγορος του Τίτο. 'Επαιξε και τότε επικίνδυνο παιχνίδι. 'Όσο κι αν ήταν απομονωμένος κ' εξασθενημένος, ο Τίτο ήταν όπωσδήποτε ισχυρότατος με σύγκριση με τον Χότζα. 'Εν τούτοις, ο αντίπαλος 'Αλβανός ηγέτης πρωτοστάτησε στη δριμύτητα και διαιότατη πολεμική που εξαπέλυσε τότε ολόκληρος ο σοβιετικός συνασπισμός εναντίον του «αποστάτη» Τίτο. Και τώρα που οι σχέσεις Μόσχας - Τιράνων βρίσκονται σε όξυτατη αντίθεση, οι σχέσεις Τίτο - Χότζα δεν έγιναν καθόλου καλύτερες. Γιατί τη στιγμή αυτή που ο Χότζα απομακρύνεται από την Σοβιετική 'Ενωση, ο Τίτο βρίσκεται πλησιέστερα προς την σημερινή πολιτική της Μόσχας. Το γεγονός αυτό υπογραμμίζει και έντεινει τη δύσκολη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί ήδη για τον Χότζα και το καθεστώς του.

'Όπως συμβαίνει κάθε φορά που ένα κομμουνιστικό κράτος έρχεται σε αντίθεση με τη Μόσχα -εκτός της περιπτώσεως της Κίνας-, έτσι και τώρα, η Δύση βλέπει να δημιουργούνται στην 'Αλβανία ώριμες συμφέρον-σες δυνατότητες. 'Αρχισε ήδη να γίνεται λόγος περί παροχής οικονομικής βοήθειας στην 'Αλβανία εκ μέρους της Δύσεως. 'Η βοήθεια αυτή θα αποβλέπη στο να δώσει στην 'Αλβανία τη δυνατότητα να ανθξει στην πίεση της Ρωσίας, χωρίς να αναγκασθεί να πείση στην αγκαλιά της Κίνας. Πριν όμως το ένδεχομένο αυτό προσλάβη μία πιο συγκεκριμένη μορφή, έχει δημιουργηθεί στην Βαλκανική μία ανήσυχη κατάσταση.

'Ενώ η 'Ελλάς δείχνει την προθυμία της να εξομαλύνει τις σχέσεις της με την 'Αλβανία, για τη δημιουργία μιάς ήρεμότερης και σταθερότερης ατμόσφαιρας στην Βαλκανική, η στάση του Τίτο παραμένει ακαθόριστη, ενώ η 'Ιταλία δείχνει διαθέσεις να «κηδεμονεύσει» και πάλι την 'Αλβανία. 'Αλλά το ένδεχομένο επανεμφάνισης της 'Ιταλίας στην Βαλκανική αναζωπυρεί παλαιούς δικαιολογημένους φόβους και δεν συμβάλλει καθόλου στην αποκατάσταση της σταθερότητας και της ήσυχίας στα Βαλκάνια. Κι αυτό, ανεξάρτητα από την τελική τύχη του σημερινού αλβανικού καθε-στώςτος.

ΜΙΑ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ ΣΕ ΕΝΑ ΟΡΕΙΝΟ ΧΩΡΙΟ

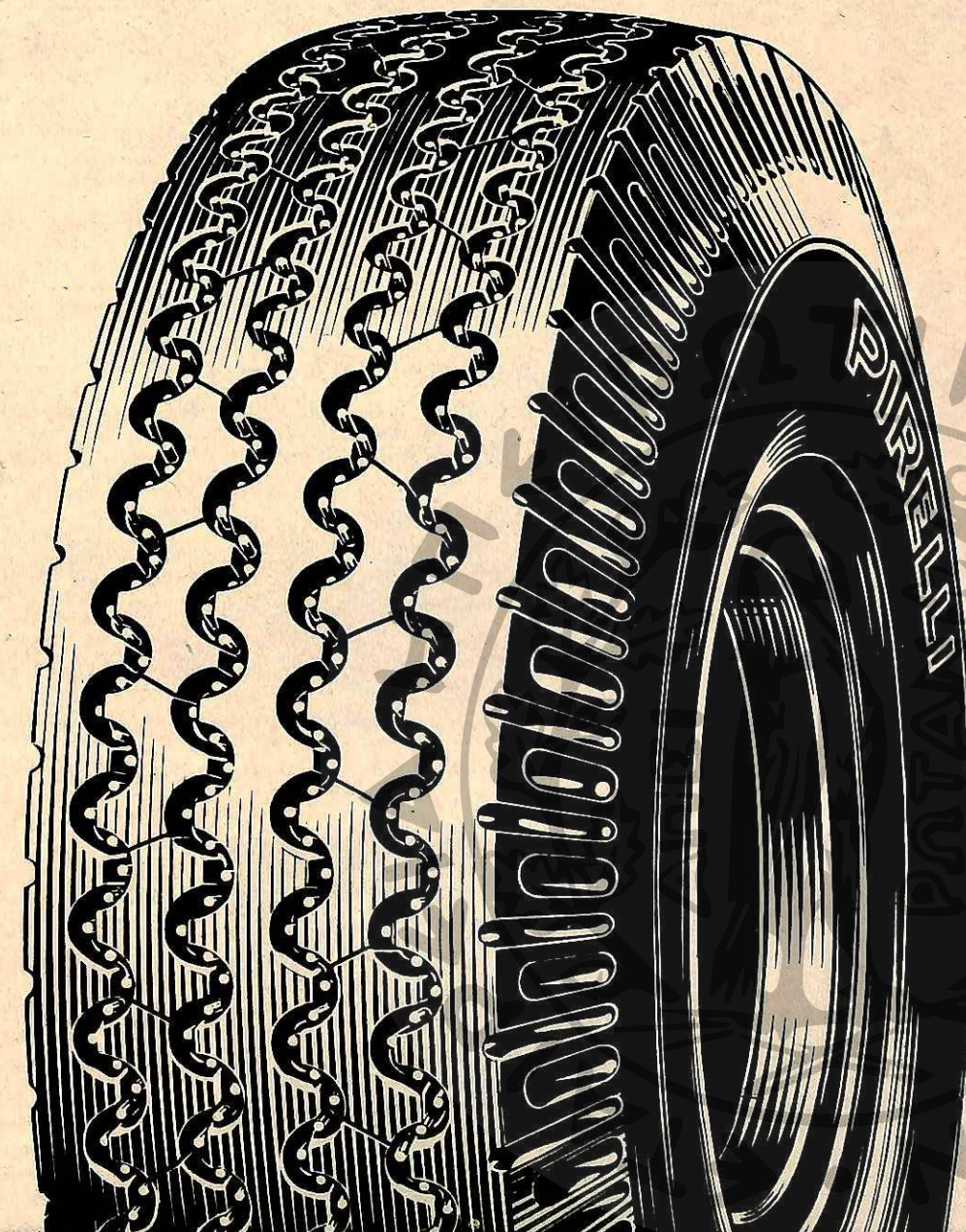
ZEUS
GRAN CARICO
382

PIRELLI
HELLAS

Μεγίστη διάρκεια
με θαρύτατα ακόμη φορτία
και με μεγάλην ταχύτητα.
Τό σχέδιον του πέλματος
και ή άντοχή του σκελετού
έγγυώνται μεγάλην
διάρκειαν σ' όλους τούς δρόμους
και καθιστούν τό ZEUS
τό ιδεώδες έλαστικόν
διά μεγάλας διαδρομάς
επί ασφαλτωμένων δρόμων

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

'Εδρα : 'Αθήναι
'Εργοστάσιον : Πάτραι
Κατάστημα : 'Αθήναι
'Υποκατάστημα - Θεσσαλονίκη

γρόεκα

ΑΠΟ ΠΕΤΡΕΣ, κολώνες και μάρμαρα της αρχαίας ελληνικής 'Αφροδισιάδος είναι κτισμένο το σημερινό χωριό της Τουρκίας Γεϊρά

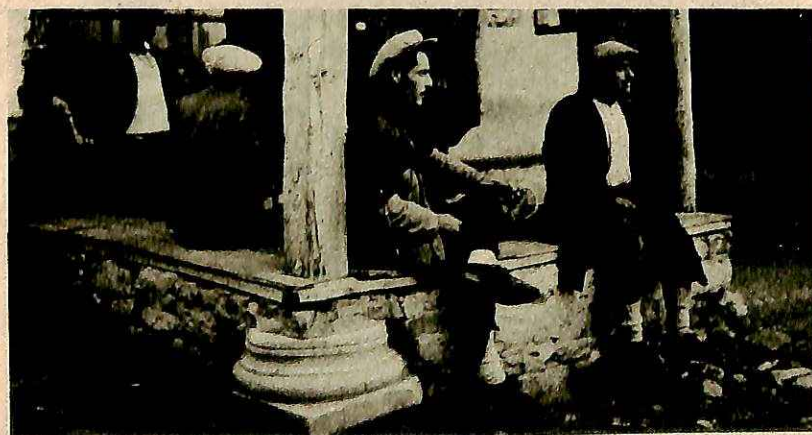
ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΗ ΠΟΛΗ...

‘Αφροδισιάς: “Ένα ελληνικό κέντρο διάσπμο για την χλιδή και τις διασκεδάσεις βρίσκεται τώρα θλιβερά αιχμαλωτισμένο από ένα τυπικό χωριό της ‘Ανατολίας...

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ, ΣΤΗ ΡΙΖΑ ΜΙΑΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑΣ ΒΑΛΑΝΙΔΙΑΣ, ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΡΟΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ

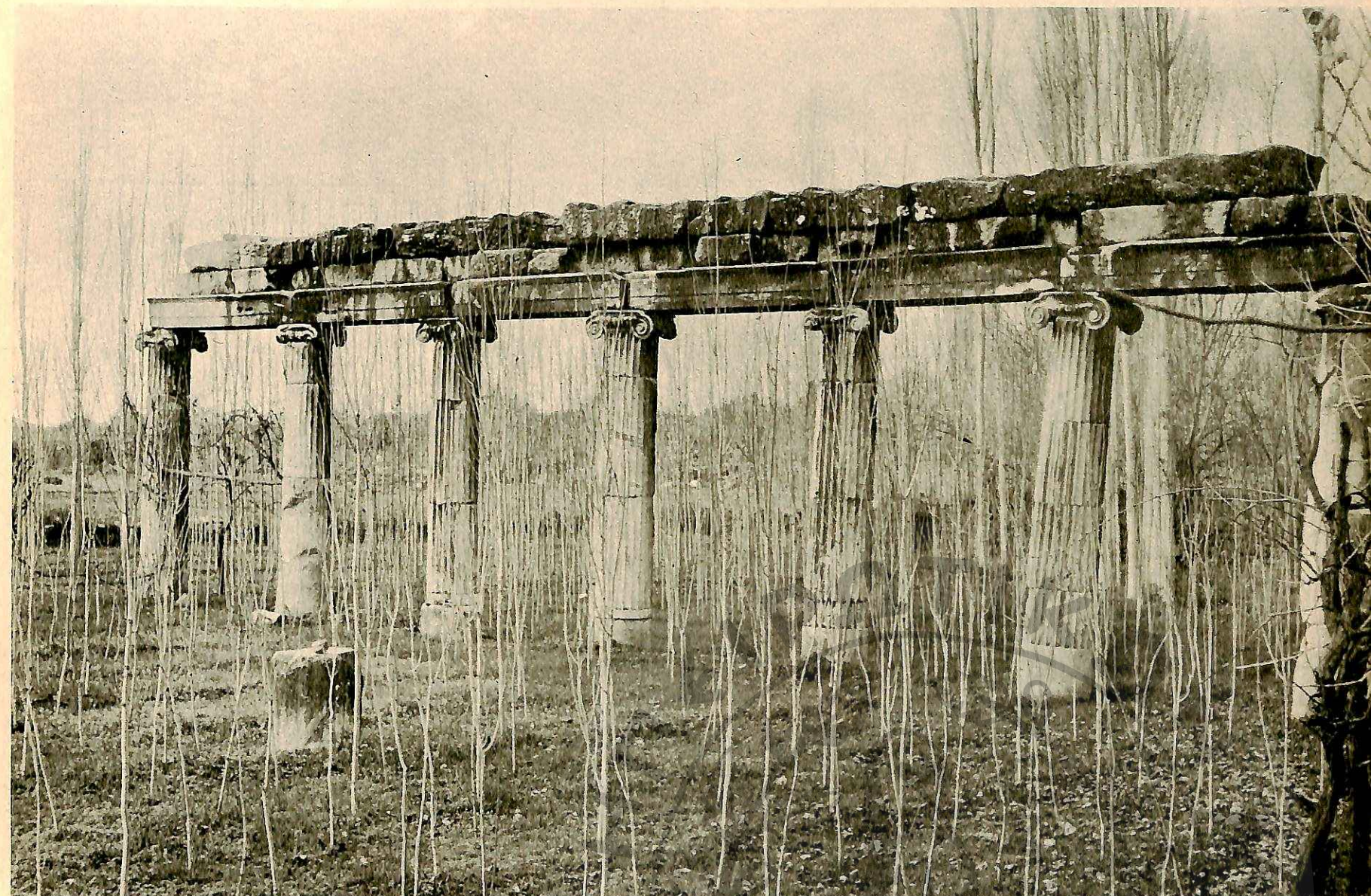
(Φωτ. “Αρκ Γκύλερ)

ΒΑΣΕΙΣ από μαρμάρινες κολώνες στηρίζουν το λιανικό του ταπεινού καφενείου του Γεϊρά. Βέβαια, οι θαμώνες δεν έχουν καθόλου ιδέα πού κάθονται

Μια από τις αναρίθμητες πόλεις-κράτη του αρχαίου ελληνικού κόσμου είναι και η ‘Αφροδισιάς (γιατί αναφέρονται και άλλες με τὸ ἴδιο ὄνομα σὲ διάφορες περιοχές). ‘Εκείνα πού τὴν ἔκανε ὅμως νὰ διακοιθῇ εἶναι ὅτι κατάρθωσε νὰ θεωρηθῇ σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς πρωτεύουσες τοῦ ἔρωτος, τῆς διασκεδάσεως καὶ τῆς ἀναψυχῆς. ‘Ηταν ἀκόμη διάσπμο ἀθλητικὸ κέντρο. ‘Η κοιλὰδα τοῦ Μαιάνδρου, ὅπου βρισκόταν ἡ ‘Αφροδισιάς, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἄλλες φημισμένες πόλεις, ὅπως ἡ ‘Εφεσσος, ἡ Μίλητος, ἡ Πρίηνη καὶ ἡ Δίδυμα.

Σήμερα ἡ ‘Αφροδισιάς, τὸ ὄνομαστὸ αὐτὸ

ΜΙΣΘΘΑΜΜΕΝΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΔΕΝΔΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΘΑΜΝΟΥΣ, Η ΚΙΟΝΟΣΤΟΙΧΙΑ ΕΝΟΣ ΝΑΟΥ. Η ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΤΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΕΞΑΚΡΙΒΩΘΗ

Σπασμένα ἀριστουργήματα σὲ αὐλὲς καὶ σὲ σταύλους

κέντρο τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, δρίσκεται δυὸ μέτρα κάτω ἀπὸ ἕνα ἄγνωστο, ἀπόμακρο τουρκικὸ χωριό, τὸ Γεϊρά. ‘Αλλὰ τὰ περισσότερα δημόσια κτίρια, ὁ ναός, τὸ θέατρο καὶ ἡ ἀγορὰ τῆς ‘Αφροδισιάδος, χρησιμοποιοῦνται σὰν σκουπίδοτοποι τοῦ χωριοῦ. Μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχουν γίνεῖ πλήρεις ἐπιστημονικὲς ἀνασκαφές στὴν περιοχή.

‘Η μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ λάμψη τοῦ παρελθόντος, πού τὰ ἐρείπια ἀφήνουν νὰ διαφανοῦν, ἀναμειγνύονται μὲ τὴν πρωτόγονη ζωὴ τοῦ Γεϊρά. Μιὰ συνηθισμένη σκηνὴ στὸ χωριὸ εἶναι νὰ βρῖσκη ὁ ἐπισκέπτης ἕνα ἀπὸ τὰ πρὶν περίτεχνα ἑλ-

ληνικὰ ἀγάλματα πεταμένο στὸν κῆπο κάποιου χωριατόσπιτου, ἢ ἕνα ἀνάγλυφο νὰ στολίζῃ τὸν τοῖχο ἑνὸς σταύλου. Οἱ φωτογραφίες ἀφηγοῦνται πολὺ εὐγλωττα τὴν ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς πόλεως, μὲ τὸ θέατρό της, τὴν ἀγορὰ, τὰ λουτρά, τὸ Στάδιο...

Πάντως, τὸ προσεχές καλοκαίρι θὰ ἀρχίσουν ἀνασκαφές ἀπὸ μιὰ ὁμάδα Τούρκων καὶ ‘Αμερικανῶν ἀρχαιολόγων. Πρὸς τὸ παρόν, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀνήγειρε ἕνα ἐκσυγχρονισμένο χωριό, γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ κάτοικοι τοῦ Γεϊρά, ἀφ’ οὗ ἀπομακρυνθοῦν πάνω ἀπὸ τὴν ‘Αφροδισιάδα.

ἘΝΑ ΑΠΟ τὰ μαρμάρινα κεφάλια πού, ριγμένα καταγῆς, ὑποδέχονται τὸν ἐπισκέπτη τοῦ Γεϊρά.

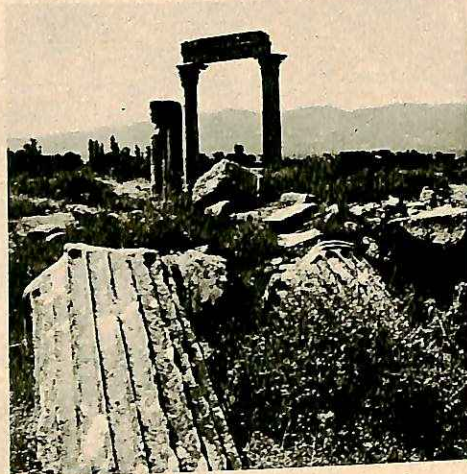

Το τζαμί του χωριού κτίσθηκε πάνω στα ερείπια του μεγαλοπρεπούς Σταδίου. Ένα αναστραμμένο κιονόκρανο χρησιμεύει τώρα σαν στήριγμα για την ακατέργαστη ξυλινή δοκό που υποβάσσει τη στέγη του τζαμιού. Άλλα και στους τοίχους βρίσκονται ενσωματωμένα διάφορα αρχιτεκτονικά μέλη, ή αρχαιο-λογική αξία των οποίων δεν έχει εξακριβωθεί.

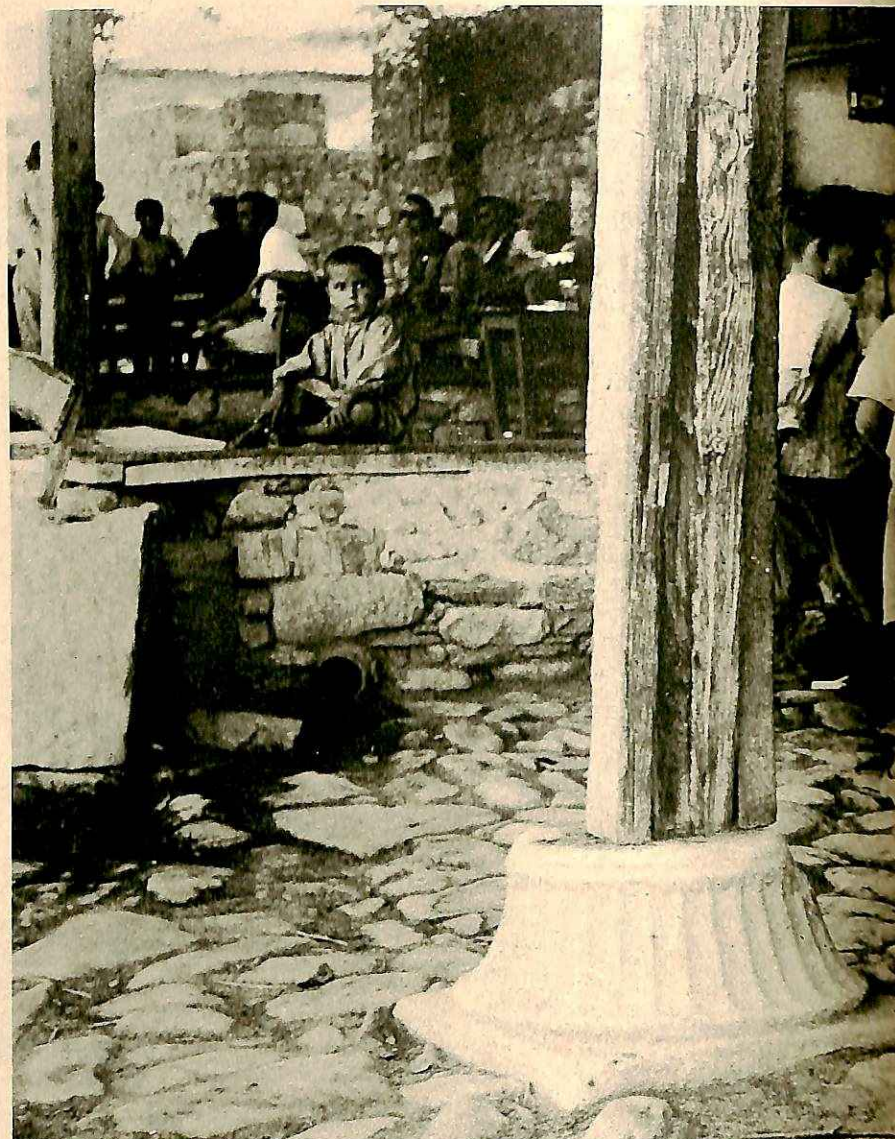
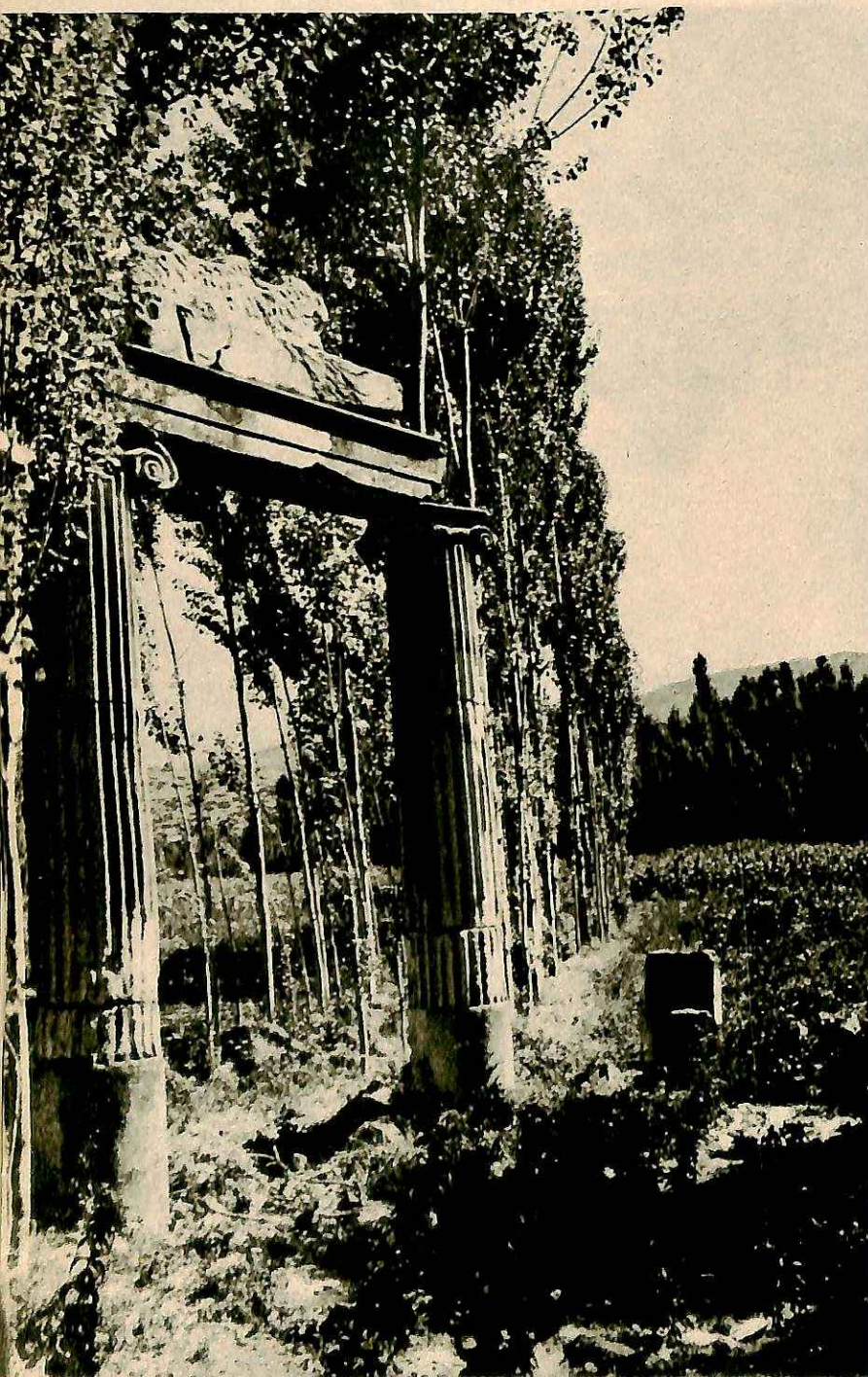
ΤΟ ΥΠΟΜΟΝΗΤΙΚΟ υποζύγιο της σημερινής χωριάτισσας του Γεϊρά δροσίζεται μέσα από μια μαρμάρινη λεκάνη, που πελέκησε άριστοτεχνικά πριν από δυο δεκάδες αιώνες κάποιος ανώνυμος τεχνίτης, στην άκμή του ελληνιστικού πολιτισμού. Οι χωρικοί, αν και δεν γνωρίζουν την αξία των αγαλμάτων και των κτισμάτων που τους περιβάλλουν, σέβονται τα «μάρμαρα».

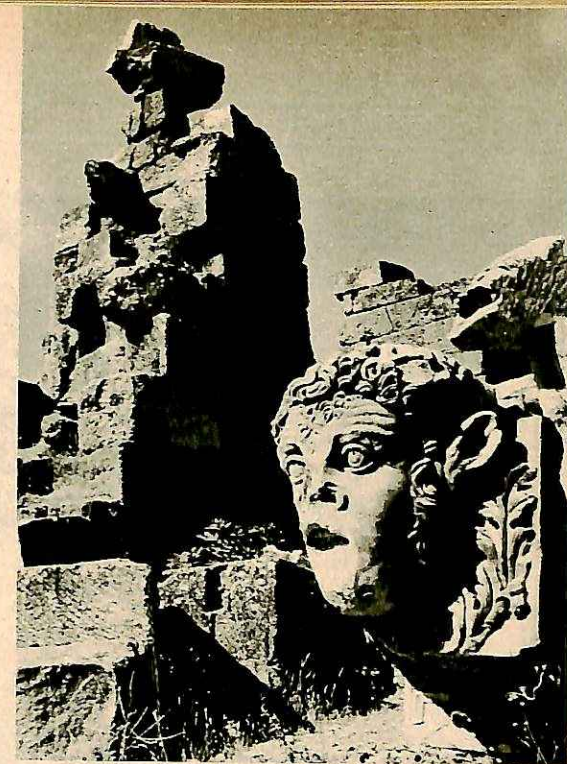
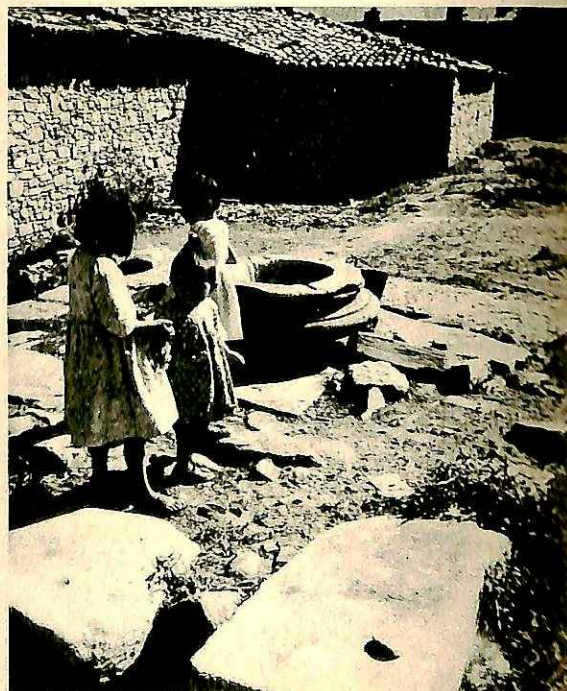
ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ προβάλλουν
τώρα στὸν ὀρίζοντα οἱ κο-
λῶνες ἑνὸς κτιρίου, ποὺ ἦ-
ταν κάποτε μεγαλοπρεπὴς
ναός. Πιεσμένα ὀλόγυρα ἄλ-
λα μαρμάρινα μέλη, χωμένα
ἀνάμεσα στὶς τσουκνίδες
καὶ στ' ἀγκάθια τοῦ Γεῖρά.

ΘΕΑΜΑ σπάνιο. Εἶναι ἴσως
τὸ μοναδικὸ μέρος στὸν κό-
σμο ὅπου τὰ χωράφια στολί-
ζονται ὄχι μόνο μὲ λεύκες,
ἀλλὰ καὶ μὲ κολῶνες ἀνεπα-
νάληπτης, ἀπείριτης χάρης

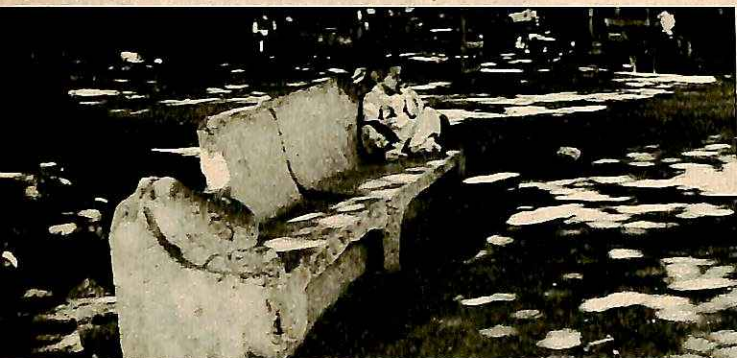
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ζοῦν, χωρὶς νὰ
τὸ ξέρουν, μέσα στὴν καρ-
διὰ τῆς ἱστορίας, παίζουν
μὲ τὰ μνημεῖα τῆς ἡ μέσα
στὰ μνημεῖα τῆς (δεξιὰ).
Αὐτὸ ἦταν κάποτε ἕνας πο-
λυσύχναστος δρόμος (ἄκρο
δεξιὰ), στολισμένος μὲ κομ-
φὲς κολῶνες καὶ ἀπὸ τὶς
δυὸ πλευρὲς. Ἐδῶ, ὅπου ἄλ-
λοτε ἐσφύζε ἡ ζωὴ, οἱ συζη-
τήσεις τῆς ἀγορᾶς, τὰ γέ-
λια τῶν κατοίκων τῆς Ἀ-
φροδισιάδος, τώρα ἐπικρα-
τεῖ ἡρεμία θανάτου. Τὸ πλα-
κόστρωτο ὅπου ἀντηχοῦσαν
τὰ βήματα χάθηκε, ὅπως ἐ-
σβησαν καὶ τὰ ἴδια τὰ βή-
ματα. Οἱ κολῶνες ἐσπασαν
καὶ ἐγειραν πάνω στὸ χώ-
μα, τὸ ὁποῖο τελικὰ καλύ-
πτει ὅλα τὰ ἀνθρώπινα.

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ τοῦ ἀνακτόρου. Θὰ μελετηθοῦν κι
αὐτὰ τὸ προσεχὲς καλοκαίρι, ὅταν θ' ἀρχίσουν
οἱ εὐρύτερες ἀνασκαφές ποὺ ὀργάνωσαν Τούρ-
κοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἀρχαιολόγοι. Ἕνα τεράστιο
κεφάλι, μὲ ἐκφραση ποὺ διατηρήθηκε ζωηρὴ, ἐπὶ
2.000 χρόνια, περιμένει τώρα τὴν ταυτότητά του

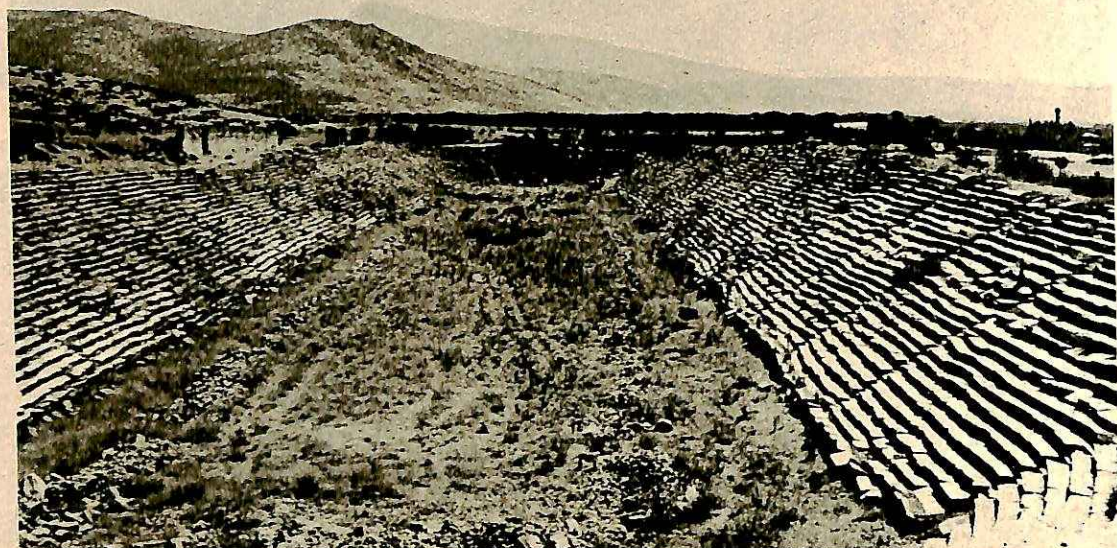
ΑΛΛΗ μιὰ ὄψη τοῦ καφενεῖου. Καὶ ἐδῶ, ὅπως
καὶ στὸ τζαμί, τὸ ἀνεστραμμένο κιονόκρανο χρη-
σιμεύει σὰν βάση γιὰ τὴν ἀκατέργαστη κατακό-
ρυφο δοκό. Μὲ ἀπορία οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ
εἶδαν τὰ τελευταῖα χρόνια νὰ δημιουργηθῇ μιὰ
κίνηση καὶ ἕνα ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ «μάρμαρά
τους». Τώρα θὰ πρέπει νὰ μεταναστεύσουν, νὰ
πάνε σὲ καλύτερα σπίτια, σὲ πιὸ γόνιμη γῆ, ἄλ-
λὰ τὰ «μάρμαρα», ποὺ ἀγάπησαν, θὰ τὰ χάσουν.

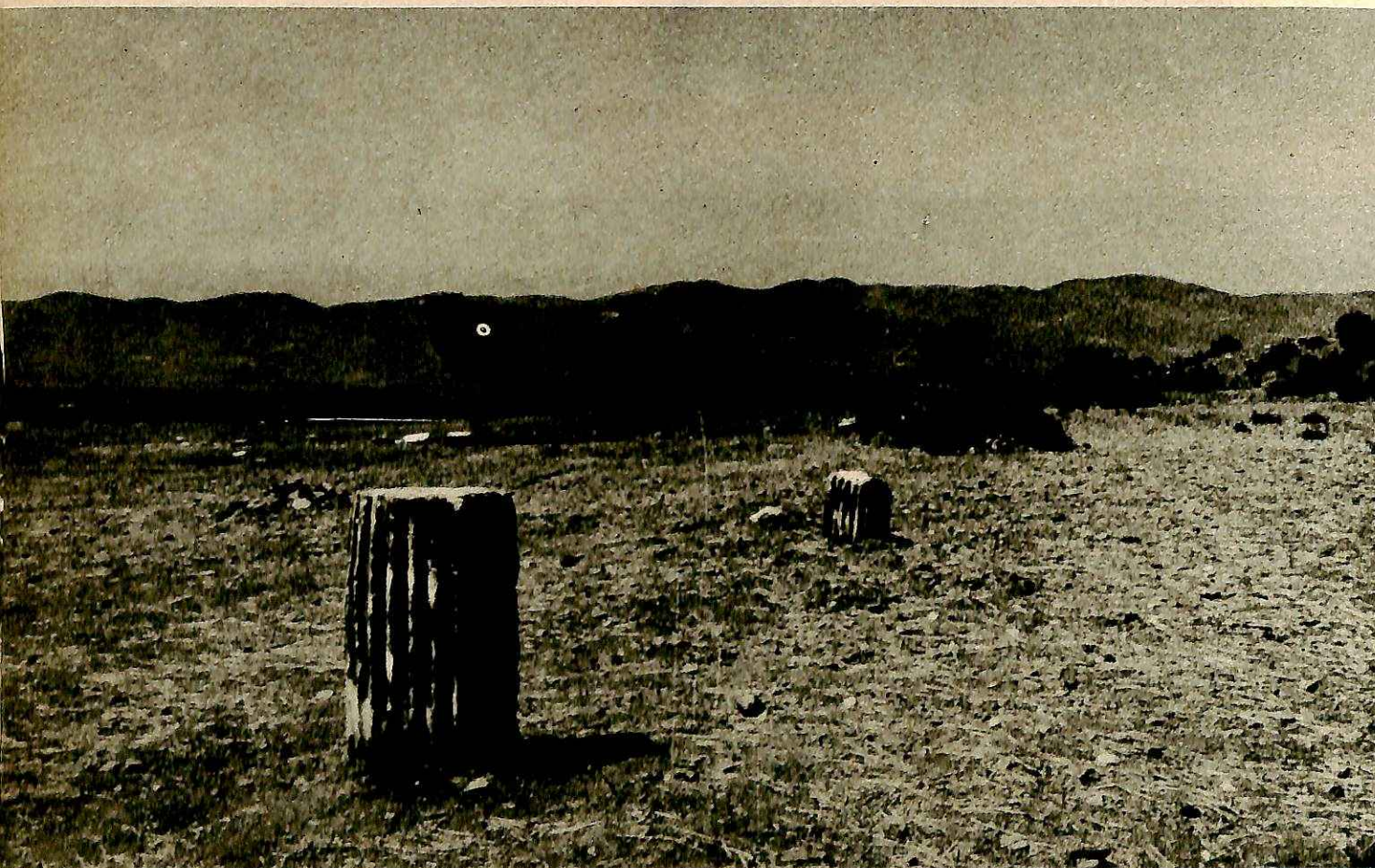

Ο ΘΡΟΝΟΣ του βασιλέως, κάτω από τη σκιά της θαλα-
νιδιάς. Τα δράδυα του καλο-
καιριού, όταν η ζέστη είναι
αφόρητη, οι χωρικοί απολαμ-
βάνουν λίγη δροσιά, μετά ά-
πο τόν κάματο της ημέρας.

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ. Είναι σχετικά
άθικτο και αποτελεί τὸ πιό
μεγαλοπρεπές μνημείο τὸ ό-
ποιο κληροδότησε ἡ Ἀφροδι-
σιάς. Ἐχει μήκος 254 μ. και
τὸ μέγεθός του ἐπιτρέπει νά
ἀντιληφθῇ ὁ μελετητὴς τὴ λαμ-
πρότητα τῆς ἀρχαίας πόλεως.

ΣΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ, ὁλόγυρα στὸ
χωριό, ἀπὸ τὸ ἔδαφος ξεφυ-
τρώνουν σπασμένες κολώνες.
Οἱ ἀνασκαφές θά ἀποκαλύ-
ψουν καὶ τὴ βάση τους. Οἱ
ἀρχαιολόγοι θά φέρουν στήν
ἐπιφάνεια τὴ θαμμένη πόλη.

Κολώνες καὶ μάρμαρα χρησιμοποιήθηκαν γιὰ νά κατασκευασθῇ
τὸ ποτιστικὸ αὐλάκι. Χαρακτηριστικὸς συνδυασμὸς
τοῦ ἀρχαίου κάλλους καὶ τῆς σημερινῆς πρακτικῆς
ἀξιοποιήσεως τῶν καταλοίπων του. Αὐτὸν τὸν συνδυασμό
θά τὸν συναντήσῃ ὁ ἐπισκέπτης στὸ κάθε του βῆμα.
Ἐδῶ, ἐντειχισμένη σ' ἓνα κοτέτσι, μιὰ θαυμάσια ζωφόρος.
ἐκεῖ, μιὰ πολύτιμη λάρναξ, ὅπου τώρα ποτίζεται ζωα.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΣ, αὐτοπεποίθηση — ἔκτυπες
στὴ φυσιογνωμία, στὴ στάση τῆς Σάρρας Μάιλς.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕφος μιᾶς νέας στάρ,
πὺ ἀπὸ τὸ πρῶτο τῆς δῆμα γνώρισε τὴ δόξα.

(Φωτ. Camera Press)

ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΟΛΕΣ - ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΟΛΥ ΔΙΚΟ ΤΗΣ!

ΒΛΕΜΜΑ ΠΟΥ ΕΙΣΔΥΕΙ, ΧΕΙΛΙΑ ΠΟΥ ΡΩΤΟΥΝ

Η ΔΣΧΗΜΗ ΚΑΛΛΟΝΗ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '60

ΘΥΜΙΖΕΙ ΤΗΝ ΩΝΤΡΕ-Υ-
ΧΕΠΜΠΟΡΝ, ΤΗΝ ΤΖΗΝ
ΣΙΜΜΟΝΣ, ΤΗΝ ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ,
ΤΗΝ ΒΙΒΙΑΝ ΛΗ — ΑΛΛΑ
ΕΙΝΑΙ Η ΣΑΡΡΑ ΜΑ-Ι-ΛΣ

Τελείωσε τὴν Βασιλικὴ Ἀκαδημία τῆς Δραματικῆς Τέχνης πρὶν ἓνα χρόνο. Εἶναι μόλις 18 ἐτῶν καὶ σὲ λίγο τὸ ὄνομά της — Σάρρα Μάιλς — θὰ εἶναι γνωστὸ στοὺς φίλους τοῦ κινηματογράφου σὲ ὅλο τὸν κόσμον. Γιατὶ ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας ταινία της, θὰ σταθῇ σὰν συμπρωταγωνίστρια στὸ πλευρὸ τοῦ σὲρ Λῶρενς Ὀλίβιε. Ὁ ρόλος της εἶναι μεγαλύτερος ἀκόμα καὶ ἀπὸ τῆς διάσημης Σιμόν Σινιορέ, πὺ ἐμφανίζεται στὸ ἴδιο φιλμ. Ἡ τύχη μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι τὴν εὐλόγησε σκανδαλωδῶς.

ΜΑΛΛΙΑ ΚΑΤΑΜΑΥΡΑ, ΜΑΤΙΑ ΓΚΡΙΖΟΠΡΑΣΙΝΑ

«Εἶμαι τρομοκρατημένη πὺ θὰ ἐργαστῶ μαζί του», δήλωσε — ὅπως ἦταν φυσικό — ἡ νεαρὴ βεντέττα. Ἀλλὰ ἔχει ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ της, ὁ ρόλος της δὲν θὰ εἶναι δύσκολος, γιατί εἶναι κομμένος καὶ σκαμμένος στὰ μέτρα της. Θὰ παρουσιάσῃ μιὰ μαθήτρια 15 ἐτῶν, στὴν ταινία «Ἡ Δίκη». Καθηγητὴς τῆς ὁ σὲρ Λῶρενς Ὀλίβιε.

Λεπτὴ, σχεδὸν ἰσχνή, ἡ Σάρρα, ἔχει ἓνα πρόσωπο πὺ, πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια, δὲν θὰ τῆς ἐπέτρεπε τὴν εἴσοδο οὔτε στὸν θάλαμο ἀναμονῆς ἐνὸς παραγωγοῦ. Σήμερα ὁμως πλησιάζει στὸ ἰδανικό τῆς ἀληθινῆς ὁμορφιάς. Διακρίνει κανεὶς σ' αὐτὸ κάτι ἀπὸ τὴν Βίβιαν Λη, κάτι ἀπὸ τὴν Κλαίρη Μπλούμ, ἀπὸ τὴν Τζην Σίμονς, τὴν Λέσλι Κάρν, τὴν Ὠντοῦ Χέμπτον... Κι ὡστόσο ἔχει πάντα κάτι τὸ τελείως δικό του.

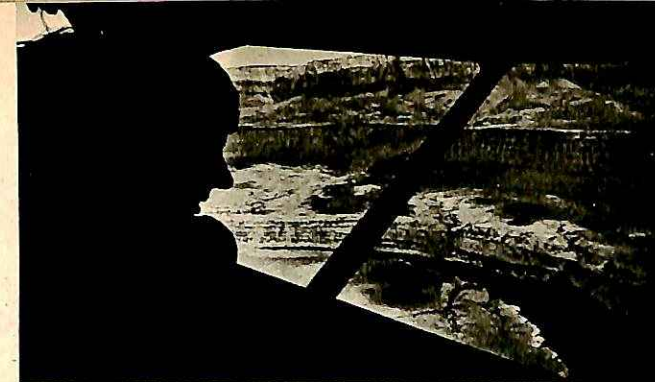
Ἡ ἐπιτυχία της εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτη. Πρὶν ἀκμή τελειώσῃ τὴν Δογματικὴ Σχολή, εἶχε ὑπογράψῃ πενταετὲς συμβόλαιο μὲ τὸν ἰσχυρότερο θεατοικὸ μάντζεο τῆς Ἀγγλίας, Ἀσυνήθιστο κάτι τέτοιο γιὰ μιὰ σπουδαστοῖα. Ἀλλὰ τὸ πρὶ ἀσυνήθιστο εἶναι ὅτι στὸ συμβόλαιο αὐτὸ ὑπάρχει ὁσος πὺ τῆς ἐπιτρέπει νὰ παίξῃ σὲ ἔργα τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς της. Στὸ θέατρο ἔχει δρῶναι ἤδη δάφνες στὸ πλευρὸ τοῦ Τζῶν Γκίλγουντ. Καὶ ἂν τὸ γύρισμα τῆς «Δίκης» τῆς τὸ ἐπιτρέψῃ, τὸν Μάρτιο τοῦ 1962 θὰ ἐμφανισθῇ μαζί μὲ τὸν Τρέβορ Χόουσον.

Ἡ Σάρρα ζῇ σ' ἓνα μικρὸ διαμέρισμα τοῦ Λονδίνου. Χόμπυ της εἶναι ἡ ἵππασία καὶ ἡ ὁδήγηση. Φιλοδοξία της εἶναι ἓνα τελευταῖο μοντέλο «Τζάγκουαρ». Φροντίζει ἰδιαίτερα τὸ ντύσιμό της καὶ σὲ κάθε εὐκαιρία πλουτίζει τὴν γκαρνταρόμπα της μὲ κάθε τι, ἀπὸ στενά παντελόνια, μέχρι θραδινὲς τουαλέττες. Καὶ τὰ δυὸ τῆς πηγαίνουν θαύμασια.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

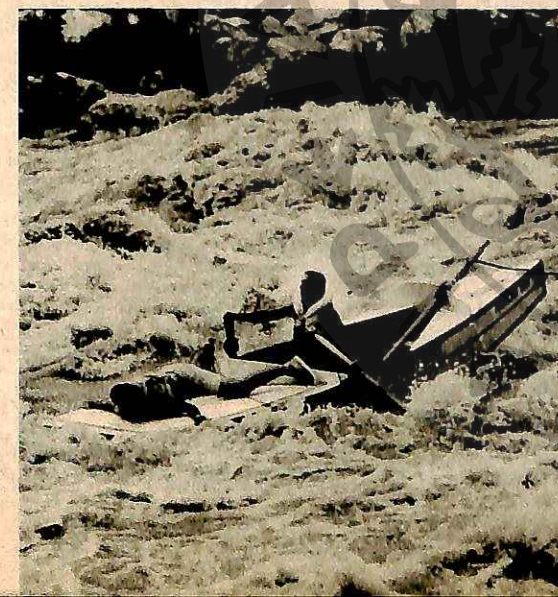
ΣΤΟ ΚΟΛΟΡΑΝΤΟ

ΑΠΟ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ της, η Κα Γεωργία Χου-
αίτ (άριστερά) αποχαιρετάει το αγαπημένο της
ποτάμι. 'Η τολμηρή αυτή γυναίκα, παρά την ή-
λικία της (είναι σήμερα 50 ετών) θεωρείτο η
καλύτερη επαγγελματίας οδηγός του Κολοράντο.
Στά επτά χρόνια, από το 1954 ως σήμερα, που
άσκησε το επάγγελμά της, ώδηγησε πάνω από
650 άτομα στην περιπέτεια. Κάθε καλοκαίρι έ-
κανε κατά μέσον όρο τρία ταξίδια, κι αυτή ώ-
δήγησε και την ομάδα που έκανε την τελευταία
διαδρομή (κάτω). Σ' αυτή την εκστρατεία ελή-
φθησαν και οι περισσότερες φωτογραφίες. Τώρα
πιά δεν υπάρχει ευκαιρία να ληφθούν άλλες, πρά-
γμα που δίνει σ' αυτές που υπάρχουν ως τώρα
μια επιπλέον αξία - την αξία της μοναδικότητας.

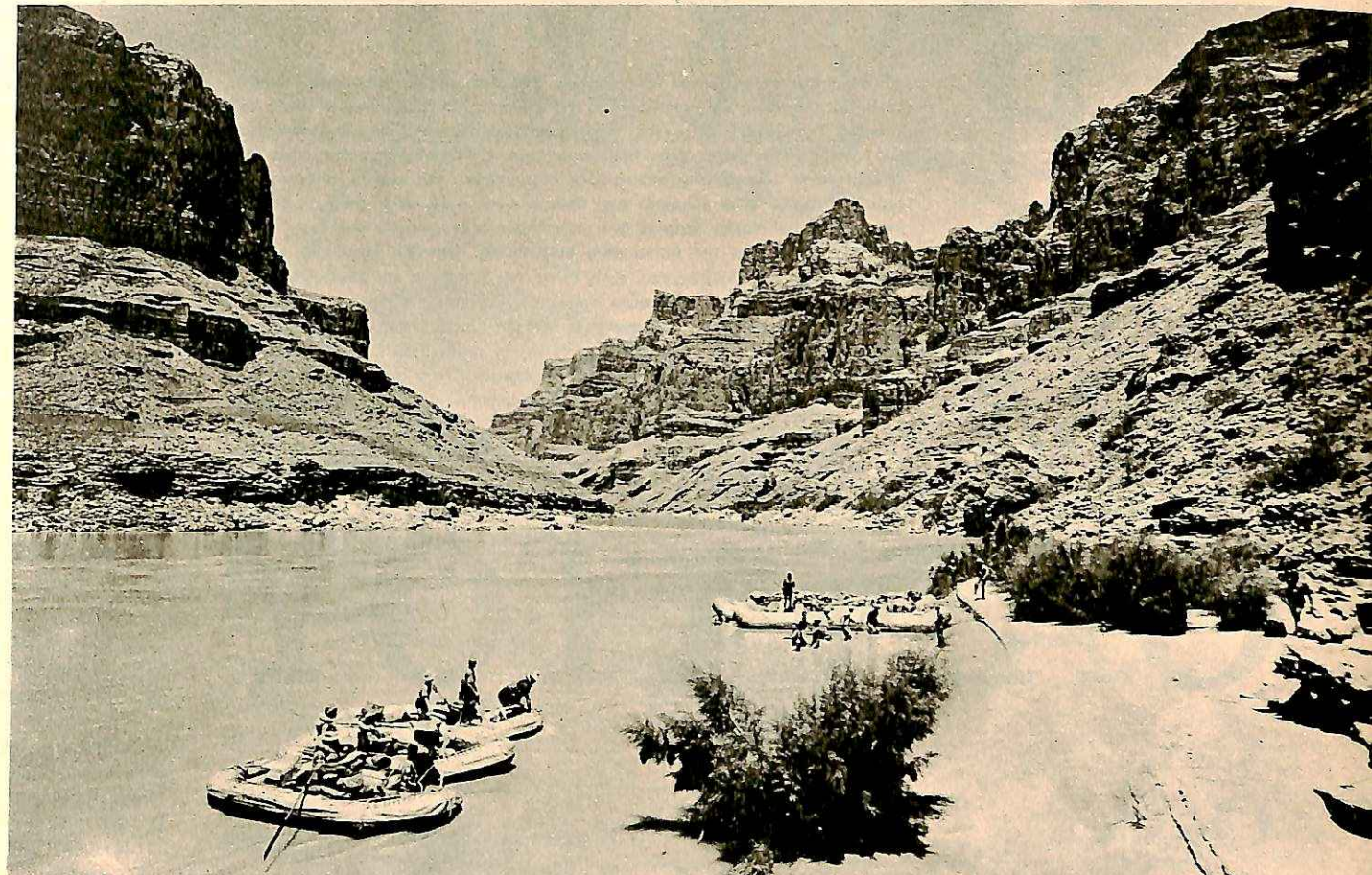
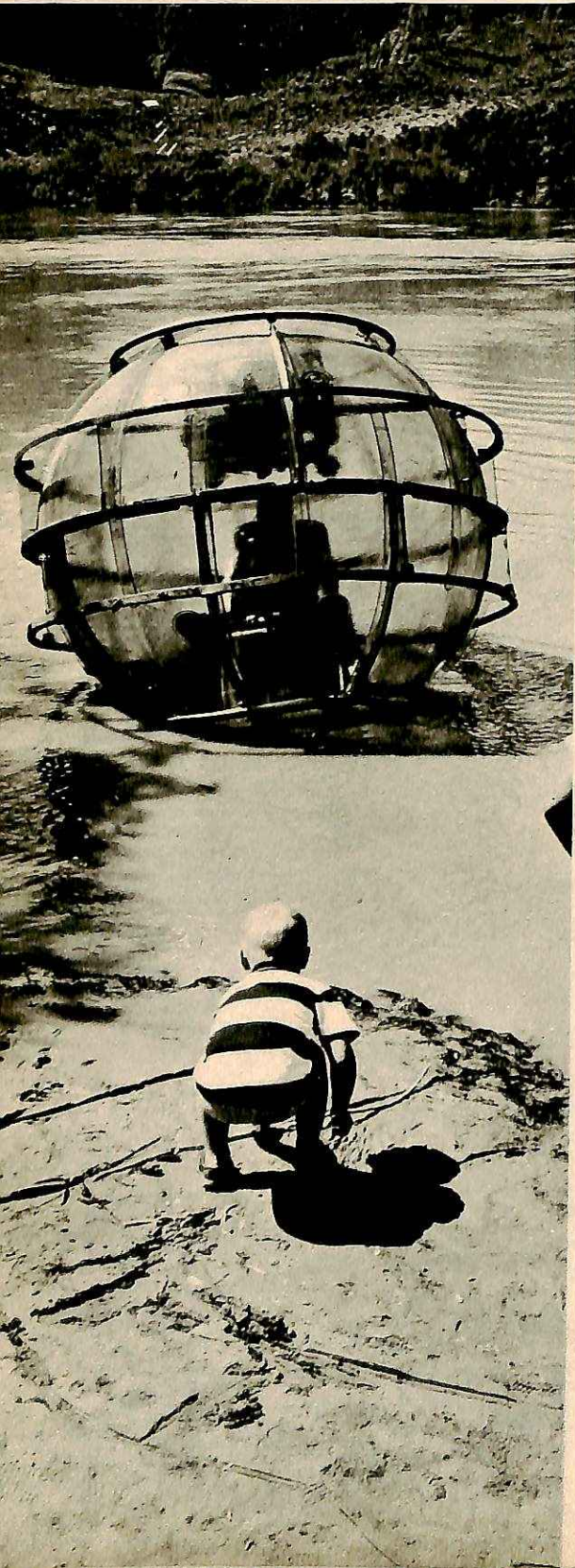
Μεγαλοπρέπεια που φέρνει το δέ-
ος. Σάν κάποιο τεράστιο χέρι να έ-
συρε μια πελώρια μαχαίριά στα
σπλάγχνα των γρανιτένιων βράχων
και να άνοιξε το φαράγγι, όπου κυ-
λάει το ποτάμι του Κολοράντο. Πό-
τε όρμητικό, τότε ήρεμα ύπουλο, πό-
τε διακοπτόμενο από καταρράκτες,
άσκει μια ακατανίκητη γοητεία στο
ένστικτο της περιπέτειας, που κοι-
μάται και στόν πιο φιλήσυχο άν-
θρωπο. "Ετσι εξηγείται και ο μεγά-
λος αριθμός εκείνων που κάθε κα-
λοκαίρι προσπαθούσαν να το δια-
πλεύσουν. «Προσπαθούσαν», γιατί
από φέτος η κυβέρνηση των 'Ηνωμέ-
νων Πολιτειών απηγόρευσε αυτό το
επικίνδυνο άθλημα. Σαραντατέσσε-
ρα άτομα έχασαν τη ζωή τους ως
τώρα στην προσπάθειά τους αυτή
και η κυβέρνηση το έκρινε πολύ έ-
πικίνδυνο για το κοινό. "Ετσι, ά-
πο εδώ και πέρα, οι χιλιάδες τουρί-
σται, που το επισκέπτονται κάθε
χρόνο, θα περιορίζονται σ' έναν πα-
θητικό θαυμασμό. Δέν είναι όμως
λίγο κι αυτό, γιατί ο Κολοράντο
προσφέρει ένα από τα πιο επιβλητι-
κά και πιο συγκλονιστικά θεάματα.

ΕΚΤΟΣ από τις μεγά-
λες λαστιχένιες σχεδί-
ες, πολλοί παράτολμοι
χρησιμοποιούσαν και
μικρές κωπήλατες βάρ-
κες. Τα κουπιά ήταν
μόνο για να κρατάνε
την ισορροπία, πράγμα
που δέν το πετύχαιναν
πάντοτε (άκρο δεξιά).

ΑΛΛΗ μιὰ ομάδα οδηγών, «Οι Μέδικαν Χάτ Έξπεντίσιονς», πραγματοποιούσε μιὰ κάθοδο τὸ καλοκαίρι μὲ μικρὲς βάρκες (δεξιὰ). Πάντως, τὰ $\frac{3}{4}$ τῶν πελατῶν τὰ συγκέντρωναν οἱ λαστιχένιες σχεδίες τῆς Γ. Χουάιτ (ἄκρο δεξιὰ).

ΠΑΝΤΟΤΕ ὑπῆρχαν οἱ καινοτόμοι, πού προσπαθοῦσαν νὰ δοκιμάσουν κάτι πρωτότυπο. Ὁ Οὐαίην Οὐίλσον ἔχει ἐφεύρει μιὰ πλαστικὴ ὑδατοστεγὴ σφαίρα. Ἦλπιζε νὰ κατέβῃ τὸ ποτάμι «ἀδρόχοις ποσίν». Δυστυχῶς ὅμως ἡ σφαίρα του κομματιάστηκε στὸ πρῶτο ἐμπόδιο πού συνάντησε.

Τὸ μικρὸ ἀεροπλάνο πετοῦσε ἐπάνω ἀπὸ τὸ ὠραῖο κανάλι, ὅταν εἶδαμε γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Κολοράντο. Ὁ ποταμὸς φαίνεται σὰν μιὰ σκούρα κορδέλλα. Ἡ Γεωργία Οὐάιτ, καθισμένη δίπλα στὸν πιλότο, κοίταξε προσεκτικὰ τὸ νερὸ καὶ ὕστερα γύρισε καὶ μᾶς εἶπε: «Φαίνεται ἥσυχο. Δὲν εἶναι ἔτσι!».

Ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσουμε τὸ ταξίδι μας στὸν ποταμὸ μὲ μιὰ λαστιχένια σχεδία, κατεβαίνοντας τὸ Μεγάλο Φαράγγι, καὶ ἡ Γεωργία, πού ἦταν ἡ ὁδηγός μας, ἔλεγε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ περάσουμε μιὰ ὑδάτινη ἔκταση, ὑπόυλη καὶ ταραγμένη, πού τὸ μήκος τῆς ἔφθανε τὰ 280 περίπου μίλια.

Γιὰ τὴν Γεωργία, τὴν «Γυναίκα τοῦ Ποταμοῦ», ὁ Κολοράντο εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ γοητευτικὰ θαύματα τοῦ κόσμου. Ἀπὸ τὶς πηγές του, πού βρίσκονται στὶς κορυφές τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων, ἓνα ἡρεμὸ ποταμὶ διασχίζει τὴν πολιτεία τοῦ Κολοράντο καὶ ὁλοένα μεγαλώνει μὲ τὰ νερά τῶν παραποτάμιων του. Ἀπὸ τὶς πράσινες κοιλάδες προχωρεῖ στὸ ἄγριο καὶ ἀνυδρο τοπίο τοῦ Οὐτάχ. Ὅσο μεγαλώνει τὸ ποτάμι τόσο γίνεται βαθύτερο καὶ σκοτεινότερο καὶ χύνεται ὀρμητικὰ στὴ θάλασσα.

Τὸ ἀεροπλάνο προσγειώθηκε σὲ ἓνα μικρὸ ἀνώμαλο χωρὸ, στὸ Μαρμάρينو Φαράγγι. Ἦταν ἡ τελευταία πολιτισμένη περιοχή πού εἶδαμε, πρὶν ἀρχίσουμε τὸ ταξίδι μας. Ἐκεῖ μέναμε σ' ἓνα καλὸ μοτέλ.

Νωρίς τὸ πρωῒ ἦλθε ἓνα αὐτοκίνητο, τὸ ὁποῖο μᾶς μετέφερε κοντὰ στὸ ποτάμι, πού βρισκόταν ἑπτὰ περίπου μίλια μακριά. ἤμαστε καμμιὰ τριανταριά πού, ἐνῷ ἤμαστε ἀνήσυχοι, αἰσθανόμεστε σύγχρονα γενναῖοι. Εἶχαμε τὸ δικαίωμα νὰ θεωροῦμε τὸν ἑαυτὸ μας κατὰ τὸ ξεχωριστό, γιατί ἀρχίζαμε ἓνα ταξίδι πού πολὺ λίγοι ἐπεχειρήσαν ὡς τὰ τώρα.

Ἀφ' ὅτου ὁ ταγματάρχης Τζῶν Βέσλεϋ Πάουελ ἐξηρεῦνησε πρῶτος τὸ Μεγάλο Φαράγγι, ξεκινώντας ἀπὸ τὸν ποταμὸ Κολοράντο, κατὰ τὸ 1869, ἐλάχιστα τολμηροὶ ἄνθρωποι ἔκαναν τὸ ἴδιο ταξίδι. Μερικοὶ ἀπέτυχαν τραγικά. Ἀκόμη καὶ σήμερα πολὺ λίγοι, πού ἔχουν εἰδικευθῇ σὲ τέτοιον εἶδους ταξίδια, κάνουν τὸ τόλμημα αὐτό, ἀλλὰ τώρα τελευταία τὸ ἀποφασίζουν περισσότεροι, κυρίως χάρις στὴν κ. Γεωργία Οὐάιτ.

Ἡ Γεωργία ἀνῆκε ἀπὸ τὸ 1954 στὴ μικρὴ ὁμάδα τῶν «δαμαστών τοῦ ποταμοῦ» καὶ ἀρχισε νὰ ὁδηγῇ μικρὲς ομάδες περιηγητῶν μὲ λαστιχένιες σχεδίες. Τώρα κάνει τρία τέτοια ταξίδια κάθε καλοκαίρι καὶ κάθε ὁμάδα πού συνοδεύει ἀποτελεῖται συνήθως ἀπὸ 25 ὡς 30 ἄτομα.

Κατεβήκαμε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο στὴ Λῆς Φέρρυ καὶ ὄρθκαμε τὶς σχεδίες τῆς Γεωργίας δεμένες κοντὰ στὴν ὄχθη, σὲ ἓνα γύρισμα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸ

νερὸ ἦταν ἥσυχο. Ἀκούγαμε, ὅμως, ἤδη τὴν ὑπόκωφη βοή του.

Ἡ Γεωργία φόρεσε τὸ εἰδικὸ κοστούμι τῆς, σάρτς ἀπὸ κόκκινο νάυλον καὶ τοῦ ἴδιου χρώματος μπλουζα. Λεπτὴ καὶ ἠλιοφθμένη, φαίνονταν ἐκπληκτικὰ κομψή, ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψη του ὅτι εἶναι 50 χρόνων.

Φορτώσαμε τὰ λιγοστὰ πράγματά μας καὶ φορέσαμε τὰ εἰδικὰ ἀδιάβροχα ρούχα μας. Τὴν τελευταία στιγμή ἡ Γεωργία ἐπιθεώρησε τὰ πάντα καί, πρὶν τὸ καλοκαταλάβουμε, οἱ σχεδίες μας βρέθηκαν ἀνοικτὰ στὸ ποτάμι.

Γοητευτικὸ θέαμα

Ὁρθια, σὲ μιὰ εἰδικὴ θέση στὴν πρῶμὴ τῆς κεντρικῆς σχεδίας, ἡ Γεωργία κρατοῦσε γερά τὸ τιμόνι. Ἀπομακρυνθήκαμε ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν ὄχθη, προχωρήσαμε μέσα στὸ ρεῦμα καὶ βάλαμε πλῆρη πρὸς τὰ κάτω. Σὲ λίγο ἡ Λῆς Φέρρυ χάθηκε ἀπὸ τὰ μάτια μας καὶ τότε καταλάβαμε ὅτι εἶχαμε ἀρχίσει πραγματικὰ τὸ δύσκολο αὐτὸ ταξίδι... Ὑστερα ἀπὸ λίγα λεπτά περάσαμε κάτω ἀπὸ τὴ γέφυρα τοῦ Ναβάζο, ὅπ' ὅπου περνάει ἓνας μεγάλος δρόμος πού, διασχίζοντας τὸ Κολοράντο, περνάει ἀπὸ τὸ Μαρμάρينو Φαράγγι. Μερικοὶ ἄνθρωποι, πού φαίνονταν μικροὶ σὰν κούκλες, μᾶς χαιρετοῦσαν κουνώντας τὰ χεῖρά τους ἀπὸ ἓνα ὕψος 150 μέτρων καὶ μεις τοὺς χαιρετοῦσαμε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Αἰσθανόμεσταν τὸν ἑαυτὸ μας ἀνωτέρω ἀπὸ τοὺς ἄλλους τουρίστες, πού δὲν ἔννοοῦσαν νὰ χάσουν τὶς ἀνέσεις τους.

Ἡ Γεωργία ὁδήγησε τὶς σχεδίες ἀνάμεσα ἀπὸ δυὸ δίνες καὶ ὕστερα ἀρχίσαμε νὰ παραδέρνουμε ἐπάνω στα κύματα.

—Ἦταν ἓνα ἀπλὸ σκαμπανεβάσμα, ἐξήγησε ἡ Γεωργία. Καὶ συνέχισε: Τὸ ποτάμι εἶναι πολὺ καλὸ. Ἀρχίζει ἥσυχα καὶ κάθε μέρα γίνεται ὅλο καὶ πιὸ ἀπότομο, ἔτσι πού νὰ συνηθίζῃ κανεὶς.

Κάθε πού συναντοῦμε κάποιο καταρράκτη, τὸ θέαμα εἶναι γοητευτικὸ. Ὁ θόρυβος τοῦ ποταμοῦ γίνεται πιὸ βαθύς, τὸ νερὸ στριφογυρίζει καὶ ἀφρίζει καὶ πετιέται ψηλὰ σὰν λευκὴ φλόγα.

Τὸ πρόσωπο τῆς Γεωργίας δείχνει τὴν ἀνησυχία τῆς. Κοιτάει προσεκτικὰ τοὺς βράχους, ἀπὸ φόβο μήπως τρυπήσουν τὶς λαστιχένιες σχεδίες. Ὁ ποταμὸς ἀρχίζει νὰ μουγκρίζει καὶ πάλι καὶ μέσα στὸν ἐκνευρισμὸ μας δὲν μπορούμε ν' ἀκούσουμε αὐτὸν διπλῶς καὶ ὁ ἥλιος ἐκκλίνει τρομερά. Καὶ ἓνα ἀπόμετρο ἐπάνω στὰ ταραγμένα νερά καὶ κρατιόμενα ἀπὸ τὸν φόβο, τὸ νερὸ πέσουμε ἀπὸ τὶς σχεδίες. Ὑστερα ἀπὸ μερικὰ δευτερόλεπτα —πού μᾶς φάνηκαν λεπτά— προχωρήσαμε καὶ βρεθήκαμε καὶ πάλι σὲ

ἥσυχα νερά. Ὁ ἕνας συγχαίροταν τὸν ἄλλο, πού περάσαμε ἀπὸ τὴ δυσκολία αὕτη τόσο εὐκολα καὶ καλά.

Ἦταν ζεστά καὶ φωτεινὰ καὶ μέσα στὸ φαράγγι δὲν ὑπῆρχε καθόλου σκιά. Ἦταν πιὰ μεσημέρι. Ζεσταίνόμεστε πολὺ καί, ὅταν σταματήσαμε τὸ μεσημέρι γιὰ φαγητό, ἡ ζέστη ἦταν τόσο, ὥστε τὸ βούτυρο καὶ ἡ μαρμελάδα μας εἶχαν λειώσει. Μερικὰ μικρὰ παιδιὰ, πού ἦταν μαζί μας, ἀρχισαν νὰ μᾶς βρέχουν, ρίχνοντάς μας νερὸ ἀπὸ τὸ ποτάμι, πού δρόσισε καὶ μᾶς καὶ τὶς λαστιχένιες σχεδίες, οἱ ὁποῖες ἔκαιγαν σὰν ἀληθινὸι φούρνοι. Ἀλλὰ καὶ μεις καὶ οἱ σχεδίες στεγνώσαμε γρήγορα καί, κάθε φορὰ πού σταματοῦσαμε, πηδούσαμε στὸ νερὸ γιὰ νὰ ξαναδραχτοῦμε.

Ἦταν περίπου πέντε τὸ ἀπόγευμα ὅταν οἱ βράχοι ἀρχισαν νὰ σχηματίζουν λίγες σκιές. Σταματήσαμε γιὰ νὰ στρατοπεδεύσουμε γιὰ τὸ βράδυ καὶ ἀπλώσαμε τὰ σληπιγκ-μπάγκ μας κοντὰ στὸ νερὸ, ὅπου ἡ ἄμμος ἦταν πιὸ δροσερή. Καθὼς ἔπρεπε τὸ σούρνοπο, χιλιάδες νυχτερίδες βγήκαν ἀπὸ τὶς φωλιές τους καὶ ἀρχισαν νὰ πετοῦν ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας. Ἀργότερα, μέσα στὸ σκοτάδι, ἡ στενὴ λωρίδα πού οὐράνου, πού ξανοίγε ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς σιλουέττες τῶν ψηλῶν βράχων, φαίνονταν γεμάτη ἀστρά.

Κάθε μέρα τὸ ποτάμι προχωροῦσε βαθύτερα μέσα στὸ φαράγγι. Αἰσθανόμεσταν σὰν νὰ ἤμασταν μέσα στὸ φλοιὸ τῆς Γῆς. Τὰ διάφορα στρώματα τοῦ ἐδάφους ξεχώριζαν πολὺ καθαρά ἀπὸ τὰ χρώματά τους — κόκκινο, πράσινο, κίτρινο, ἄς τὸ μαῦρο τοῦ κάρβουνου.

Δὲν εἶχαμε καλογνωρισθῇ πρὶν ἀρχίσουμε τὸ ταξίδι καὶ ἔτσι τώρα ἀνακαλύπταμε ὅτι ἀνάμεσά μας ἔβρισκαν γεωλόγοι, γιατροὶ, λογιστὰ, δασκαλοὶ καὶ μηχανικοὶ. Ὁ ὅλος αὐτοὶ ἤθελαν νὰ κάνουν τὸ ταξίδι αὐτὸ στὸ Μεγάλο Φαράγγι ἀπὸ τότε πού ἀκουσσαν τὴν Γεωργία Οὐάιτ.

Μεγάλη ζέστη

Μιὰ μέρα σταματήσαμε γιὰ νὰ κάνουμε μιὰ ἐκδρομὴ στὰ ἑρείπια ἐνὸς παλαιοῦ οἰκισμοῦ, ὅπου ἔμεινε πρὶν ἀπὸ χίλια χρόνια μιὰ φυλὴ Ἰνδιάνων, πού ἔχει πιὰ ἐξαφανισθῇ. Ἡ ἀκούραστη Γεωργία πῆγαινε μπροστὰ ἀπὸ ὅλους, ἂν καὶ ὁ ἀνηφορὸς ἦταν πολὺ ἀπότομος καὶ ὁ ἥλιος ἐκκλίνει τρομερά. Καὶ ἓνα ἀπόμετρο σταματήσαμε σὲ μιὰ διακλάδωση τοῦ Μικροῦ Κολοράντο, ἐνὸς χειμάρρου πού τὸ νερὸ του εἶναι διαυγὲς καὶ καθαρὸ σὰν τὸ νερὸ πσίνας.

Τὴν τρίτῃ μὲν ἡμέρα φθάσαμε κοντὰ στὸν πρῶ

τὸ ὀρμητικὸ καταρράκτη, πού εἶναι πολυθόρυβος καὶ βουερός μὲ κατακάθαρα νερά. Ἐπρεπε νὰ ἀποβίβαθοῦμε στὴν ἀκτὴ καὶ νὰ στρατοπεδεύσουμε καὶ πάλι καὶ γι' αὐτὸ ἡ Γεωργία ζεσῆκωσε τοὺς ἀνθρώπους τῆς γιὰ νὰ ἐτοιμασθοῦν γιὰ τὴν ἀποβίβαση. Οἱ σχεδίες ἀνεβοκατέβαιναν ἐπάνω στὰ ὀρμητικὰ κύματα, πού πότε τὶς κατέβαζαν πολὺ χαμηλὰ καὶ πότε τὶς ἔφερναν ψηλὰ στὴν ἀφρισμένη κορυφὴ τους. Ἀκόμη καὶ ἡ Γεωργία φαίνονταν ξαφνιασμένη.

Ὅμως περάσαμε ἓνα ὁμορφο ἀπόγευμα στὴν ὄχθη καὶ διασκεδάσαμε πίνοντας κοκταῖλ. Ἀλλὰ τὸ βράδυ ἡ ζέστη ἦταν ἀκόμη τόσο μεγάλη, ὥστε τὰ κεφάλια πού ἀνάψαμε ἔλειωναν γρήγορα.

Τὴν ἄλλη μέρα περάσαμε κι ἀπὸ ἄλλα τρία μικρότερα ποτάμια μὲ καταρράκτες, πού περνοῦσαν ὀρμητικὰ μέσα στὸ φαράγγι. Ἦταν ἓνα μεγαλόπρεπο θέαμα — ἀφρισμένα νερά, μεγάλα κύματα καὶ ἡ θαθεὶά βοή τοῦ νεροῦ πού τρέχει ὀρμητικὰ καὶ ἀκατάπαυστα. Θέλαμε νὰ σταματήσουμε λίγο καὶ νὰ ἀπολαύσουμε τὸ μαγευτικὸ θέαμα, ἀλλὰ μᾶς ἦταν ἀδύνατο.

Ὀρμητικοὶ καταρράκτες

Πρὶν ἀκόμη φθάσουν οἱ σχεδίες στὴν κορυφὴ τοῦ καταρράκτη, δοκιμάσαμε τὰ σχοινία μας καὶ στερεώσαμε καλὰ τὰ πόδια μας γιὰ τὸ πῆδημα. Ἡ Γεωργία μᾶς εἰδοποίησε:

—Ἄν ἀκούσετε νὰ σταματῇ ἡ μηχανή, μὴν ἀνησυχεῖτε. Ὅταν δῶ πὼς ὑπάρχουν πολλοὶ βράχοι, τὴν σταματᾶ καὶ ἀφήνω τὶς σχεδίες νὰ προχωρήσουν μόνες τους.

Οἱ σχεδίες μας προχωροῦσαν ὁλοένα γρηγορότερα καὶ ἐπὶ τριάντα δευτερόλεπτα θαροῦσαμε πὼς βρισκόμασταν μέσα σὲ ἓναν ἀληθινὸ στρόβιλο. Πέσαμε μέσα σὲ μιὰ ὑδάτινη τρύπα, πού τὴν σχημάτιζε τὸ νερὸ πού ἔπρεπε ὀρμητικὰ πάνω ἀπὸ ἓνα ψηλὸ καὶ ἀπότομο βράχο, καὶ πέφτοντας ἐπάφλαζε ὅσα ματῆτα καὶ ἦταν κάτασπρ ἀπὸ τὸν ἄφρο. Ἦταν ἓνα παράξενο ἀνακάτωμα μέσα στὸ ὁποῖο, ἀνάμεσα στὰ νερά πού ἔπρεψαν ἀπὸ παντοῦ καὶ στὶς ἀπειρες σταγόνες πού γέμιζαν τὸν ἀέρα, ἔβλεπε κανεὶς πρόσωπα καὶ σχεδίες πού πότε-πότε χάνονταν, γιὰ νὰ ξαναφανοῦν σὲ λίγο ὁρίστια καὶ φευγαλέα. Ἐνα καινούργιο τεράστιο κύμα μᾶς ἀνέψωσε καὶ πάλι ἀπότομα.

—Εἶναι μιὰ θαυμάσια ἱππασία, πού ξεπερνᾶ ὅλες τὶς ἄλλες! φώναξε ἐνθουσιασμένος ἓνας ἀπὸ τὴ συντροφία μας.

Περάσαμε δυὸ ἀκόμη ὀρμητικοὺς καὶ μικροὺς καταρράκτες, ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ψηλὲς ἀπότομες ὄχθες, ὥσπου ὁ ποταμὸς ἀρχισε νὰ πλαταίνει καὶ τὸ ρεῦμα του νὰ γίνεται πιὸ ἡρεμὸ. Ἐκείνο τὸ βράδυ τὸ περάσαμε ὥραϊα, σὲ ἓνα περίφημο τουριστικὸ στρατόπεδο μέσα στὸ Μεγάλο Φαράγγι, ὅπου δροσιστήκαμε πίνοντας κρύα μπίρα καὶ κάνοντας ἓνα θαυμάσιο μπάνιο.

Τὶς ἐπόμενες τέσσερις ἡμέρες τὸ ταξίδι μας ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρον. Σταματοῦσαμε συχνὰ καὶ μπαίναμε μέσα σὲ βαθιὰ καὶ γραφικὰ φαράγγια, πού βρίσκονταν δίπλα στὸ Μεγάλο Φαράγγι, καὶ δοκιμάσαμε τὴν παράξενη χαρὰ πού δίνει τὸ αἶσθημα ὅτι περπατᾶς ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχει πατήσει πόδι ἀνθρώπου. Τώρα πιὰ εἶχαμε πάρει τὸν ἀέρα τοῦ ποταμοῦ.

Ὅμως, παρ' ὅλα αὐτὰ, δὲν λησμονοῦσαμε ὅτι τὸ μεγάλο γεγονός τοῦ ταξιδιοῦ δὲν τὸ εἶχαμε γνωρίσει ἀκόμη. Γιατὶ δὲν εἶχαμε φθάσει ἀκόμη στοὺς πῖο ὀρμητικούς καὶ πῖο δύσκολους καταρράκτες, καὶ ἰδιαίτερα στὸν ὀνομαστὸ ἐκεῖνο πού λέγεται «ὁ καταρράκτης πού κάνει χῆρες», ἐπειδὴ στὸν καταρράκτη ἀκριβῶς αὐτὸν ὄρθκαν τὸν θάνατο πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους πού ἀποπειράθηκαν νὰ τὸν περάσουν μὲ τὶς μικρὲς τους βάρκες.

Ὅταν φθάσαμε ἐκεῖ, ἡ Γεωργία βγήκε στὴν ὄχθη καί, ἐνῷ δέσαμε τὶς σχεδίες, ἀκούγαμε τὸν θόρυβο πού ἔκανε πέφτοντας τὸ νερὸ, ἓνα θόρυβο πού ἔμοιαζε μὲ βροντὴ. Ἡ περιέργειά μας ἐσπρωξε στοὺς μεγάλους βράχους, γιατί θέλαμε νὰ δοῦμε τὸν καταρράκτη ἀπὸ πολὺ κοντὰ. Ἄν ἄλλοι καταρράκτες, πού συναντοῦσαμε στὸ δρόμο μας, μᾶς φαίνονταν δύσκολοι καὶ σκληροὶ, αὐτὸς ἐδῶ φαίνονταν νὰ ὁδηγῇ κατ' εὐθείαν στὸ θάνατο — ἀλλὰ τώρα εἶχαμε διασχίσει 200 μίλια κατεβαίνοντας τὸν ποταμὸ καὶ ἔτσι δὲν μπορούσαμε πιὰ νὰ ὑποχωρήσουμε.

Ἐδῶ τὰ μέτρα ἀσφαλείας εἶναι περιττά. Δὲν ἦταν δυνατόν νὰ διευθύνῃ κανεὶς τὶς σχεδίες μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἐπαναστατημένα, ἀνάγλυτα νερά. Οἱ σχεδίες ἔτρεχαν καὶ ἀνεβοκατέβαιναν καὶ οἱ ἐπιβάτες τους δὲν κατάρβωναν νὰ καταλάβουν πότε βρίσκονταν κάτω καὶ πότε πάνω ἀπὸ τὸ νερὸ. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἐνὸς τεράστιου κύματος, οἱ σχεδίες ἔπρεψαν πάνω σὲ σκοτεινὸν κύμα βράχους.

Ὅμως, ὅλα πέρασαν γρήγορα καὶ δὲν ἀπογοητευθήκαμε. Ὁ καταρράκτης αὐτὸς ἦταν τὸ ἀποκορύφωμα μιᾶς θαυμάσιας περιπέτειας. Δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ, στὴ λίμνη Μήντ τῆς Νεβάδας, αἰσθανόμεσταν λυπημένοι γιατί τὸ ταξίδι μᾶς εἶχε τελειώσει.

Ἦταν μιὰ ἀσύγκριτη περιπέτεια.

ΑΠΩΜ ΘΑΝΑΤΟΥ

Το καλύτερο αστυνομικό μυθιστόρημα της χρονιάς
Η μεγαλύτερη εφτεινή έκδοτική επιτυχία στις Η.Π.Α.
Υπό ΝΓΑΙΟ ΜΑΡΣΗ

10

Η διάσημη, αλλά ώριμη στην ηλικία ήθοποιος Μαίρη Μπέλλαμ ετοιμάζεται να γιορτάσει τα γενέθλιά της στο Λονδίνο. Ο άσημαντος σύζυγός της Τσάρλς Τέμπλετον, ο νεαρός συγγραφέας Ρίτσαρντ (Ντίκυ) Νταϊνκερς, που αναδείχθηκε χάρις στην προστασία της, η Θλόρενς, που την ντύνει για το θέατρο κ' εκτελεί συγχρόνως χρέη καμαριέρας, της φέρνουν από το πρωί διάφορα δώρα. Σ το δωμάτιό της, ανάμεσα στα λουλούδια, υπάρχει ένα έντομοκτόνο. Η Μαίρη παίρνει ένα ευχτήριο τηλεγράφημα από έναν άγνωστο θαυμαστή της, τον ηλικιωμένο θιελισιώλη Οκτάβιο Μπράουν, που, όπως της εξηγεί ο άνδρας της, είναι φίλος του Ρίτσαρντ και μένει εκεί κοντά τους με την χαριτωμένη ανηψιά του Άνελίντα Λη, που παίζει σε ένα παραματικό θέατρο. Ο Ρίτσαρντ έχει γράψει ένα καινούριο έργο για την Άνελίντα, αλλά κάνει την αδεξιότητα να το φέρη στην Μαίρη να το διαβάσει, κ' εκείνη το παίρνει σαν να είναι αφιερωμένο σ' αυτήν. Την ίδια στιγμή εμφανίζονται ο συνταγματάρχης Ουόρντερ κι ο Μπέρτι Σάρασεν...

Ο Ουόρντερ είπε:
— Μπορώ να πω δυο λόγια μαζί σου, παιδί μου; Θά';...
— Όχι, είπε ο Ρίτσαρντ γρήγορα, κ' έπειτα πρόσθεσε: Συγγνώμη, δεν καταλαβαίνω. Τι θέλει αυτός ο καταραμένος αστυνομικός στο χάλι; Τι συνέβη; Πού είναι όλοι; Πού είναι η Μαίρη;
Ο Άλλεϊν είπε: «Ένα λεπτό», και πήγε κοντά του:

— Είστε ο κύριος Ρίτσαρντ Νταϊνκερς, δεν είν' έτσι; Είμαι απ' την Σκότλαντ Γκάρντ — ονομάζομαι Άλλεϊν... Προς το παρόν έχω αναλάβει αστυνομική ξρευνα εδώ. Θέλετε να βρούμε κάποιο μέρος όπου να σάς εξηγήσω γιατί;
— Εγώ θα του το εξηγήσω, είπε ο Ουόρντερ.
— Νομίζω όχι, είπε ο Άλλεϊν κι άνοιξε την πόρτα. Έλάτε μαζί μου, πρόσθεσε και κοίταξε τους άλλους. Σεις θα μείνετε εδώ, σάς παρακαλώ.

Ο Ρίτσαρντ άκούμπησε το χέρι του στο κεφάλι του.
— Ναί. Καλά. Άλλά... γιατί;
— Ίσως από την δύναμη της συνηθείας στράφηκε προς το μέρος του Τιμον Γκάντρου.
— Τιμμου, είπε. Τι συμβαίνει;
— Πρέπει να υποταχθούμε στην έξουσία, Ντίκυ. Πήγαινε μαζί του.
Ο Ρίτσαρντ τον κοίταξε ξαφνιασμένος και βγήκε από το δωμάτιο, ακολουθούμενος από τον Άλλεϊν και τον Φόξ.

— Έλάτε εδώ, πρότεινε ο Άλλεϊν και προχώρησε πρώτος μέσα στο ξενοδοχείο.
— Εκεί είπα στον Ρίτσαρντ, όσο πιο σύντομα μπορούσε και χωρίς έμφραση, τι ακριβώς είχε συμβεί. Ο Ρίτσαρντ άκουγε ταραγμένος, διακόπτοντας τον μία ή δυο φορές μόνο και σκουπίζοντας το πρόσωπό του με το χέρι του σαν να ήθελε να βγάλη μια άραχνη. Όταν ο Άλλεϊν τελείωσε, είπε διστασιακά:
— Η Μαίρη; Συνέβη τέτοιο πράγμα στη Μαίρη; Πώς είναι δυνατόν να το πιστέψω;
— Είναι σκληρό πράγματι...
— Άλλά... πώς; Πώς συνέβη; Με το έντομοκτόνο;
— Έτσι φαίνεται.

— Άλλά εκείνη το έχει χρησιμοποιήσει πολλές φορές. Από πολλών καιρό. Τι συνέβη τώρα;
Είχε το ύφος που παρατηρείται συχνά έπειτα από έναν κλονισμό: Έμμενε στην επιφάνεια του ζητήματος κ' εξέταζε ταραγμένα το πρώτο πράγμα που συναντούσε.
— Γιατί τώρα; Ξαναέλαβε χωρίς να περιμένει καμιά απάντηση.
— Αυτό είναι ένα από τα πράγματα που πρέπει να ανακαλύψουμε!
— Φυσικά, είπε ο Ρίτσαρντ και φανόταν να αποστρέφεται περισσότερο στον έαυτό του παρά στον Άλλεϊν, ήταν επικίνδυνο. Της το λέγαμε πάντα... (Κούνησε το κεφάλι του ανυπόμονα). Άλλά... δεν καταλαβαίνω... πήγε στο δωμάτιό της μετά τις δέμιλες ακριβώς και...
— Πήγε; Πώς το ξέρετε;
Ο Ρίτσαρντ είπε γρήγορα:
— Μά, έπειδή...

Κ' έπειτα, σαν να ήταν ακόμη δυνατόν, έγινε πιο άσπρος από πριν. Κοίταξε απελπισμένα τον Άλλεϊν, έτοιμος να ξεσπάσει, κ' έπειτα είπε:
— Πρέπει να πηγε. Είπατε ότι την βρήκαν έκει.
— Ναί. Βρέθηκε εκεί.
— Άλλά γιατί; Γιατί θα χρησιμοποιούσε τον ψευκαστήρα των φυτών εκείνη τη στιγμή; Φαίνεται τόσο τρελό!
— Δεν ξέρω. Είναι πολύ παράξενο...
Ο Ρίτσαρντ χτύπησε τα χέρια του μαζί.
— Λυπούμαι, είπε. Δεν μπορώ να συγκρατηθώ. Λυπούμαι...

Κοιτάζοντάς τον, ο Άλλεϊν κατάλαβε πως βρισκόταν σ' εκείνη την ιδιαίτερη κατάσταση της συναισθηματικής ασταθειας, που θα επέτρεπε να τον πείσει κανείς πολύ εύκολα. Ήταν συμπληρωμένος νέος, σκέφτηκε ο Άλλεϊν. Είχε ενάσθθητο πρόσωπο κι όμως, άδοριστα, του θύμιζε κάποιον με πολύ λιγότερο εδάσθητο πρόσωπο. Άλλά ποιόν;
— Σεις ο ίδιος προσέβατε δυο στοιχεία αυτής της τραγικής υπόθεσης, είπε, που είναι δύσκολο να τα εξηγήση κανείς. Ακριβώς γι' αυτό, κ' έπειδή γίνεται πάντα μια αστυνομική ξρευνα έπειτα

από κάθε αϊφνίδιο θάνατο, πρέπει να κάνω όσο το δυνατόν πληρέστερο έλεγχο γύρω από τα περιστατικά αυτού του συμβάντος.
— Άλήθεια; ρώτησε ο Ρίτσαρντ άδοριστα κ' έπειτα φάνηκε να συνέχευται. Ναί. Πολύ καλά. Ποιά περιστατικά;
— Μου είπαν ότι φύγατε από το σπίτι πριν άρχίσουν οι λόγοι των γενεθλίων. Είναι σωστό αυτό;
— Αντιθέτως προς τους άλλους, ο Ρίτσαρντ δεν φανόταν να αισθάνεται καμιά άγανάκτηση ή ύποψια.

— Εγώ; είπε. Ω, ναί, μου φαίνεται ότι έφυγα τότε. Δεν νομίζω ότι είχαν άρχίσει οι δέμιλες. Μόλις είχαν πάει μέσα την τουέρα...
— Γιατί φύγατε, κύριε Νταϊνκερς;
— Ήθελα να μιλήσω στην Άνελίντα, είπε άμέσως κ' έπειτα: Σας ζητών συγγνώμη. Δεν θα ξέρετε την Άνελίντα Λη. Μένει εδώ κοντά... Σταμάτησε.
— Ξέρω ότι η μίς Λη έφυγε νωρίς μαζί με τον θείο της. Άλλά θα πρέπει να έφρονετο για μια πολύ σημαντική συζήτηση, δεν είν' έτσι; Για να φύγετε σε μια τέτοια στιγμή;
— Ναί. Ήταν. Για μένα. Ήταν για κάποιο ιδιωτικό ζήτημα.
— Είχατε μακρά συζήτηση;
— Δεν κάναμε καμιά συζήτηση.
— Μπάρ!
— Εκείνη δεν ήταν... εύκαιρη. Δεν... αισθανόταν πολύ καλά.
— Είδατε το θείο της;
— Ναί.
— Μήπως θέλατε να μιλήσετε μαζί της για το ρόλο της στο έργο σας «Ουόρνια Οίκονομία»;
Ο Ρίτσαρντ τον κοίταξε και για πρώτη φορά φάνηκε να άνησυχή.
— Ποιός σάς μίλησε γι' αυτό; ρώτησε.
— Ο Τιμον Γκάντρου.
— Σας το είπε! Αναφώνησε ο Ρίτσαρντ κ' έπειτα, σαν να μην μπορούσε να συγκρατή τίποτα με το φοβερό κλονισμό, πρόσθεσε επιπόλαιο: Τι παράξενο! Άλλά κοιτούσε τώρα τον Άλλεϊν με καινούργια προσοχή. Ναί, ήθελα να μιλήσωμε γι' αυτό, μισήωρε.

Ο Άλλεϊν άποφάσισε να τον αντικρούση άμέσως:
— Μήπως η μίς Μπέλλαμ ήταν δυσαρεστημένη με τα σχέδιά σας γι' αυτό το καινούριο έργο; ρώτησε.
Τα χέρια του Ρίτσαρντ έκαναν μια άδελη κίνηση, αλλά συγκρατήθηκε άμέσως. Η φωνή του έτρεμε.
— Σας είπα ότι ήταν ένα ιδιωτικό ζήτημα, είπε. Έντελως ιδιωτικό.
— Νομίζω ότι υπάρχει πολύ λίγος χώρος για ιδιωτικά ζητήματα σε μια αστυνομική άνακριση...

Ο Ρίτσαρντ τον ξάφνιασε φωνάζοντας άποτομα:
— Νομίζετε πως σκοτώθηκε μόνον η τ η σ ! Όχι, δεν το έκανε εκείνη! Δεν μπορώ να το πιστέψω! Ποτέ!
— Τάραχει καμιά αϊτία για την οποία θα μπορούσε να κάνει ένα τέτοιο πράγμα;
— Όχι! Θεέ μου, όχι! Όχι!
Ο Άλλεϊν περίμενε λιγάκι, νοιώθοντας, πράγμα σινησιζόμενο σ' αυτόν, μια αντίπαλεια γι' αυτήν ειδικώς την όψη της δουλειάς του.
— Τι κάνατε όταν η μίς Λη δεν μπόρεσε να σάς δεχθί; είπε.
Ο Ρίτσαρντ άπομακρύνθηκε από κοντά του. Με τα χέρια χωμένα μέσα στις τσέπες του.
— Πήγα έναν περίπατο, είπε.

— Κοιτάξτε, σάς παρακαλώ, είπε ο Άλλεϊν, πρέπει να καταλάβετε ότι αυτή είναι μια πολύ παράξενη ιστορία. Η κηδεμών σας, όπως πιστεύω ότι ήταν η μίς Μπέλλαμ, είχε γτάσει στην πιο σημαντική στιγμή του πάργι των γενεθλίων της. Την παρατήσατε, πρώτα για ν' ακολουθήσετε την μίς Λη, κ' έπειτα για να πάτε μια βόλ-

τα γύρω απ' το Τσέλσι. Θέλετε να μου πητε τώρα ότι περπατούσατε από κείνη την ώρα;
Χωρίς να γυρίση, ο Ρίτσαρντ κοίνησε το κεφάλι του κατακαμιά.
Ο Άλλεϊν περπάτησε γύρω του και τον κοίταξε κατά πρόσωπο:
— Κύριε Νταϊνκερς, είπε, αυτή είναι η άλήθεια; Τώρα είναι έννιά παρά πέντε. Μου δίνετε το λόγο σας ότι απ' τις έφτά περίπου που φύγατε απ' αυτό το σπίτι δεν ξαναγυρίσατε, ως τη στιγμή που ήρθατε, πριν από δέκα λεπτά;
Ο Ρίτσαρντ, που φανόταν απελπιστικά ταραγμένος, άφησε τόσο πολλή ν' άπαντήση, ώστε ο Άλλεϊν έχασε το συναισθημα της πραγματικότητας.
— Θα μου δώσετε μιάν άπάντηση; είπε ο Άλλεϊν στο τέλος.
— Δεν... δεν... νομίζω — ξαναγύρισα πράγματι — ακριβώς άφωδ...
Το πρόσωπο του Ρίτσαρντ πήρε μια έκφραση θαδειας έκπληξης. Και ξαφνικά, σωριάστηκε λιπόθυμος στα πόδια του Άλλεϊν.
— Θα συνέλθω, είπε ο δρ Χάρκενς, άγίονοντας τον σφυγμό του Ρίτσαρντ. Είπατε ότι περπατούσε με άδειο στομάχι και δυό - τρία ποτά. Ο κλονισμός που ένοιωσε τώρα συμπλήρωσε το έργο. Σε μισή ώρα δεν θα έχη τίποτε. Νά τον, συνεχίζεται.

Ο Ρίτσαρντ είχε άνοίξει τα μάτια του. Κοίταξε τον δρ Χάρκενς κ' έπειτα συνωφρονώθηκε:
— Θεέ μου, σάς ζητώ συγγνώμη, είπε. Λιποθύμησα, δεν είν' έτσι;
— Είσαι καλά, είπε ο δρ Χάρκενς. Πού είναι αυτά τα άλατα, Γκραιήσφηλντ;
Ο Γκραιήσφηλντ τα παρουσίασε σ' ένα δίσκο. Ο Ρίτσαρντ τα πήρε κι άφησε το κεφάλι του να πέση πίσω. Τον είχαν βάλει σ' έναν καναπέ του σαλονιού.
— Μιλούσα σε κάποιον, είπε. Σ' εκείνον τον άνθρωπο — Θεέ μου, ναί!
— Δεν πειράζει, είπε ο Άλλεϊν, δεν θα σάς άνησυχίσω. Θα σάς άφήσωμε μόνο λιγάκι...
Είδε τα μάτια του Ρίτσαρντ να διαστέλλονται. Κοιτούσε πέρα από τον Άλλεϊν, προς το μέρος της πόρτας.
— Ναί, είπε δυνατά. Θα προτιμούσα να μείνω μόνος.
— Τι σημαίνουν όλα αυτά;

Ήταν ο Ουόρντερ. Έκλεισε την πόρτα πίσω του και προχώρησε γρήγορα προς το μέρος του καναπέ.
— Τι διάβολο του κάνατε; Ντίκυ, παιδί μου...
— Όχι! Έκανε ο Ρίτσαρντ με τον ίδιο ακριβώς τόνο φωνής, όπως πριν.
Ο Ουόρντερ στάθηκε από πάνω του. Για ένα λεπτό κοιτάχτηκαν. Έπειτα ο Ρίτσαρντ είπε:
— Έχασα εκείνο το γράμμα που μου δώσατε να ταχυδρομησω. Λυπούμαι γι' αυτό.
Ο Άλλεϊν κι ο Φόξ προχώρησαν, αλλά ο Ουόρντερ τους πρόλαβε, σκύβοντας πάνω απ' τον Ρίτσαρντ και σκεπάζοντάς τον.
— Αν δεν σάς πειράζει, είπε ο Ρίτσαρντ, θα προτιμούσα να μείνω μόνος. Είμαι καλά.
— Και νομίζω ότι πρέπει να σάς υπενθυμίσω τις όδηγίες που έδωσα, συνταγματάρχα Ουόρντερ, είπε ο Άλλεϊν. Σας ζητήσα να μείνετε μαζί με τους άλλους. Έχετε την καλωσύνη να γυρίσετε εκεί, σάς παρακαλώ;
Ο Ουόρντερ στάθηκε σαν θρόαχος για ένα δευτερόλεπτο ή δυό κ' έπειτα, χωρίς άλλη λέξη, βγήκε από το δωμάτιο. Μ' ένα βλέμμα του Άλλεϊν, ο Φόξ τον άκολουθήσε.

— Θα σάς άφήσωμε, είπε ο Άλλεϊν. Μη σηκώνεστε.
— Όχι, είπε ο δρ Χάρκενς, μη σηκωθείς... Θα τους πω να σου στείλουν ένα φλυτζάνι τσάι. Πού είναι εκείνη η γριά νταντά σου; Μπορεί να φανή χρήσιμη. Μπορείς να την βοηθς, Γκραιήσφηλντ;
— Πολύ καλά, κύριε, είπε ο Γκραιήσφηλντ.
Ο Άλλεϊν, σηκώνοντας ηψόχραμα τον χαρτο-

Γλυκειά δαλπωρή
στο κρεβάτι
με σεντόνια
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

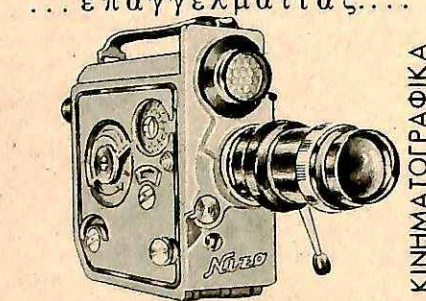
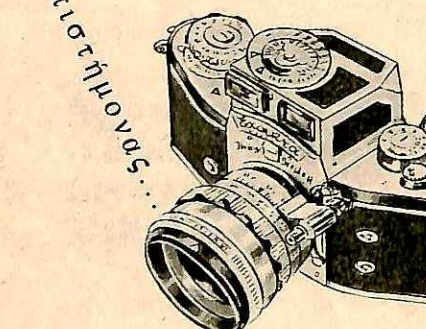
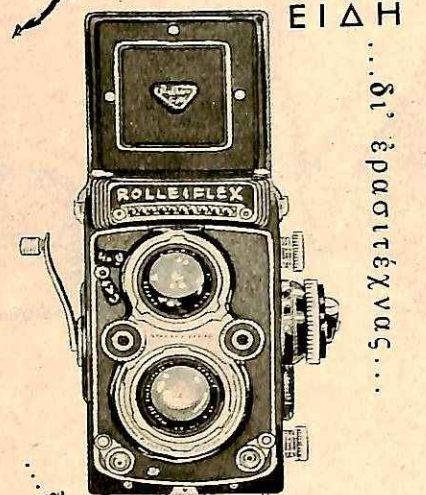
ΙΡΛΑΝΔΑ Το καλό, στερεό σεντόνι. Πάντοτε χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Λεπτό και φινό σεντόνι, μεγάλης άντοχής.

Με ό,τι βάζει ο νους σε θαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσινρεύει!

ΜΗΧΑΝΕΣ — ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ
PROJECTOR'S — ΦΙΛΜΣ
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ
στο Ειδικό Τμήμα Οπτικών
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
Ομόνοια
ΤΗΛ. 582.631—2-3-4-5

ΑΡΩΜΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

άνδρα στην πόρτα και να μείνεις στην τραπεζαρία για να προσέχεις τι γίνεται. Δεν μπορούμε βέβαια να τους εμποδίσουμε να πηγαίνουν στην τουαλέττα, υποθέτω, αλλά καλύτερα να μην τους αφήνεις να πηγαίνουν πουνά αλλού. "Αν ο συνταγματάχος Οδόρεντερ θέλσει να πάει στην τουαλέττα, να πάει μαζί του.

—Μάλιστα, κύριε.

—Και πές στον κύριο Φόξ να μην έρθει να με δω έπάνω.

—Ο αστυφύλακας απομακρύνθηκε.

Κάτι βαριά βήματα ανήγγελλαν το κατέβασμα της γριάς ντανάς. Κατέβαινε ένα - ένα τα σκαλοπάτια. "Όταν έφτασε στο κάτω μέρος της σκάλας κ' είδε τον "Αλλεϊν, τοί έρωξε ένα βλέμμα κ' εξακολούθησε τον δρόμο της. Το πρόσωπό της ήταν ξαναμμένο και το στόμα της τραβηγμένο προς τα κάτω.

—'Η κυρία Πλάτση; την ρώτησε ο "Αλλεϊν.

—Ναί, είπε η γριά νάνα.

Σταμάτησε και τον κοίταξε κατά πρόσωπο. Τα μάτια της είχαν μια τραγική έκφραση.

—Πηγαίνετε να φροντίσετε για τον κύριο Ρίτσαρντ, δεν είν' έτσι;

—Τι έκανε πάλι; ρώτησε, σαν ο Ρίτσαρντ να έπαψε και να είχε χτυπήσει το γόνατό του.

—Αποθνήμισε. 'Ο γιατρός νομίζει ότι ήταν από τον κλονισμό.

—Τα παίρνει πάντα κατάκαρδα, είπε η γριά νάνα.

—Σεις τον αναθρέψατε;

—'Από τότε που ήταν τριών μηνών. ('Εξακολούθησε να κοιτάζει επίμονα τον "Αλλεϊν). 'Ηταν καλό παιδί, είπε, σαν εκείνος να είχε βρεί τον Ρίτσαρντ, κ' έγινε καλός άνθρωπος. Δεν έκανε ποτέ κακό σε κανέναν.

—Είμαι ορφανός; τόλμησε να ρωτήσει ο "Αλλεϊν.

—Οί γονείς του σκοτώθηκαν σ' ένα αυτοκινητικό δυστύχημα.

—Πολύ λυπηρό!

—Δεν αισθάνεται κανείς την ανάγκη εκείνου που δεν είχε ποτέ, είπε η γριά νάνα.

—Και φυσικά, τόν ανέλαβε η μίς Μπέλλαμ — η κυρία Τέμπλετον.

—'Εκείνη ήταν ένας έντελως διαφορετικός τύπος παιδιού, είπε η γριά νάνα. "Αν μου επιτρέπεται, πηγαίνω τώρα να δω τι έχει!

Αλλά δεν απομακρύνθηκε αμέσως. Είπε πολύ δυνατά:

—"Ο, τι κι αν είναι, δεν πρόκειται για κάτι που θα τον ντροπιάσει! Κ' έπειτα απομακρύνθηκε με βαριά βήματα.

Ο "Αλλεϊν στάθηκε ένα λεπτό, μελετώντας τα λόγια της. Μια παρατήρησή της έκρυβε κάποιο ύπονοούμενο, σκέφτηκε.

Ο δρ Χάρκενς βγήκε απ' το σαλόνι. Φαινόταν πολύ κουρασμένος.

—Είναι πολύ καλά, είπε, και μακάρι να μπορούσα να πω το ίδιο και για τον έαυτό μου! Τα δευτερεύοντα αποτελέσματα του πιστού είναι τα λιγότερο ύποφερα... 'Αλήθεια, μπορώ να πάω στο αυτοκίνητό μου, για να πάρω την τσάντα μου; Είναι ακριβώς απέναντι στο σπίτι. 'Ο Τσάρλς Τέμπλετον είναι ασθενής μου, ξέρετε, και θάθελα να τον εξετάσω. 'Ηταν μεγάλο χτύπημα γι' αυτόν.

—Ναί, φυσικά, είπε ο "Αλλεϊν κ' έγνεψε στον αστυφύλακα της πόρτας. Πριν φύγετε, όμως, θέλω να σας ρωτήσω κάτι: 'Ηταν και η κυρία Τέμπλετον επίσης ασθενής σας;

—'Ηταν, συμφώνησε ο Χάρκενς και φάνηκε προσεχτικός.

—Θα περιμένετε ποτέ κάτι σαν κι αυτό; "Αν υποτεθή ότι είναι μια περίπτωση αυτοκτονίας;

—'Οχι. Δεν θα το περίμενα.

—Μήπως την έπαιναν ποτέ κρίσεις μελαγχολίας; Μήπως είχε νωρηές τάσεις; Τίποτα τέτοιο; 'Ο Χάρκενς κοίταξε τα χέρια του.

-Δεν ήταν σταθερός χαρακτήρας, είπε προσεκτικά. Κάθε άλλο.... Την έπαιναν νευρικές κρίσεις. Το περιφημο θεατρικό ταμπεραμέντο, ξέρετε....

—Τίποτα περισσότερο απ' αυτό; επέμεινε ο "Αλλεϊν.

—Χμ... Δεν μου αρέσει να συζητώ για τους ασθενείς μου και δεν το κάνω ποτέ, φυσικά, αλλά...

—Νομίζω ότι οι περιστάσεις το απαιτούν.

—'Υποθέτω... Είναι γεγονός ότι ήμουν λιγάκι ανήσυχος. Οί κρίσεις της είχαν γίνει πολύ συχνές κι έλο και πιά θύαες. Πραγματική ύστερία. 'Ισως να ήταν η ηλικία, αλλά το ξεπερνούσε αυτό... Την προσέχαμε... Ποτέ όμως δεν σκέφτηκα ότι θα μπορούσε ν' αυτοκτονήσει. 'Αντιθέτως, μπορού να σάς δώσω τον λόγο μου πως ήταν η τελευταία γυναίκα στον κόσμο που θα μπορούσε να παραμορφώσει τον έαυτό της! 'Η τελευταία!

—Ναί, είπε ο "Αλλεϊν. Αυτό είναι λογικό σημείο, δεν είναι; Θά σάς δώ αργότερα.

—Δυστυχώς θα με δήτε, είπε ο Χάρκενς απαρηγόρητα, κι ο "Αλλεϊν ανέβηκε έπάνω.

Βρήκε ότι το δωμάτιο της μίς Μπέλλαμ είχε αποκτήσει τώρα εκείνη την οικεία όψη που παίρνει κάθε περιοχή που παραδίδεται στην έρευνα της αστυνομίας: Κάτι ανάμεσα σε άτελιε φωτογράφου με κεντρικό σημείο εκείνο το αλάνθαστο σχήμα στο πάτωμα, που ήταν σκεπασμένο μ' ένα σεντόνι.

Ο δρ Κέρτις, ο χειρουργός της αστυνομίας, είχε τελειώσει την εξέταση του πτώματος. 'Ο αρχιφύλαξ Μπαϊλλέι, γονατισμένος στο πάτωμα του μπάνιου, χρησιμοποιούσε τα εργαλεία του έπαγγελματός του πάνω στην χαλκογραφία και, καθώς ο "Αλλεϊν μπήκε μέσα, ο αρχιφύλακας Τόμπσον, σκυφίοντας ελαφρά, ξεσκέπασε το φοβερό πρόσωπο της Μάϊρης Μπέλλαμ και προχώρησε την φωτογραφική μηχανή του κοντά του. 'Η λάμπα άναψε κ' έσβησε πάλι αμέσως. 'Ο Φόξ καθόταν στην τουαλέττα και συμπλήρωνε τις σημειώσεις του.

—Λοιπόν, Κέρτις; ρώτησε ο "Αλλεϊν.

—'Αποτελεί ένα μικρό πρόβλημα, ξέρετε, είπε ο δρ Κέρτις. Δεν μπορώ να βγάλω την απόφαση ότι επρόκειτο για άτυχημα. "Αλλεϊν, εκτός αν ο ιατροδικαστής δεχθή την ιδέα ότι έβαλε τον ψεκαστήρα μπροστά στο πρόσωπό της κι άρχισε να τον πιέζει σαν τρελλή, για να δει πως εργάζεται. Το πρόσωπο είναι πολύ σκεπασμένο μ' αυτό το ύλικό. Βρίσκεται στά ρουθούνια και στο στόμα και παντού, σ' έλο το στήθος και το φρόρεμά της...

—Αυτοκτονία;

—Δεν την βλέπω. Θα πρέπει να ήταν μια συνήθιστα αποφασιστική προσπάθεια. 'Τπήρχε κανένα κίνητρο;

—"Οχι, απ' ό,τι ξέρω... Ούτε κ' εγώ φαντάζομαι να επρόκειτο για αυτοκτονία. Κ' έτσι δεν μένει παρά η περίπτωση της δολοφονίας. Κοίταξε έδω, Κέρτις. "Ας υποθέσουμε ότι έπαινα αυτό το δοχείο του έντομοκτόνου, το έβαζα απέναντί σου κι άρχιζα να πιέζω τον ψεκαστήρα — τι θα έκανες;

—Θά έφρενα.

—Κι αν σε κυνηγούσα;

—"Η θα σ' έπαινα απ' τον γιακά ή θα το έδινα μια να τον ρίξω από τα χέρια σου ή θα έτρεχα ξεφωνίζοντας ότι θέλεις να με σκοτώσεις.

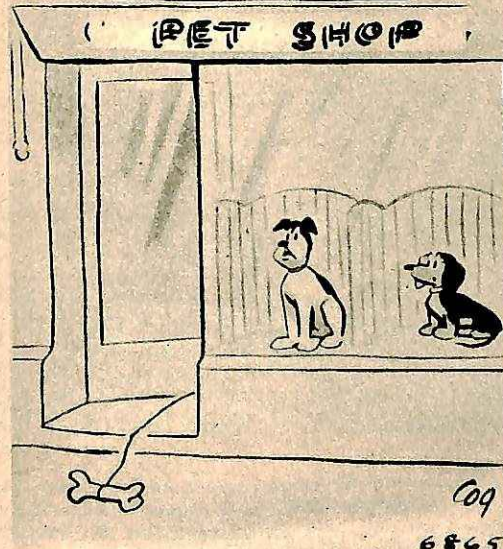
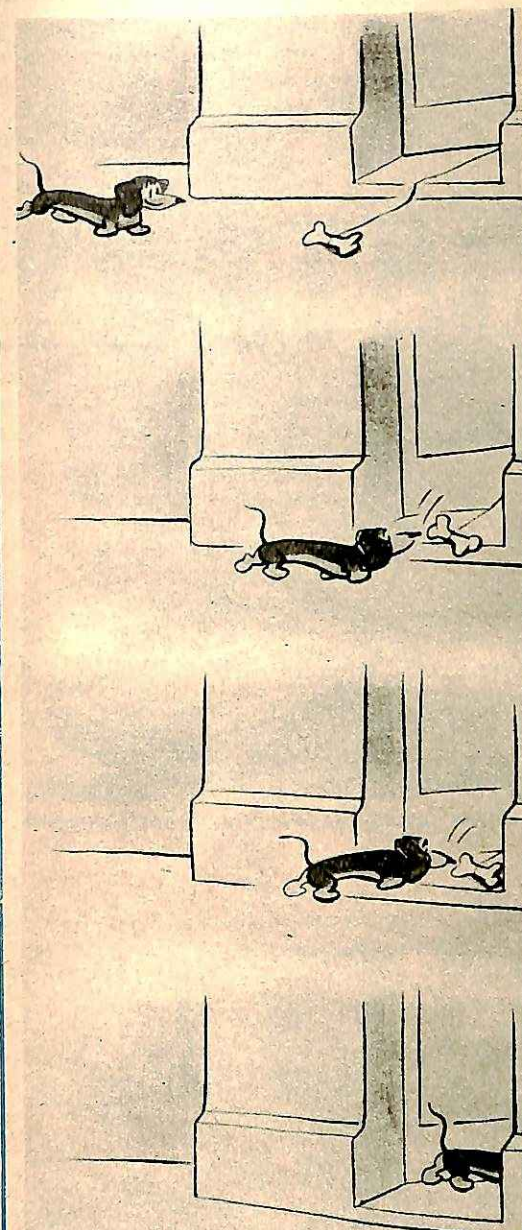
—'Ακριβώς. 'Αλλά η άμεση αντίδραση, ιδιαίτερα σε μια γυναίκα, δεν θα ήταν ν' ανεβόσει τα μπράτσα της για να κινήσει το πρόσωπό της;

—'Ετσι νομίζω. Βέβαια.

-Ναί, είπε ο Φόξ, σηκώνοντας το βλέμμα του απ' τις σημειώσεις του.

—Κι όμως, εκείνη δεν το έκανε. Δεν υπάρχει σχεδόν τίποτα στα χέρια και στα μπράτσα της. Και κοίταξε, εξακολούθησε ο "Αλλεϊν, πως έγινε

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ο ψεκασμός: Μερικές από τις σταγόνες είναι λεπτές, σαν να έπεσαν από κάποια απόσταση. "Αλλες, αντιθέτως, είναι τόσο τραχείες, ώστε έχουν σχηματίσει ραβδώσεις. Ποιά είναι η άπάντησή σ' αυτό;

—Δεν ξέρω, είπε ο δρ Κέρτις.

—Πόση ώρα χρειάστηκε για να την σκοτώσει; —'Εξαοτάται από την δύναμη. Αυτό το ύλικό είναι πάρα πολύ συμπακνωμένο. Κατά τη γνώμη μου, δεν θα έπρεπε ν' αφήνεται ελεύθερο στην αγορά. "Αν πήγε λίγο στο στόμα της, κ' είναι φανερό ότι πήγε, θα ήταν μόνο ζήτημα λεπτών. Μερικές περιπτώσεις που έχουν καταγραφεί αναφέρουν τάση προς έμετο και σπασμούς. Σε άλλες πάλι περιπτώσεις, ο παθών έπεσε κάτω άναίσθητος και πέθανε έπειτα από λίγα δευτερόλεπτα.

—'Ο Φόξ είπε:

—"Όταν εκείνη η γυναίκα —η Φλόρενς— την βρήκε, ήταν ξαπλωμένη στο πάτωμα, σ' ένα είδος σπασμού.

—Θά δω την Φλόρενς έπειτα, είπε ο "Αλλεϊν.

—Κι όταν έφτασαν ο δρ Χάρκενς κι ο κ. Τέμπλετον, ήταν νεκρή, κατέληξε ο Φόξ.

—Πού είναι ο Χάρκενς; ρώτησε ο δρ Κέρτις.

—'Επρεπε να είχε παρουσιασθή αμέσως.

—'Ηταν μεθυμένος ανάμεσα στα έξωτικά φυτά της σέρας, είπε ο "Αλλεϊν. Τόν ξύπνησα για να κοιτάξει τον κ. Ρίτσαρντ Νταϊνκρες, που βρισκόταν σε μεγάλη ταραχή πριν ακόμη μάθει την αϊτία.... "Όταν τοί μίλησα, λιποθύμησε.

—Τι συρφετός! σχολίασε ο Κέρτις με άηδία.

—Κέρτις, αν έχεις τελειώσει έδω, νομίζω ότι θα βρής τον συνάδελφό σου σε αρκετά καλή κατάσταση κάτω.

—"Όλα είναι τακτοποιημένα τώρα. Θα κάνω αϊριο την νεκροψία.

—Καλά. Φόξ, έσύ κ' εγώ, καλύτερα να βιαστούμε. "Εχομε και γραφείο! Το τρίτο δωμάτιο δεξιά...

Βοήκαν τον Γκραϊνσφελντ έξω από την πόρτα με ύφος σκανδαλισμένο.

—Λυπούμαι πολύ, κύριε, είπε, αλλά τα κλειδιά αυτού του πατώματος φαίνεται ότι έχουν άφαιρεθή. "Αν θέλη κανείς να κλειδώσει...

—"Ω! έκανε ο Φόξ, κ' έβαλε το χέρι στην τσέπη του. "Απερισκεψία μου! Δοκίμασε αυτό.

Ο Γκραϊνσφελντ το πήρε με ψυχρότητα. "Ωδήγησε τον "Αλλεϊν σ' ένα μικρό κ' εύχάριστα έμπλωμένο γραφείο κι άφησε τον Φόξ ν' ακολουθήσει μόνος του, πράγμα που εκείνος έκανε.

—Με χρειάζεσθε τίποτε άλλο, κύριε; ρώτησε ο Γκραϊνσφελντ τον "Αλλεϊν.

—Τίποτα. Αυτό θα κάνει θαυμάσια την δουλειά μας.

—Νά τα άλλα κλειδιά, είπε ο Φόξ. Είναι εναλλάσσόμενα μεταξύ τους, γι' αυτό κ' έλαβα το θάρρος να τα πάρω.

Ο Γκραϊνσφελντ τα πήρε χωρίς να κάνει κανένα σχόλιο κι αποσύρθηκε.

—Μου φαίνεται πως τα καταφέραω καλύτερα με τις ύπηρετίες πάντα, παρατήρησε ο Φόξ.

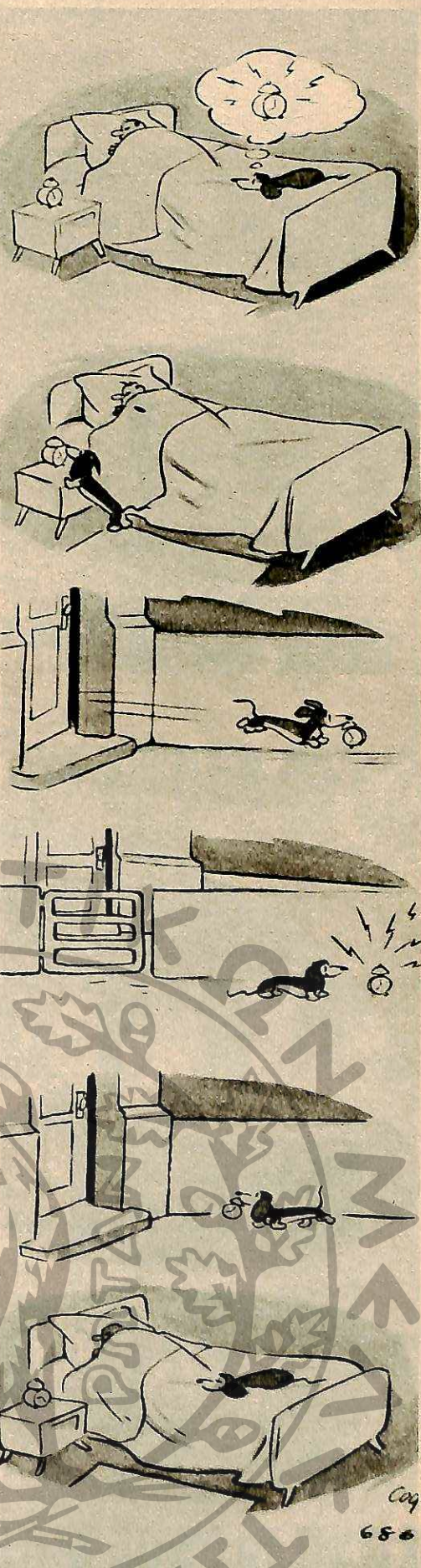
—Δεν υπάρχει άμφιβολία ότι ανταποκρίνονται πάντα πιο πρόθυμα στην άχαλίνωτη σωματική γοητεία σου, είπε ο "Αλλεϊν.

—Είναι σωστός ο τρόπος που το παρουσιάζετε, κύριε "Αλλεϊν, συμφώνησε ο Φόξ.

—Κι ο άλλος είναι ότι εγώ έδωσα και φιλοδώρημα σ' αυτό το παγωμένο μνημείο! Δεν πειράζει. Θ' αποζημιωθείς σε λίγο με την Φλόρενς. Ρίξε μια ματιά σ' αυτό το δωμάτιο. 'Ηταν το γραφείο του κυρίου Νταϊνκρες. 'Υποθέτω ότι κατοικούε τώρα σ' ένα μικρό διαμέρισμα εγγύνη, αλλά ήταν υψοθετημένος κι ανετόραφι από τους Τέμπλετον. 'Εδω έχεις την παιδική, την εφηβική και την πρώτη άνδρική ζωή του, σ' ένα μικρόκοσμο. Οί συνηθισμένες σχολικές φωτογραφίες στον ένα τοίχο. Πρόσεξε το ένδιαφέρον για το θέατρο που είχε από νωρίς.... Στους άλλους τοίχους φαίνονται οί πρόοδοι που είχε αργότερα. Σκίτσα από άγνωστους σχεδιαστές, μερικά άλλα που έχουν γίνει από διάσημους, και πάνω απ' όλα, ένα του Σάρασεν. Τό τελευταίο άφορα ένα έργο που ανέβηκε πριν τρία χρόνια και τελείωσε την περασμένη εβδομάδα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

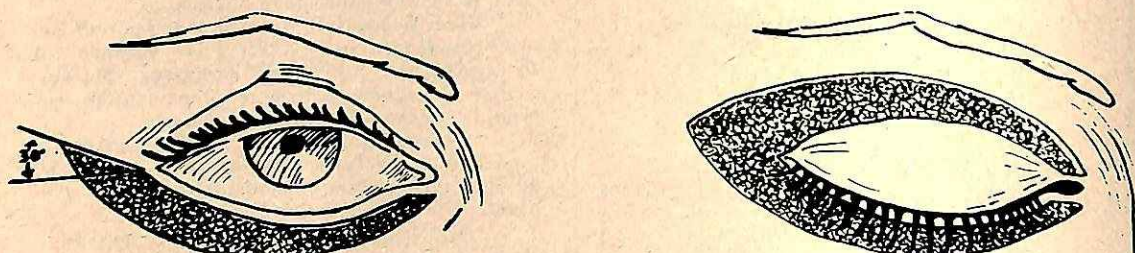
ΧΙΟΥΜΟΡ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Πόσοι άνδρες θα έλεγαν όχι, αν τους προσφερόταν ή ευκαιρία να έχουν μια στενή «γνωριμία» με τα χείλη της Μπριζίτ Μπαρντό; "Όχι, ασφαλώς, πολλοί. Αυτή, λοιπόν, την ευκαιρία προσφέρει τώρα σε πολλούς άνδρες ένας Βραζιλιανός χειρουργός, με την εξαγγελία: «Τα χείλη της Μπέ - Μπέ στο πρόσωπο της συζύγου ή της μνηστής σας». Δηλαδή, η ευκαιρία προσφέρεται μάλλον στις νεαρές γυναίκες, πού, με μια μικρή χειρουργική επέμβαση, θα μπορούν να αποκτήσουν τα περίφημα «θυμωμένα» χείλη της Μπέ - Μπέ. Οι άνδρες πού θα συναποκομίσουν τα κέρδη από την μεταμόρφωση, ύφιστάμενοι μόνο τους πόνους των έξόδων, έρχονται σε δεύτερη μοίρα. Άλλά τις αντιρρήσεις αυτών, κυρίως, προσπαθεί να άνατρέψει ό δρ Ρομπέρτο Φαρίνα, λανσάροντας τώρα την έκπληκτική αυτή καινοτομία του.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ, ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΕΛΑΦΡΑ ΑΜΥΓΔΑΛΩΤΟ ΣΧΗΜΑ

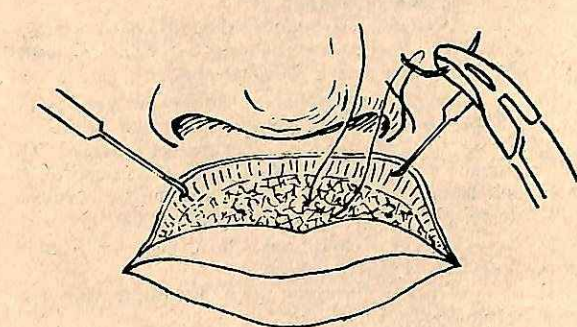
ΦΑΡΙΝΑ:

ΠΛΑΘΩ

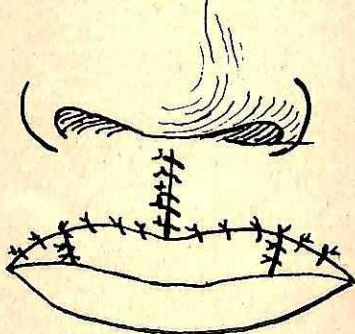
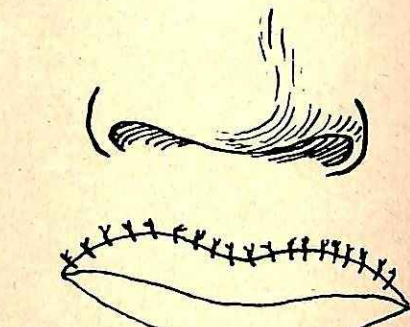
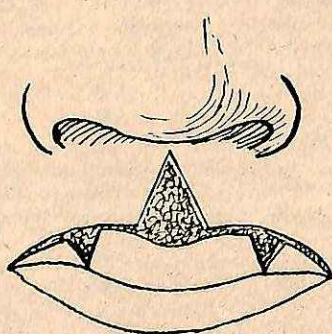

ΜΠΑΡΝΤΟ

(Φωτ. Dalmaz)

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΚΟΜΗ ΤΟΜΕΣ ΚΑΙ ΡΑΦΕΣ -ΕΙΝΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΝΩΔΥΝΕΣ, ΛΕΓΕΤΑΙ- ΣΤΑ ΧΕΙΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ Η ΠΛΗΡΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΣΕ «ΚΟΠΕΛΛΑ ΜΠΕ - ΜΠΕ» ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ

Όπως δημοσιεύθηκε πρό καιρού και στον ήμερο τύπο, ό δρ Ρομπέρτο Φαρίνα τελειοποίησε μια έγχειρήση με την οποία -ισχυρίζεται- μέσα σε λίγες ώρες μπορεί να μεταβάλη τα χείλια όποιασδήποτε γυναίκας και να τα κάνει να μοιάζουν με τα χείλια της Μπριζίτ Μπαρντό. "Όσο για τις δαπάνες -βεβαιώνει- είναι ελάχιστες και οι πόννοι άμελητέοι.

Πιστεύεται, λοιπόν, τώρα ότι γρήγορα θα κάνει

την εμφάνισή της στο Ιατρικό λεξιλόγιο ένας νέος όρος: Μπαρντοποίηση. "Ό δρ Φαρίνα όρίζει τό περιεχόμενό του: «Η επέμβαση, διά της οποίας δίδεται περισσότερα προβολή και ζωτικότης στο γυναικείο στόμα. Η νεανική έκφραση της Μπριζίτ Μπαρντό».

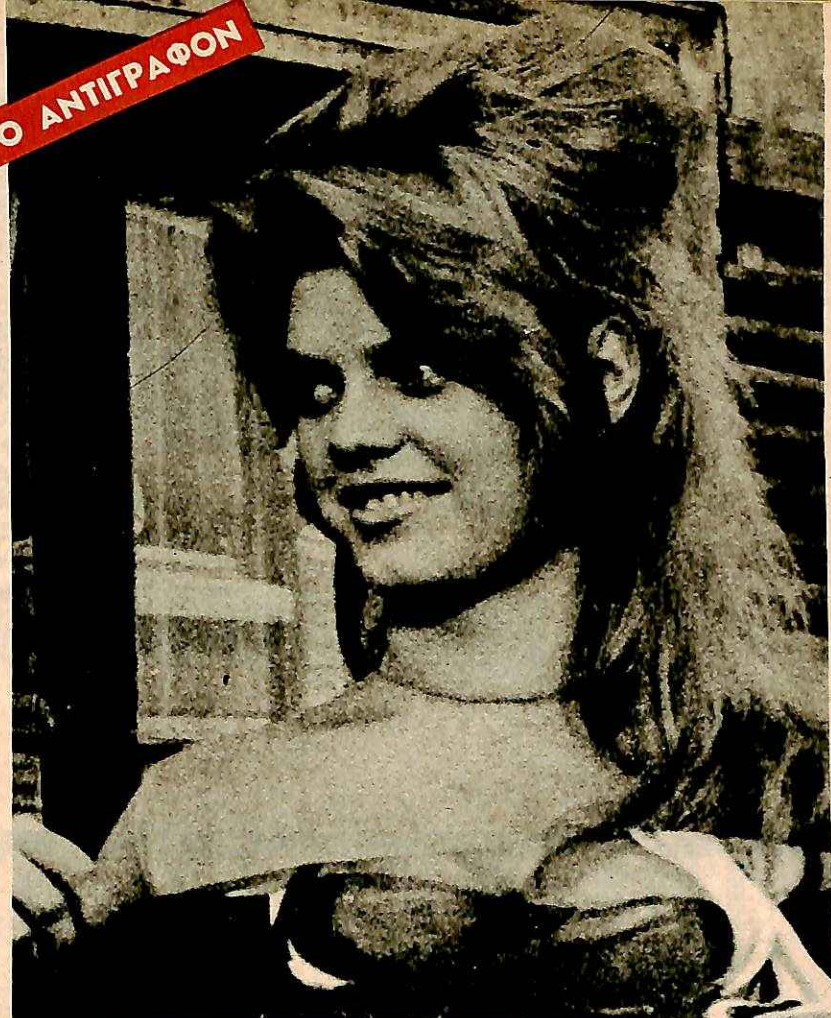
"Ό δρ Φαρίνα έχει εκτελέσει ήδη, στην ιδιωτική κλινική του στο Σάο Πάολο, δεκάδες έπιτυχείς επέμβασεις και οι «κοπέλλες Μπέ - Μπέ», δ-

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ -Η ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ- ΣΥΝΑΡΠΑΖΕΙ ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

ΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

ΚΑΙ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ - ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΣΤΟ ΚΤΕΝΙΣΜΑ

ΚΑΙ 4 ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΛΛΟΝ "Η ΗΤΤΟΝ ΑΤΥΧΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΕΣ, ΜΟΝΟ ΣΤΟ «ΣΤΥΛ» ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

πως καθιερώθηκε να αποκαλούνται, αποτελούν ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των «καφέ» και των «κλάμπ» της μεγαλοπόλεως.

Πολλές «οτάρ» του Χόλλυγουντ (φυσικά ελάχιστες τό παραδέχονται) έχουν κάνει πλαστικές έγχειρήσεις, για να άνασχηματίσουν τό στήθος τους ή να μεταβάλουν τη μύτη τους, και με τόν τρόπο αυτό καθιέρωσαν μια μόδα. Η Μπριζίτ Μπαρντό, όμως, είναι ή πρώτη «οτάρ» πού εισή-

γαγε μια έγχειρήση για να κάνει τις άλλες γυναίκες να της μοιάζουν.

Τώρα οι κοπέλλες, πού καταφεύγουν στους κομμωτάς για να δώσουν στα μαλλιά τους τό στυλ Μπαρντό, θα μπορούν να επισκέπτονται και τόν χειρουργό τους, για να ολοκληρώνη τη μεταμόρφωση στα χείλια τους. Για να συμπληρωθή, μάλιστα, τό έργο, ό δρ Φαρίνα προτείνει και μια έγχειρήση στα μάτια, πού θα δίνη στις κοπέλλες τα άμυγδαλωτά μάτια της Μπέ - Μπέ.

ΕΔΩ Η ΜΙΜΗΣΗ ΑΦΟΡΑ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ ΑΕΡΑ

ΔΙΑΤΙ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ;

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΥΣΜΑΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ
ΑΠΟΜΟΝΩΤΙΣΜΟΥ

Ο κτώ δισεκατομμύρια δολάρια έχουν επενδύσει οι αμερικανικές επιχειρήσεις στην Ευρώπη και ο αριθμός αυτός, που είναι διπλάσιος από τον προ πενταετίας, αυξάνει με όλοένα επιταχυνόμενο ρυθμό. Γιατί όμως; Σε τί οφείλεται αυτή η φυγή χρήματος από την Αμερική, την Γη της Επαγγελίας της νεωτέρας εποχής, όπου το κεφάλαιο, το επιχειρηματικό δαίμονιο και η εργασία εύρισκαν «απεριόριστες δυνατότητες»; Γιατί η αμερικανική κυβέρνηση, που μόλις προ δεκαετίας ενεδόρρυνε τις ιδιωτικές επενδύσεις στην Ευρώπη, έτοιμάζεται τώρα να θέσει τέρμα στην προνομιακή φορολογική μεταχείριση του μεταναστεύοντος κεφαλαίου, για να ανακόψη την διαρροή, που αποδεικνύεται επικίνδυνη για το κλονισμένο ήδη δολλάριο; Απλούστατα: Η Δυτική Ευρώπη εξελίσσεται στην Γη της Επαγγελίας του δευτέρου ήμισους του είκοστου αιώνας, στην «Αμερική» της άλλοτε, και προσφέρει στον Αμερικανό κεφαλαιούχο: Συνεχώς πληθυνόμενη πελατεία, δηλαδή ασφάλεια τοποθετήσεως και παραγωγής, φθηνότερη εργασία, μεγαλύτερα κέρδη και καλύτερη φορολογική μεταχείριση από κείνη που εξασφαλίζει στην Αμερική. Ίδου τὰ γεγονότα:

Η Δυτική Ευρώπη, αν εξαιρεθούν η Ισπανία και η Τουρκία, έχει 50.000.000 περισσότερους κατοίκους από τις Ηνωμένες Πολιτείες και ο πληθυσμός της άρχίζει μόλις τώρα να μπει στον αιώνα των «γιάζατζες», όπως λένε στην Αμερική, — δηλαδή των μηχανικών εύκολων της καθημερινής ζωής. Η κατά κεφαλήν κατανάλωση ηλεκτρισμού, που αποτελεί ένα από τα ασφαλέστερα κριτήρια του βιοτικού επιπέδου, είναι ακόμη καλύτερη από το μισό της καταναλώσεως των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι σύγχρονοι ευρωπαϊκοί αυτοκινητόδρομοι άρχίζουν μόλις τώρα να παρουσιάζουν τὰ δείγματα της πλήρους ανήρσεως του αιώνα του βενζινοκινητήρος. Η Ευρώπη είναι, με άλλα λόγια, η γη της μελλούσης άκμης —κατά τὰ αμερικανικά μέτρα— και παράλληλα αποτελεί βιομηχανικό όρμητήριο για την κατάκτηση της όλοένα επεκτεινόμενης παγκοσμίου αγοράς.

Οι αμερικανικές επιχειρήσεις, που προωθούνται στην Ευρώπη, συναντούν, είναι αλήθεια, πολλά προβλήματα, οι περισσότερές τους όμως βρίσκουν ότι οι δυσκολίες ισοφρίζονται με τὸ παραπάνω από τὰ κέρδη και από τις χειροπιαστές παρέρσεις και μέλλουσες ευκαιρίες. Αυτὸς είναι ο λόγος τῆς αὐξήσεως τῶν αμερικανικῶν επενδύσεων στην Ευρώπη. Αυτὸς είναι ο λόγος για τὸν ὁποῖο τὰ αμερικανικά κεφάλαια, τὰ τοποθετημένα στις ευρωπαϊκές χώρες, εἴτε σὲ αὐτοτελείς αμερικανικές επιχειρήσεις, εἴτε σὲ γηγενεῖς οικονομικούς οργανισμούς, υπερδιπλασιάσθηκαν κατά τὴν τελευταία πενταετία και ἔφθασαν τὰ 8.100.000.000 δολάρια σὲ τέλος τοῦ 1961.

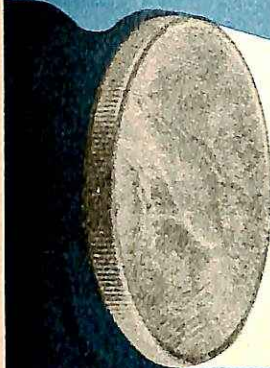
Εργασία φθηνότερη

Τὰ ἡμερησῖα σὲ τὴν Δυτική Ευρώπη εἶναι πολὺ κατώτερα ἀπὸ τὰ αμερικανικά. Οἱ Σουηδοί, που εἶναι οἱ πρὸ καλοπληρωμένοι Ευρωπαῖοι εργάτες, δὲν παίρνουν οὔτε τὰ μισὰ τῶν Αμερικανῶν συναδέλφων τους, και σὲ ἄλλες ευρωπαϊκές χώρες οἱ ἐργατικοὶ μισθοὶ εἶναι τὸ ἕνα τρίτο ἢ τὸ ἕνα τέταρτο τῶν αμερικανικῶν.

Τὰ συνδίκια τῶν Ευρώπης ἀπεργούν ἀραιότερα και γενικά δημιουργούν λιγότερα προβλήματα σὲ κεφάλαιο. Οἱ συνδικαλιστικοὶ ἡγέτες ἔχουν ἀνεπτυγμένη περισσότερο τὴν ἀντίληψη τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς — ξέρουν δηλαδή καλύτερα πότε πρέπει νὰ ἀποφεύγουν ἀξιώσεις αὐξήσεως μισθῶν, που θὰ αὐξάνουν τὴν τιμὴ τῶν προϊόντων τους σὲ σημείο ὥστε νὰ μειωθοῦν οἱ δυνατότητες τῶν τελευταίων νὰ ἀνταγωνισθοῦν τὰ ξένα προϊόντα σὲ τὴν διεθνή ἀγορά.

Γενικά, οἱ Αμερικανοὶ κεφαλαιούχοι διαπιστώνουν ὅτι σὲ τὴν Δυτική Ευρώπη ὁ ρόλος που παίζει τὸ κέρδος σὲ τὴν ἐλεύθερη οἰκονομία βρῖσκει περισσότερη κατανόηση ἀπὸ ὅσο σὲ τὴν Αμερική και ὅτι ἡ αὐξηση τῶν κερδῶν, που θὰ εἶχε σὰν ἐπικώλυση τὴν αὐξηση τῶν επενδύσεων, εὐνοεῖται, ἀντὶ νὰ ἀντιμετωπίζεται με καχυποψία. Γι' αὐτὸ

ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ
\$ 2.96 τὴν ὥρα

ΣΟΥΗΔΙΑ
\$1.25 Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

93
ΣΕΝΤΣ

ΑΓΓΛΙΑ
86
ΣΕΝΤΣ

ΕΛΒΕΤΙΑ
82
ΣΕΝΤΣ

ΓΑΛΛΙΑ
82
ΣΕΝΤΣ

ΒΕΛΓΙΟ
80
ΣΕΝΤΣ

ΟΛΛΑΝΔΙΑ
68
ΣΕΝΤΣ

ΙΤΑΛΙΑ
65
ΣΕΝΤΣ

και τὸ αὐξανόμενο ἰδιωτικό ἐπιχειρηματικό ἐνδιαφέρον για τὴν Ευρώπη. Οἱ παρουσιαζόμενες ευκαιρίες κρίνονται ἱκανοποιητικές και ἀναμένεται ὅτι θὰ εἶναι ἱκανοποιητικότερες με τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ευρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, που τείνει νὰ δημιουργήσει μιὰ ἐμπορικὴ περιοχή εὐρύτερη ἀπὸ πολλὰ ἀπόψεις ἀπὸ ἐκείνη που προσφέρουν οἱ Ηνωμένες Πολιτείες.

Στὴν περιοχή αὐτὴ οἱ νόμοι κατὰ τῶν τράστ δὲν εἶναι τόσο αὐστηροὶ ὅσο σὲ τὴν Αμερική, και οἱ συγχωνεύσεις ἐπιχειρήσεων, που βελτιώνουν τὴν συνθήκη παραγωγῆς και διανομῆς τῶν προϊόντων, ἐνθαρρύνονται, ὅταν ἐξακριβώνεται ὅτι και ὁ καταναλωτὴς θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸν νέο συνδυασμό. Οἱ μεγάλες ἐπιχειρήσεις σὲ τὴν Ευρώπη ἔχουν με τὸ μέρος τους τὴν ἐπίσημη εὐνοια και οἱ κυβερνήσεις ἐπιδεικνύουν διάθεση συνεργασίας με τὸ κεφάλαιο, για τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων του.

Πωλήσεις και κέρδη

Αλλὰ περισσότερο ἀπὸ ὅλα, τὸ αμερικανικό κεφάλαιο ἐλκύεται ἀπὸ τὴν ἐλπίδα αὐξήσεως και τῶν πωλήσεων και τῶν κερδῶν.

Η Δυτικὴ Ευρώπη εἶναι ἡ ταχύτερα ἀναπτυσσόμενη βιομηχανικὴ περιοχή τοῦ κόσμου. Κατὰ τὴ δεκαετία 1951-61, ἡ αὐξηση τοῦ συνόλου τῆς παραγωγῆς τῆς ἔφθασε τὰ 8% κατὰ μέσον ὁρο τὸ χρόνο, ἐναντι μόνο 2,9% τῶν Ην. Πολιτειῶν.

Η πρόδοος σὲ τὸς βασικότερους κλάδους εἶναι ἐντυπωσιακή. Η εὐρωπαϊκὴ παραγωγή χάλυβος, π.χ., διπλασιάσθηκε κατὰ τὴν τελευταία δεκαετία και ἔφθασε τὸ 1961 τὰ 122.000.000 τόνους, ἐνῶ κατὰ τὴν ἴδια περίοδο μειώθηκε σὲ τὴν Ηνωμένες Πολιτείες κατὰ 7% και δὲν ἔφθασε τὸ 1961 παρὰ μόνο τὰ 98.000.000 τόνους.

Στὸν τομέα τοῦ αὐτοκινήτου: Στὴν Ευρώπη τὸ 1961 βγήκαν ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια περίπου 5.000.000 αὐτοκίνητα — πενταπλάσια ἀπὸ ὅσα προ πενταετίας. Στὴς Ηνωμένες Πολιτείες ἡ παραγωγή αὐτοκινήτων ἔφθασε μόλις τὰ 5.500.000 και δὲν παρουσίασε αὐξηση παρὰ μόνο κατὰ 4% ἐν σχέσει με τὸ 1951.

Και, παράλληλα, —παρὰ τὴν τόσο γρήγορη αὐξηση τῆς παραγωγῆς— ὑπάρχουν σὲ τὴν Ευρώπη εὐρύτατες ἀγορές ἀνεμετάλλευτες ἀκόμη, ιδιαίτερα σὲ τὸν τομέα τῶν εἰδῶν χρήσεως. Με τὴν αὐξηση τοῦ ἀτομικοῦ εἰσοδήματος, ἀναμένεται ὅτι θὰ αὐξηθῇ ἀπότομα ἡ ζήτηση αὐτοκινήτων, δεκάτων τηλεόψεως, ψυγείων και παντοειδῶν ηλεκτρικῶν σκευῶν. Η σημερινὴ κατάσταση σὲ τὴν Ευρώπη παραβάλλεται με τὴν κατάσταση σὲ τὴς Ην. Πολιτείες ἄμεσως μετὰ τὸν τελευταῖο Παγκόσμιο πόλεμο, ὅπου ἡ καταπιεζόμενη ἀπὸ τὴς πολεμικῆς ἐλλείψεως ζήτηση φούντωνε σὲ ἀπίστευτο βαθμό. Τώρα σὲ τὴν Αμερική ἡ ζήτηση ἔχει κατὰ κάποιο μέτρο κορεσθῇ, ἐνῶ σὲ τὴν Ευρώπη ἡ καταναλωτικὴ μάζα μόλις ἀρχίζει νὰ ἀποκτᾷ τὰ εἶδη ἐκείνα που

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ:
ΧΑΜΗΛΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
Ὁρομίσθια — περὶ τὰ μέσα τοῦ 1961

κάνουν τὴ ζωὴ εὐκολότερη και περισσότερο εὐχάριστη.

Ὁ Μωάμεθ πρὸς τὸ ὅρος

Για νὰ ἀποκτήσουν τὴ δυνατότητα εἰσόδου σὲ τὴν ἀναπτυσσόμενη αὐτὴ ἀγορά, οἱ αμερικανικές ἐπιχειρήσεις βλέπουν ὅτι πρέπει νὰ ἀποκτήσουν ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τόπου. Η ἐξαγωγή τῶν προϊόντων τους ἀπὸ τὴς Ηνωμένες Πολιτείες τὰ ἐπιβαρύνει με ναύλους και δασμούς και τοὺς μειώνει τὴν ἱκανότητα νὰ ἀνταγωνισθοῦν τὰ ευρωπαϊκά προϊόντα. Ἀν προστεθοῦν και οἱ μειωμένες, ἐν συγκρίσει με τὴς αμερικανικές, ἀμοιβές για τὴν προσφερόμενη ἐιδικευμένη εργασία, ἐξηγούνται τὰ μεγάλα κέρδη πολλῶν αμερικανικῶν ἐταιριῶν ἀπὸ τὴς ἐγκαταστάσεις τους σὲ τὴν Ευρώπη.

Ἐνα γραφεῖο ὁργανώσεως ἐπιχειρήσεων σὲ Σικάγο ἐξήτασε τελευταία τὰ οικονομικά 35 αμερικανικῶν ἐταιριῶν, που ἔχουν 300 ἐγκαταστάσεις σὲ τὸ ἐξωτερικό, και ἀπὸ τὴς τελευταῖες αὐτῆς τὰ 60% σὲ τὴν Ευρώπη. Οἱ συνολικές επενδύσεις τῶν ἰδίων ἐταιριῶν σὲ ξένες χώρες φθάνουν τὸ 1.500.000.000 δολάρια. Τὰ κέρδη τους τὸ 1960 ἀπὸ τὴς ἐγκαταστάσεις τους σὲ τὴν ἀλλοδαπή ἔφθασαν κατὰ μέσο ὁρο, μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν φόρων, τὰ 14,2% τοῦ κεφαλαίου, ἐνῶ οἱ ἐγκαταστάσεις τῶν ἰδίων ἐταιριῶν σὲ τὴς Ην. Πολιτείες δὲν ἀπέδωσαν παρὰ μόνον 9,2%.

Η φορολογικὴ μεταχείριση

Οἱ φορολογικοὶ νόμοι σὲ τὴς περισσότερες χώρες τῆς Δυτικῆς Ευρώπης εὐνοοῦν περισσότερο, ἢ μάλλον ἐπιβαρύνουν λιγότερο, τὸν ἐπιχειρηματία, ἀπὸ ὅσο σὲ τὴν Αμερική.

Οἱ κλίμακες τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἐταιριῶν δὲν παρουσιάζουν κατὰ κανὸνα μεγάλες διαφορές σὲ τὴς Ηνωμένες Πολιτείες και σὲ τὴν Ευρώπη, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σημείο αὐτὸ και πέρα ὁ κεφαλαιούχος βρῖσκεται σὲ τὴν Ευρώπη σὲ πολὺ πλεονεκτικότερη θέση.

Στὸς κατόχους μετοχῶν, π.χ., ἐπιφυλάσσεται σὲ τὴν Ευρώπη πολὺ... φιλάνθρωπικότερη μεταχείριση ἀπὸ ὅσο σὲ τὴν Αμερική. Πρόκειται για τὴ διπλὴ φορολογία τοῦ κέρδους τῆς ἐταιρίας και τοῦ μερίσματος τοῦ μετόχου, ἡ ὁποία σὲ τὴς ευρωπαϊκές χώρες εἶναι πολὺ μικρότερη. Ἰδου μιὰ σύγκριση μεταξὺ Αμερικῆς και Ἀγγλίας:

Στὴν Αμερική, μιὰ ἐταιρία που κερδίζει πᾶνω ἀπὸ 25.000 δολάρια τὸ χρόνο, πληρώνει 52 δολάρια σὲ κάθε 100 δολάρια κέρδους. Ἐστὶ τὸ μέρημα τῶν μετόχων εἶναι 48 δολάρια σὲ 100. Ἐνας μέτοχος με συνολικό εἰσόδημα 10.000 δολαρίων τὸ χρόνο πληρώνει ἐπιπροσθέτως σὲ κάθε 48 δολάρια 8,64 δολάρια φόρο, ἀφοῦ τοῦ γίνῃ ἀπαλλαγὴ 4% ἐλόγω διπλῆς φορολογίας. Δηλαδή, τὸ ἀρχικό κέρδος τῶν 100 δολαρίων πληρώνει, σὲ χερί τῆς ἐταιρίας και τοῦ μετόχου, φόρους 60,64 δολαρίων. Στὴν Ἀγγλία ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν ἐταιριῶν εἶναι λίγο με-

γαλύτερος — 53,75%. Ἀλλὰ ὁ μέτοχος κατόπιν δὲν πληρώνει ἄλλο φόρο σὲ τὸ ἥδη φορολογηθὲν κέρδος, και ἔτσι ὁ συνολικός φόρος ἐπὶ κέρδους 100 δολαρίων εἶναι «μόνο» 53,75 δολάρια. Ἐκτὸς τούτου, σὲ τὴς περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες δὲν ἐπιβάλλεται, ὅπως σὲ τὴν Αμερική, φορολογία ἐπὶ μακροπρόθεσμων υπερτιμῆσεων κεφαλαίων. Ὁ φόρος αὐτὸς μπορεῖ νὰ φθάσῃ σὲ τὴς Ην. Πολιτείες τὰ 25%. Ἐπίσης οἱ φορολογικὲς ἀπαλλαγές λόγω ἀποσβέσεων εὐνοοῦν τὸν κεφαλαιούχο πολὺ περισσότερο σὲ τὴν Ευρώπη, παρὰ σὲ τὴν Αμερική. Στὴν Ἀγγλία, π.χ., που ἔχει προσελκύσει τὸ ἥμισυ τῶν αμερικανικῶν επενδύσεων σὲ τὴν Ευρώπη, οἱ φορολογικοὶ νόμοι δὲν ἐπιτρέπουν σὲ τὴς ἐπιχειρήσεις, κατὰ τὰ τρία πρώτα χρόνια, τὴν ἀπόσβεση ἄνω τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ κόστους μιᾶς μηχανῆς, που ὑποτίθεται ὅτι ἔχει «ωφέλιμη ζωὴ» 15 ἐτῶν. Στὴν Αμερική μόνο τὸ ἕνα τρίτο τοῦ κόστους μπορεῖ νὰ ἀποσβεσθῇ κατὰ τὴν ἴδια περίοδο. Τὸ μέτρο αὐτὸ ἐπιτρέπει σὲ τὴς ἐπιχειρηματίες τῆς Ευρώπης νὰ ἀνακτήσουν ταχύτερα τὰ χρήματα που ξόδεψαν για βιομηχανικό ἐξοπλισμό, ἐκτὸς αὐτοῦ δὲ τοὺς προσέχει τὰ μέσα και τοὺς ἐνθαρρύνει νὰ ἀγοράζουν τὰ πρὸ συγχρονισμένα και παραγωγικά μηχανήματα. Καὶ ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς ἐνθαρρύνσεως αὐτῆς φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀκόλουθη διαφορά: Οἱ χώρες τῆς Δυτικῆς Ευρώπης διαθέτουν τὰ 15,20% τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος για τὴν ἀπόκτηση νέων ἐργασταρίων και ἐξοπλισμοῦ, ἐναντι 9% τῶν Ην. Πολιτειῶν.

Μαγνήτης κεφαλαίων

Με ἄλλα λόγια, ἡ Δυτικὴ Ευρώπη ἔχει ἐξελιχθῇ σὲ παράδεισο τοῦ ξένου κεφαλαίου και ἀνταγωνίζεται σὲ τὸν τομέα τῶν επενδύσεων με πλεονεκτικούς ὁρους τὴς ὑποανάπτυκτες χώρες. Οἱ τελευταῖες αὐτές, που ἀποτελοῦν για πολλοὺς λόγους τὸν μεγάλο πονοκέφαλο τῆς δυτικῆς πολιτικῆς, βλέπουν ὅτι μόνο νὰ ἐπιβαρύνεται ὁ ρυθμὸς τῶν επενδύσεων, ἀλλὰ σὲ ὥριμες περιπτώσεις και νὰ ἀποσύρουνται ἀπὸ τὰ ἔδαφη τους τὰ αμερικανικά κεφάλαια, που ἀναζητοῦν, πολιτικῶς και οικονομικῶς, ἀσφαλέστερη και ἀποδοτικότερη τοποθέτηση. Τὸ 1961, ἐναντι τοποθετήσεων 1 δισεκ. δολαρίων σὲ τὴς ὑποανάπτυκτες χώρες (περιλαμβανομένης και τῆς Λατινικῆς Αμερικῆς), ἐπανεπατρίσθησαν σὲ τὴς Ην. Πολιτείες, ἀπὸ τὴς ἰδies περιοχῆς, κέρδη και ἀποσυρόμενα κεφάλαια, 1.550.000.000 δολαρίων, ἐνῶ ὅσον ἀφορὰ τὴ Δυτικὴ Ευρώπη οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοὶ εἶναι 1.500 και 525 ἐκατομμύρια δολάρια.

Η Δυτικὴ Ευρώπη, λοιπόν, ἀποτελεῖ σήμερα και θὰ ἀποτελῇ σὲ δυνάμενο νὰ προβλεφθῇ μάλλον τὸν μαγνήτη τοῦ αμερικανικοῦ κεφαλαίου και δὲν ἀποκλείεται κάποτε νὰ ἀποτελέσῃ και τὸν μαγνήτη τοῦ πλεονάζοντος αμερικανικοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Ὁ παλαιὸς κόσμος σφύζει πάλι ἀπὸ παραγωγικὴ ὁρμή και ἀνταγωνίζεται τὸν νέο κόσμο σὲ τὸ ὅλο του σὰν γῆς τῶν μεγάλων δυνατοτήτων.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Μεταξύ 1950 - 1960 διπλασιάστηκαν σχεδόν τα κεφάλαια που έχουν τοποθετήσει σε ξένες χώρες 82 από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις των Ην. Πολιτειών.

Επενδύσεις στο εξωτερικό, εν αναλογία προς το σύνολον των κεφαλαίων των:

Η ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Το αμερικανικό κεφάλαιο αναζητά ολοένα περισσότερη την πελατεία του στο εξωτερικό. Ίδου τι προκύπτει από την μελέτη της κινήσεως 81 μεγάλων αμερικανικών επιχειρήσεων κατά την τελευταία δεκαετία:

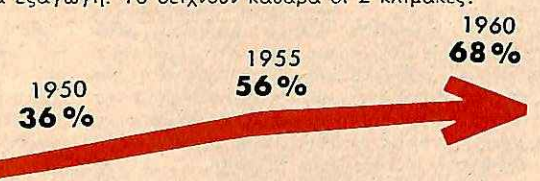
Αναλογία εξαγωγών και συνόλου πωλήσεων:

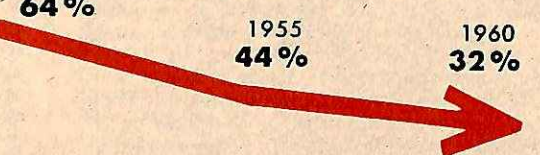
...ΚΑΙ Ο ΜΩΑΜΕΘ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΡΟΣ ΥCΤΙΟΝ

Μεταξύ 75 αμερικανικών επιχειρήσεων, που έχουν μεγάλη ξένη πελατεία, ενισχύεται συνεχώς η τάση να παράγουν στο εξωτερικό όσα προϊόντα τους χρειάζονται για εξαγωγή. Το δείχνουν καθαρά οι 2 κλίμακες:

Η ζήτηση της ξένης πελατείας εκαλύφθη από παραγωγή αμερικανικών εργοστασίων του εξωτερικού:

Το ποσοστό ικανοποίησης της ξένης πελατείας με προϊόντα MADE IN U.S.A. είναι ολοένα χαμηλότερο:

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ δεκαετία διπλασιάστηκε η αναλογία των εξαγωγών, σε σχέση με το σύνολο των πωλήσεων, των 81 μεγάλων αμερικανικών επιχειρήσεων.

Χωρίς ακόμη να παρουσιάζεται μεγάλο ενδιαφέρον των αμερικανικών επιχειρήσεων για τοποθετήσεις στην Ελλάδα, υπάρχουν εν τούτοις πολλές ευνοϊκές προϋποθέσεις για την προσέλκυση των κεφαλαίων

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΥΝΟΗΚΕΣ

Με την Ελλάδα, ποιές είναι οι σχέσεις του αμερικανικού ιδιωτικού κεφαλαίου;

Η χώρα μας δεν ανήκει ούτε στις ανεπτυγμένες βιομηχανικά, ούτε στις καθυστερημένες, σ' αυτές που συγκροτούν τον λεγόμενο «τρίτο κόσμο». Εύρσκεται σε ένα ενδιάμεσο στάδιο. Προσφέρει, επομένως, στο ξένο επιχειρηματικό κεφάλαιο ώριμα από τα πλεονεκτήματα που συναντά στην πρώτη κατηγορία των χωρών, με την συνουσία, όμως, των μειονεκτημάτων που χαρακτηρίζουν τις υποανάπτυκτες χώρες.

Τα πλεονεκτήματα είναι:

Πρώτον, ο έκτεταμένος και άνεκμετάλλετος υπεδαφικός πλούτος της χώρας, ο οποίος εξασφαλίζει τον σπουδαιότερο παράγοντα για την ίδρυση μεγάλων βιομηχανιών επεξεργασίας των μεταλλευμάτων, δηλαδή την πρώτη ύλη.

Δεύτερον, άφθονα εργατικά χέρια, χαμηλής αμοιβής.

Τρίτον, σύστημα άποσβέσεων των ιδρυόμενων επιχειρήσεων ευνοϊκότερο από το ισχύον στις άλλες χώρες. Μια επιχείρηση μπορεί να διαθέσει σημαντικούς πόρους με ταχείς ρυθμούς και χωρίς φορολογική επιβάρυνση.

Τέταρτον, φορολογική επιβάρυνση των κερδών, που δεν διανέμονται, πολύ ελαφρύτερη από πολλές άλλες χώρες. Απαλλαγή από την φορολογία των διανεμομένων κερδών, καθιστώντας επιτρέπει στις επιχειρήσεις να σχηματίζουν αποθεματικά για νέες επενδύσεις. Απαλλαγές, τέλος, από επιβαρύνσεις τελών χαρτοσήμου και φόρων για τις μετατροπές προσωπικών εταιριών σε ανώνυμες.

Πέμπτον, ο νόμος περί προσελκύσεως και προστασίας του επενδυμένου ξένου κεφαλαίου (2687) 1953, ο οποίος παρέχει σημαντικές ευκολίες στο ξένο επιχειρηματικό κεφάλαιο, που επιθυμεί να αναλάβει τη δημιουργία και εκμετάλλευσή παραγωγικής επιχείρησης στην Ελλάδα. Τους όρους του νόμου αυτού έβελτισσε ακόμη περισσότερο ο νόμος για επενδύσεις μεγαλύτερες του ποσού των πέντε εκατομμυρίων δολλαρίων.

Τα μειονεκτήματα

Εναντι των πλεονεκτημάτων αυτών, υπάρχουν και τα μειονεκτήματα. Αυτά είναι:

Πρώτον, η χαμηλή παραγωγικότητα της ελληνικής εργασίας. Οι Έλληνες εργαζόμενοι αμείβονται λιγότερο από όσο οι Ευρωπαίοι συναδέλφοί τους. Παράγουν, όμως, και λιγότερα από όσα εκείνοι. Η παραγωγικότητα του Έλληνα εργατή, δηλαδή το ποσό της νέας αξίας που παράγει σε ώριμο χρόνο, είναι κατά τρεις φορές περίπου μικρότερη της παραγομένης από τον Δυτικοευρωπαίο εργάτη.

Δεύτερον, το κόστος των μηχανημάτων, που μεταφέρονται από το εξωτερικό για την ίδρυση νέων βιομηχανιών, είναι πολύ μεγαλύτερο στην Ελλάδα από ό,τι στις χώρες της Κοινής Αγοράς.

Τρίτον, το κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας είναι αισθητά υψηλότερο από αυτό των ευρωπαϊκών χωρών, όπως επίσης και το κόστος των μεταφορών.

Τέταρτον, οι τόκοι των δανείων είναι ανώτεροι κατά δύο μονάδες από τους αντίστοιχους τόκους στην Γαλλία, π.χ.

Πέμπτον, η χαμηλή τεχνολογική κατάρτιση των Ελλήνων εργαζομένων, σε όλα σχεδόν τα επίπεδα της ιεραρχίας, δηλαδή από το απλό εργάτη, μέχρι των διευθυντών των επιχειρήσεων.

Η έλξη του ξένου κεφαλαίου

Τα μειονεκτήματα δεν είναι τόσα, ούτε τόσο σοβαρά, ώστε να εξουδετερώνουν πλήρως τους παράγοντες έλξης του ξένου κεφαλαίου και μάλιστα του αμερικανικού, που είναι αναμφισβήτητο ότι επιδιώκει να εγκατασταθεί στην ταχύτατα α-

ναπτυσσόμενη Ευρώπη. Μετά τη σύνδεσή της, μάλιστα με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, η ελληνική οικονομία προσφέρεται ιδιαίτερος για την εγκατάσταση στο χώρο της αμερικανικών επιχειρήσεων, οι οποίες έτσι θα έχουν την ευχέρεια εξαγωγής της παραγωγής των στην περιοχή της Κοινής Αγοράς, υπερπηδώντας τα εμπόδια του κοινού εξωτερικού δασμολογίου, που επιβαρύνει τα προϊόντα τα παραγόμενα στο αμερικανικό έδαφος και κατευθυνόμενα στην Ε.Ο.Κ.

Το κεφάλαιο αυτό, εν τούτοις, δεν δείχνει και μεγάλο ενδιαφέρον να επενδυθεί στην Ελλάδα. Από το 1953, που άρχισε η ισχύς του νόμου 2687, μέχρι τέλους του 1960, τα αμερικανικά κεφάλαια, τα οποία εισήχθησαν στη χώρα, ανέρχονται στο άσημαντο ποσό των 20.000.000 δολλαρίων περίπου, από τα οποία 14.000.000 αντιπροσωπεύει η επένδυση της αμερικανικής εταιρίας KENNECOT για την εκμετάλλευση των μεταλλείων αμιάντου της Κοζάνης. Οι άλλες εισαγωγές κεφαλαίων αφορούν μικροποσά, τα μεγαλύτερα από τα οποία είναι αυτά που διέθεσαν η εταιρία ΝΤΡΕΣΣΕΡ του Τέξας (880.000 δολλάρια), για την εκμετάλλευση των μεταλλείων βαρίτου της Μυκόνου, και η Έλληνοαμερικανική Εταιρία Ναυπηγείων (1.176.000 δολλάρια) για την κατασκευή ναυαγίων και μηχανουργεία επισκευής πλοίων στη Σύρο.

Από διάφορες χώρες

Ο Έλληνοαμερικανός κ. Τζων Πάπας εξήγησε, επίσης, και το έρχορήγη ή άδεια εισαγωγής 1.500.000 δολλαρίων για την κατασκευή εργοστασίου παραγωγής χαρντ, μόνον, αλλά μέχρι τέλους του 1960 δεν είχε πραγματοποιήσει εισαγωγή, τμήματος έστω, από το ποσό αυτό.

Αξίζει να αναφερθεί ότι το σύνολο των κεφαλαίων που έδωξε η Ελλάδα με την διαδικασία του νόμου 2687, και προέρχονται από διάφορες χώρες του κόσμου, ανήρχετο στις 31 Δεκεμβρίου 1960 σε 143 εκ. δολλάρια και υπολογίζεται ότι στο τέλος του 1961 είχε φθάσει τα 195.000.000 δολλάρια. Η συμμετοχή δηλαδή του αμερικανικού κεφαλαίου φθάνει μόνον στα 10% περίπου του συνολικού ποσού των ξένων κεφαλαίων που ήλθαν στην Ελλάδα κατά την τελευταία δεκαετία.

Βέβαια, είναι κάπως σχηματικό να λέγεται ότι και τα 200 εκ. δολλάρια αυτά αποτελούν «ξένο» κεφάλαιο. Σημαντικό μέρος, άγνωστο ποσό, αντιπροσωπεύει επαναπατριζόμενο ελληνικό κεφάλαιο, που είχε λαβράκια εξαχθεί και τοποθετηθεί σε ξένες τράπεζες, κυρίως έλβετικές, από τις οποίες και επιστρέφει ως «φιλελληνικό» πλέον.

Εκτός από τις εισαγωγές αμερικανικών κεφαλαίων, που πραγματοποιούνται μέσω του νόμου 2687, πραγματοποιούνται και άλλες, με τρόπο, ο οποίος περιγράφει τις διατάξεις αυτού του νόμου. Είναι οι εισαγωγές κεφαλαίων για συνεργασία αμερικανικών με ελληνικές επιχειρήσεις. Ακολουθούν την διαδικασία της καταθέσεως σε μια από τις ελληνικές εμπορικές τράπεζες του εισαγομένου ποσού για λογαριασμό του Α ή Β Έλληνα επιχειρηματία, ο οποίος εισπράττει το ισοτίμο σε δραχμές, χωρίς να είναι υποχρεωμένος να αποκαλύψει και την πηγή προελεύσεως του ξένου χρήματος. Δημιουργείται έτσι μια ασάφεια περί την εθνικότητα των εισαγομένων κεφαλαίων, γι' αυτό και δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί το ύψος του είδους αυτού των αμερικανικών επενδύσεων.

Δυσάρεστο παρελθόν

Αλλά γιατί αυτή η επιφυλακτικότητα των Αμερικανών επιχειρηματιών να ιδρύσουν επιχειρήσεις

Το αμερικανικό κεφάλαιο : ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ Η.Π.Α.

(Από την κίνηση 35 μεγάλων αμερικανικών εταιριών, οι οποίες έχουν επιχειρήσεις στο εσωτερικό και στο εξωτερικό)

ΚΕΡΔΗ ΤΟ 1960 ΥΠΕΡΑΠΟΓΙΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ, ΔΗΛΑΔΗ ΚΑΘΑΡΗ ΑΠΟΔ. ΕΠΙ ΤΟΙΣ %

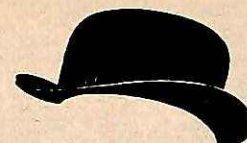

ΤΑΣΗ να παράγονται στο εξωτερικό, με αμερικανικά κεφάλαια, όσα προϊόντα προορίζονται για εξαγωγή. Ένώ οι εξαγωγές αυξάνουν, μειώνονται συνεχώς τα προϊόντα με την ένδειξη Made in USA.

στην Ελλάδα, ενώ είναι βεβαία η απόδοση κέρδους υψηλότερη από εκείνο που θα αποδώσουν οι επενδύσεις τους στο αμερικανικό έδαφος; Κατηγορηματική απάντηση δεν είναι δυνατή. Υπάρχει ένα παρελθόν έντυπώσεων για την πολιτική άσάθειας στην Ελλάδα και τους κινδύνους, συνεπώς, που θα διέτρεχε μια ξένη τοποθέτηση. Πολλά πράγματα για την μεταβολή αυτής της έντυπώσεως, φαίνεται ότι δεν έχουν γίνει. Η διαφώτιση των αμερικανικών επιχειρηματιών κύκλων, για το επιχειρηματικό κλίμα που εξασφαλίζει το εσωτερικό καθεστώς της χώρας, δεν είναι μέχρι στιγμής ικανοποιητική. Και η πράξη απέδειξε ότι η αμερικανική πρωτοβουλία είναι περισσότερο από οποιασδήποτε άλλης εθνικότητας επιφυλακτική στην αντιμετώπιση κινδύνων.

Λειτουργεί, δεύτερον, εις βάρος των σχετικών επιδιώξεων, η μικρή έκταση της ελληνικής αγοράς και η απόσταση από τους μεγάλους καταναλωτικούς χώρους της Δυτικής Ευρώπης. Αν ιδρυθεί μια μεγάλη ξένη επιχείρηση στην Ελλάδα δεν μπορεί να στηριχθεί για την επιβίωσή της στους Έλληνες καταναλωτές. Πρέπει να γίνει εξαγωγική. Αλλά οι δαπάνες μεταφοράς των προϊόντων της μέχρι των χωρών όπου θα καταναλωθούν επιβαρύνει το κόστος τους, το οποίο δεν είναι και πολύ χαμηλό, εξ αιτίας της παρουσίας των δυσμενών παραγόντων που έχει να αντιμετωπίσει η παραγωγική δραστηριότητα στη χώρα μας και τους οποίους μνημονεύσαμε πιο πάνω. Το τελευταίο αυτό φαίνεται ότι είναι και ο αποφασιστικότερος λόγος για τον οποίο μέχρι στιγμής η Ελλάδα κατέχει την τελευταία σχεδόν θέση μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών ως χώρας υποδοχής του αμερικανικού επιχειρηματικού ενδιαφέροντος.

Θα συνεχισθεί το καθεστώς αυτό; Μάλλον όχι. Η συντελούμενη εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας, ο ρυθμός εξέδου της από την κατηγορία των υποανάπτυκτων, θα μεταβάλει και τη στάση του ξένου κεφαλαίου απέναντί της. Γιατί η οικονομική πρακτική απέδειξε ότι το μεγαλύτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν όχι οι χώρες όπου αβουνούν τα φθηνά εργατικά χέρια, αλλά εκείνες όπου τα χέρια αυτά είναι τα περισσότερο επιδεδίκα στην παραγωγή αγαθών, άρα οι πιο ανεπτυγμένες. ■■■

Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑΣ «ΤΖΕΝΤΛΜΑΝ»...

... για το ΞΥΡΙΣΜΑ και την ΤΟΥΑΛΕΤΑ ΤΟΥ.

- Κ Ο Λ Ω Ν Ι Ε Σ
- AFTER SHAVING
- ΚΡΕΜΕΣΞΥΡΙΣΜ.
- ΛΟΣΙΟΝ ΓΙΑ Η-ΛΕΚΤΡΙΚΟ ΞΥΡΙΣΜΑ
- ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ.
- ΝΕΣ ΣΕΣΑΙΡ

- Σ Α Π Ο Υ Ν Ι Α
- Μ Π Ρ Ι Γ Ι Α Ν Τ Ι Ν Ε Σ
- Β Ο Υ Ρ Τ Σ Ε Σ
- Μ Α Λ Λ Ι Ω Ν
- Ε Ι Δ Η Μ Π Α Ν Ι Ο Υ
- Κ ι' ο τ ι έ κ λ ε κ τ ο πα ρ ο υ σ ι α σ τ ή η πα γ κ ό σ μ ι ο ς ά γ ο ρ ά σ ε' Α ν δ ρ ι-κ ά Κ α λ λ υ ν τ ι κ ά.

«Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ΚΙ' Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ».

ΤΜΗΜΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛΕΦ. 532 631 - 2 - 3 - 4 - 5

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

Δεν ξεθωριάζουν	Πάντα
Πλένονται εύκολα	
Δεν τσαλακώνουν	
Δεν ξεχλώνουν	
Δεν διδερώνονται	

TERYLENE
Polyester 65 Fibre
Π. Δ. ΤΥΦΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΕΛΙΣΣΑ

Galerie

BOUQUET
Christian Dior
CRAVATES
CEINTURES
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΡΑΞΕΙΣ
Constantinos
ΣΤΑΔΙΟΥ 24

Παλιώνης
ΕΒΙΛΕΚΤΑ
ΚΑΣΜΗΡΙΑ
DORMEUIL
Αμφοτέρω 7

Σας
ντύνει
κομψά
και
οικονομικά
η
Juliet
πρώτη στην
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΟΥΡΤΙΝΟΞΥΛΑ
Costal
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 43
& ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΓΣΝΙΑ
ΤΗΛ. 523-257

Τα μοναδικά
βερβίς
PYREX
αδρά
φαγιάς
6ΤΟ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
PORZELLAN
Αντώνη Γαζή 9
ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Τα
παιδιά
ΛΤ
Ταδικά
Μοντέρνα
ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ
ΤΣΑΛΚΙΑΔΗΣ
ΕΡΜΟΥ 56 - ΤΗΛ. 20-861

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
ΖΑΚΕΤΤΕΣ
ΠΑΛΤΑ
ΤΑΓΙΕΡ
Καθαρίσμα
και Επισκευή
δερματινών
Ζακέτων
**maison de
Cants**
ΕΛ. ΛΕΚΚΑΣ
ΕΡΜΟΥ 44-2ος οφ.
ΤΗΛ. 34-992

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
Σαπφισόπουλου
ΕΡΜΟΥ 25

ΑΝΔΡΙΚΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ
τροχιλός
ΣΤΑΔΙΟΥ 25
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 3

Μουχέρ
Τα υπέροχα Παιδικά Παπούτσια
ΚΑΝΑΡΗ 8

ΜΑΛΛΙΑ ΠΛΕΚΤΑ
και καλύτερα
συλλογή
"Βομβός"
ΕΒΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ
Έρμού 52 - Τηλ 21-915

"ΠΙΚΑΝΤ"
Α. ΧΑΝΤΖΗΣ
Αποθήκευση
Αποδοτικές
ΠΡΕΚΤΕΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ 12
ΤΗΛ. 784

Μετά το ξύρισμα...
AKIT
Δροσίζει - Φρεσκαρίζει

Φαβοτάτα
Παιδικά
Ροζαί
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

Πίνυν...
...συγκινήσεως προσφέρει κάθε δράδυ
στους θεατές της η Μαρούζε Μπεγκάρυ,
μιά από τις διασημότερες ακροβάτιδες του κόσμου.
Αφού παρουσιάσθηκε
στη Νέα Υόρκη και στη Μόσχα
υπέγραψε τελευταία συμβόλαιο
με το γνωστό στους Αθηναίους
ταίρκο Μεντράνο.

Έδω ι, Έυει

Ο Μάνσα...

...Ένας κροκόδειλος δρέ-
φος, εύρισκτο μεταξύ
των δώρων που δέχθηκε
η βασίλισσα Έλισάβετ
της Μ. Βρεταννίας κα-
τά την πρόσφατη περι-
οδεία της στην Αφρι-
κή. Ο Μάνσα, συγκε-
κριμένα, δωρήθηκε από
τον λαό της Μπερεν-
τίγκ της Γκαμπία στον
μικρό πρίγκιπα Άν-
δρέα. Φθάνοντας στο
Λονδίνο, αφού πέρασε
μιά νύχτα στα ανάκτο-
ρα του Μπάκιγχαμ, πα-
ρεδόθη την άλλη ημέρα
στον Ζωολογικό Κήπο.

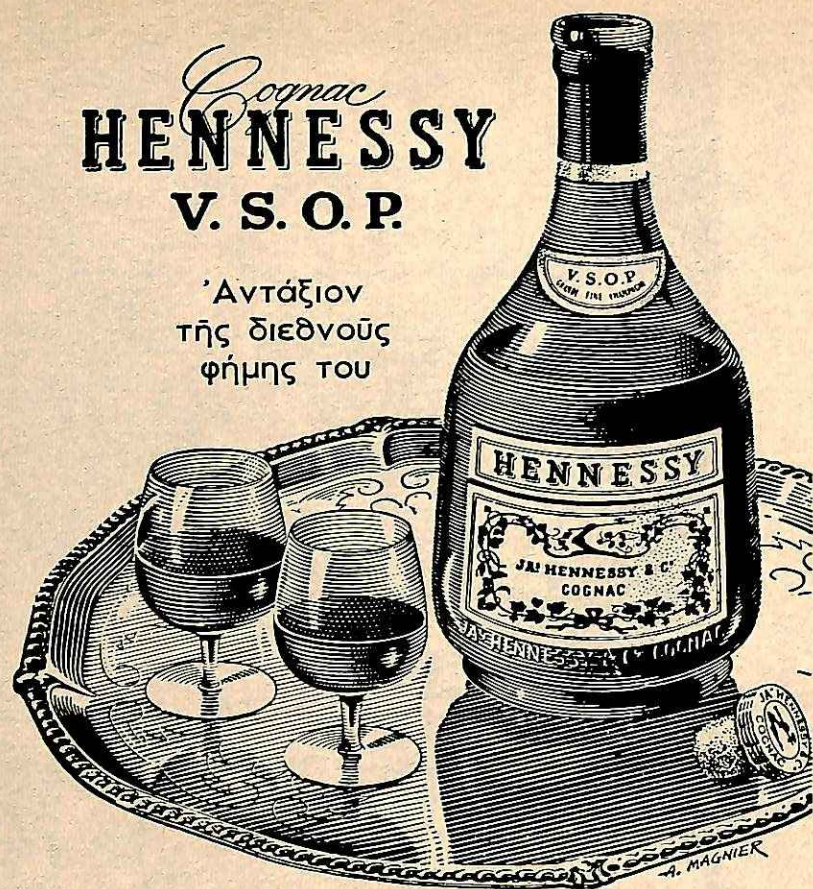
Ξανθή...

...και, βεβαίως, αγνώριστη η Τζίνα Λολλομπρίτζινα, προς χάριν
του ρόλου στην τελευταία ταινία της η «Ήραία Ίππολύτη». Η
διάσημη «οτάρ» έσπευσε να δηλώσει, πάντως, ότι θα επανέλθ
στο φυσικό της χρώμα, όταν τελειώσει το γύρισμα του φιλμ, όπου
συμπρωταγωνιστεί με τον φημισμένο Ιταλό τραγουδιστή Μίλβα.

Cognac
HENNESSY
V. S. O. P.

Άντάξιον
της διεδνουῦς
φήμης του

ΑΠΟΚΛ. ΕΙΣΑΓ. Α. Π. ΚΑΠΡΑΛΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 21 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 524.210 - 534.511

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Χιόνια... παντού, σ' όλη την Εύρωπη. Πάγωσε ο κόσμος τὰ Χριστούγεννα και τις γιορτές και όλες οι μεγάλες πρωτεύουσες τυλίχθηκαν με ένα παχύ, λευκότατο στρώμα, που έδωσε αρκετή χαρά στα μικρά παιδιά και στους μεγάλους φωτογράφους... Ποτέ τέτοια έσοδεία από ωραίες φωτογραφίες με δένδρα, λίμνες, σπίτια και εκκλησίες, καθαρά χριστουγεννιάτικες, δεν είχε κατακλύσει τον παγκόσμιο τύπο... Έξαίρεσις ή 'Αθήνα, που πήρε πρώτο βαθμό καλοκαιρίας, στα συνολικά μετεωρολογικά δελτία των εφημερίδων και περιοδικών. Διότι, του καιρού, που παίρνει όλο και περισσότερη σημασία στην καθημερινή ζωή, ή αναφορά γίνεται όλο και πιο λεπτομερής, και ο κάθε τόπος δεν ασχολείται μόνον με τον δικό του τον καλό ή τον κακό, αλλά και με τον καλό ή κακό των άλλων...

Υ Χαρτοπαιξία... έγινε πολλή το Νέον "Έτος στην πρωτεύουσα. "Όχι σε λέσχες, όχι σε ξενοδοχεία, όχι σε νεογέννητα κέντρα, που ξεπετιούνται με τους καλικάντζαρους και εξαφανίζονται παίρνοντας μαζί τους συχνά πλουσιωτάτη λεία τις πρώτες ημέρες του 'Ιανουαρίου, αλλά σε σπίτια, όπου, περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, ωργιάζε το «κούν-κάν» και βασίλευε ο «μπαλλαντέρ». Πόσα τό έπαιξαν; Οι περισσότεροι μικρό. "Αρχιζε από 5, 10, αλλά έφθασε -ας κοπή ή αναπνοή των μικρών παικτών- σε τρεις (χιλιάδες) ή πρώτη μίζα, όποτε ένα «πότ» των 100.000 δρχ. δεν ήταν σπάνιο και προσέφερε στους παίκτες, που το προσδοκούσαν, μια στιγμήα συγκίνηση, που μπορούσε να αποδή καταστροφική, όχι μόνον για την τσέπη τους, αλλά και για την υγεία τους. (Για τρώς, που ρώτησε κυρία αν παίζει χαρτιά και του είπε «ναί, πολλή», της συνέστησε ώρισμένα παιχνίδια και της απηγόρευσε άλλα, και μεταξύ αυτών το «κούν-κάν» και την «κανάστα»...

Υ Ταξίδια... ανοιξιάτικα και καλοκαιρινά προετοιμάζουν και τακτοποιούν όλοι οι ξένοι, και ή όμαδική μεταφορά των πληθυσμών προμηνύεται μεγαλύτερα από κάθε άλλη χρονιά. Καινούργιες εύ-

καιρίες παρουσιάζονται παντού. Πληθαίνουν τὰ αεροπλάνα που μεταφέρουν τὰ αυτοκίνητα, και τὸ Λονδίνον-Παρίσι, ή αρχή σχεδόν κάθε ταξιδιού για τὸν "Αγγλο που πάει στην Εύρωπη, δεν παίρνει πλέον παρά ελάχιστες ώρες...

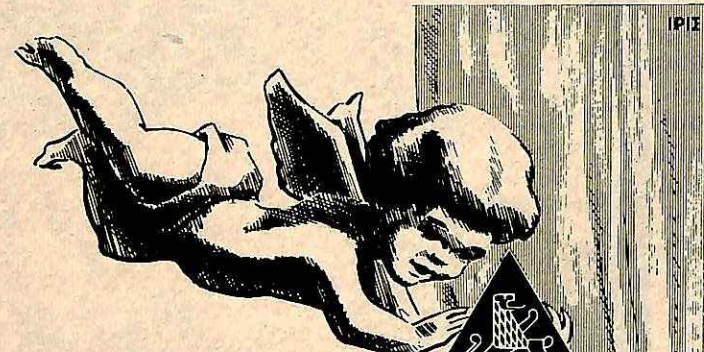
Υ Οί δρόμοι... στην Εύρωπη όλοι απλώνονται, στρώνονται, τακτοποιούνται. Μία νέα τουριστική οργάνωσις, ή οποία λέγεται «Ρενταβίλλα», προσφέρει τὸ όνειρο κάθε "Αγγλου και κάθε "Αμερικανού: Μία βίλλα σε διάφορα εξωτικά νησιά, την όποιαν μπορούν να νοικιάσουν με την εβδομάδα και την όποιαν βρίσκουν όχι μόνον επιπλωμένη, αλλά πανέτοιμη, με ύπηρέτρια, μάγεια και, αν θέλουν, σωφέρ και αυτοκίνητο...

Υ 200.000.000... αντίτυπα από ένα μικρό... αισιόδοξο διβλιάρικι έμοίρασε ή κυβέρνησις των 'Ηνωμένων Πολιτειών, ακριβώς την 1ην "εβουαρίου. "Έχει 48 σελίδες, είναι οδηγός για τὸ τί πρέπει να κάμει ο πολίτης σε περίπτωση: ατομικής επιδρομής και άρχίζει: «"Αν πέσει δόμβα κοντά στην πόλι σας, πρώτη συμβουλή: Μη την κοιτάξετε! Στα πρώτα δευτερόλεπτα μπορείτε να σώσετε την ζωή σας. Βουτήξτε κάτω από τὸ τραπέζι, κάτω από τον καναπέ, ξαπλώστε στο πλευρό σας, αποφύγετε τὰ παράθυρα, καταφύγετε σε γωνιές»...

Υ Μπέϊμπυ-σίτιγκ... Πάντως, ή πιο ακριβοπληρωμένη αν όχι ή πιο ξεκούραστη εργασία που βασίλευε στη Νέα "Υόρκη. Δηλαδή πηγαίνει και φροντίζει τὸ ξένο μωρό, ενώ ο μπαμπάς και ή μαμά του φεύγουν από τὸ σπίτι για γλέντι, πρόσκλησι, θέατρο. Για τις γιορτάσιμες ημέρες ή ταρίφα (του συνδικάτου)... 40 δρχ. την ώρα συν φαγητό, δηλαδή ελευθέρη χρῆσι του «φριζινταίρ» και ταξί «αλέ-ρετούρ»...

Υ Διάλογος... «"Α ήθελα να είχα γεννηθῆ γυναίκα», άναστέναζε ο "Αμερικανός στο μπάρ. «Γιατί;». «Γιατί μου άρέσει να διατάζω»...

577

NELO

TERYLÈNE

Τὸ ανώτερο Έλβετικό Βουαλάξ

- ★ Εύκολο στο πλύσιμο
- ★ Στεγνώνει άμέσως
- ★ Μένει άμετάβλητο
- ★ Δεν τσαλακώνει
- ★ ΔΕΝ ΣΙΔΕΡΩΝΕΤΑΙ!!!

ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ

Ζητήσατε Βουάλ **TERYLÈNE - NELO**

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΕΛΛΑΔΟΣ - ΕΡΜΟΥ 70 - ΑΘΗΝΑΙ
A. K. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

● ΕΝΑΣ εμφανίζεται στο άστynomικό τμήμα:

— Έξαφανίστηκε ή γυναίκα μου!
— Από πότε;
— Πάνε τώρα δυό μήνες!...
— Πώς; Και τώρα έρχεστε να μάς τὸ πητε;
— "Α!... Ξέρετε... Δεν τολμούσα να τὸ πιστέψω!

● ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ άναγγελία από τὸ ραδιόφωνο:

«Καί άσφαλώς θα θέλετε να μάθετε αν ή Ζαν ντ' "Αρκ πέθανε στην φωτιά. Θα τὸ μάθετε άκούοντας την έκπομπή μας αύριο την 'ΐδια ώρα»...

● ΚΑΠΟΤΕ που ο βαρώνος "Ανρί Ροτσιλντ συναντήθηκε με τον Τριστάν Μπερνάρ, του είπε:

— Άκούσα πώς λέτε πολλά άστέια. Πέστε μου λοιπόν κάτι να γελάσω...
— Κυρία βαρώνε, άκούσα πώς είσατε πολύ πλουσίος. Δώστε μου λοιπόν 200.000 φράγκα...

● ΕΝΑΣ κύριος χτυπά την πόρτα μιας δίλλας στην άκρη της όποιας είναι γραμμένο με μεγάλα γράμματα: «Προσοχή στον σκύλο».

Ο ιδιοκτήτης του άνοίγει συνοδευόμενος από ένα μικρό σκυλάκι, που είχε ύφος τρουαγμένο.

— Μα δεν καταλαβαίνω γιατί βάλατε αυτή την ταμπέλα στην πόρτα σας; ρωτάει ο κύριος έκπληκτος.

— Γιατί φοβάμαι μή μου τὸ πατήσουν! άπαντά ήρεμα ο ιδιοκτήτης.

● ΚΑΠΟΙΟΣ γενναίος κύριος έσωσε ένα μικρό Σκωτσέζο που είχε πέσει στο ποτάμι. Τὸ βράδυ χτυπά τὸ κουδούνι του και εμφανίζεται ο πατέρας του παρ' όλίγον θυμωτός.

— Πολύ εύγενικό να μ' εύχαριστήσετε, του λέει ο κύριος, αλλά δεν ήταν ανάγκη να κάνετε τὸν κόπο και να έρθετε.

— Μα ξέρετε, κύριε, θα ήθελα και να σας ρωτήσω τί κάνατε τὸ καπέλο του γιού μου.

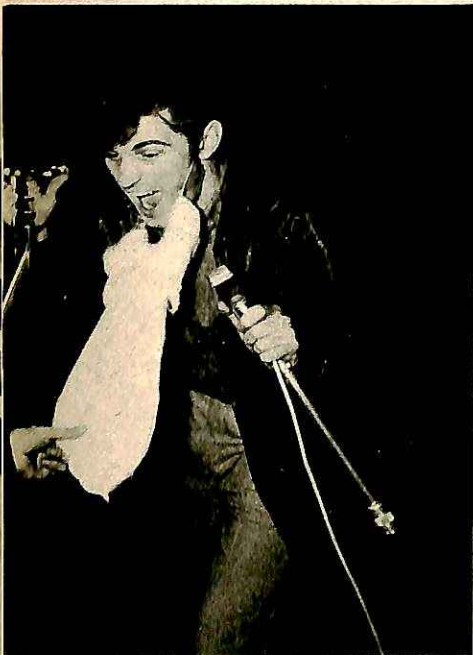
"Έβαλε...

...τις φωνές ο «"Αγιος Βασίλης», γιατί του τράβηξαν τὴ γενειάδα; "Όχι. Είναι ο τραγουδιστής Βίνς Τάιηλορ, που με τον κιθαρίστα του κάνουν τὸ χριστουγεννιάτικο νούμερό τους στο νυκτερινό κέντρο «Ολύμπια» της γαλλικής πρωτεύουσας. Άργότερα, και άφού τελείωσαν οι επαγγελματικές υποχρεώσεις του, ο Βίνς διεσκέδασε σε άλλο κέντρο, με τὴ συντροφιά της "Αντρέ Παριζύ.

"Ένα τρελλό...

...«τουίστ» χόρεψαν ο Ρισάρ Μπαλντούτι και ή Βαλερί Λαγκρανζ, στο παρισινό κέντρο «Σαιντ 'Ιλαίρ», όπου συγκεντρώθηκαν για τὸ ρεβεγιόν τους προσωπικότητες της όθόνης. Μεταξύ των άλλων, ο "Ανατόλ Λίτβακ και ο "Αντονι Πέρκινς — σκηνοθέτης και πρωταγωνιστής της ταινίας «"Η τρίτη διάσταση». Ο "Αντονι Πέρκινς, μάλιστα, είχε πάρει μαζί του και τὴν γάτα του.

«Τουίστ»...

...έφθασε για να «διδάξη» τούς Λονδρέζους ή "Αμερικανίς ήθοποιός Σάντυ Σκότ, ή όποία θα πραγματοποιήσε σειρά εμφανίσεων στο περίφημο θέατρο - εστιατόριο «Κόλονου». "Η Σάντυ, τέως βασίλισσα καλλιόνης, τέως κολυμβήτρια, με συμμετοχή σε Όλυμπιακούς Άγώνες, και πτυχιούχος του πανεπιστημίου του Νητηρόιτ, είναι ένα ξεχωριστό άστέρι της άμερικανικής επιθεωρήσεως.

● ΣΕ ένα κέντρο ένας νεαρός πλησιάζει μια νεαρά που κάθεται μόνη σε ένα τραπέζι. Δείχνει τὴν διπλανή της καρέκλα και την ρωτάει:
— Παρντόν, δεσποινίς... Τὸ κάθισμα αυτό είναι ελεύθερο;
— Μάλιστα! Τὸ κάθισμα αυτό είναι ελεύθερο, αλλά εγώ όχι!

● ΘΕΛΟΝΤΑΣ να άναψη τὸ τσιγάρο του, ένας κύριος βγάζει τὰ σπίρτα του. Κάνει ν' άναψῆ ένα, αλλά—κράκ! — σπάει. Προσπαθεί να άναψῆ δεύτερο, τρίτο και σπάνε. Δοκιμάζει τὸ τέταρτο και άνάβει.
— Αυτό είναι καλό! λέει. Θα τὸ φυλάξω...

● ΕΝΑΣ κύριος δείχνει σε μια νεαρή πώς παίζεται ή ρουλέττα.
— Προσέξτε... "Αν βῆ ή άριθμός σας, θα κερδίσετε τριανταέξη φορές περισσότερα από όσα ποντάρετε.
— Και σε ποιόν άριθμό να ποντάρω;
— Σε όποιοδήποτε. Πχ., στον άριθμό της ηλικίας σας.
"Η νεά ποντάρει στο 19, βγαίνει 25 και... λιποθυμά.

● ΣΤΟ δικαστήριο:
— Κατηγορούμενε άπαλλάσσεσαι. Τὸ επί διγμια που σου προσήψαν. Μπορείς τώρα να ξαναγυρίσεις στο σπίτι σου...
— Σε ποιά από τὰ δυό, κ. Πρόεδρε;

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Ο Ρίπ Κίρμπυ θάβει σε ένα νησί του Ειρηνικού για να βοηθήσει την πριγκίπισσα Τήλα ν' ανακαλύψει ένα θησαυρό. Τον βρίσκουν, πράγματι, θαμμένο σ' ένα γειτονικό ηφαιστειογενές ξερονήσι, αλλά ενώ ετοιμάζονται να τον μεταφέρουν παρουσιάζονται πειρατές, ώθημένοι από τον ισχυρό Πανόρο. Άρπάζουν τον θησαυρό και την Τήλα και φεύγουν...

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: (Από 2113 έως 2014). Καλές ενδείξεις για την δημιουργία νέας εργασίας. Προσέξτε τις οικογενειακές και αίσθηματικές υποθέσεις σας. Μερικοί φίλοι σας θα σας βοηθήσουν. Ενοίκια ημέρες: Τρίτη και Πέμπτη, αριθμός 3.

ΤΑΥΡΟΣ: (Από 2114 έως 2015). Είναι πιά καιρός να αποφασίσετε. Η οικογένεια μπορεί να σας φανεί χρήσιμη πάντοτε. Ακούστε τις καλές συμβουλές. Τα αίσθηματικά σας ζητήματα ενδοούνται. Ενοίκια ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 9.

ΔΙΑΤΜΟΙ: (Από 2115 έως 2116). Κάθε λάθος σας θα έχει μεγάλες συνέπειες, αν δεν προσέξετε πολύ. Μην παρασυρθείτε από ενδοημερήσιους. Κάποιος παλιός σας φίλος θα σας θυμηθεί σύντομα. Ενοίκια ημέρα: Σάββατο, αριθμοί 7 & 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: (Από 2216 έως 2217). Αλλάξτε στην επαγγελματική σας ζωή. Ένα παλιό ταξίδι θα καρποφορήσει τώρα. Προσέξτε πολύ την υγεία σας, ιδίως κατά το τέλος της εβδομάδας. Αναπαυθείτε. Ενοίκια ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 2.

ΛΕΩΝ: (Από 2217 έως 2218). Μην επηρεασθείτε από τον εντυπωσιασμό του περιβάλλοντος της εργασίας σας. Διατηρήστε την ψυχραιμία σας και όλα θα έχουν καλή έκβαση. Χρειάζεται θάρρος. Ενοίκια ημέρα: Τετάρτη, αριθμοί 8 & 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: (Από 2218 έως 2219). Τα σχέδιά σας θα επιτύχουν. Θα πάθετε πολύ εύχρηστα νέα. Οι δυσκολίες περνούν. Μία νέα συνάντηση μπορεί να αλλάξει τον ρυθμό της αισθηματικής σας ζωής. Ενοίκια ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 4.

ΖΥΓΟΣ: (Από 2219 έως 2220). Μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας στην εργασία σας. Μην χάνετε το θάρρος σας. Κάποιος από το περιβάλλον σας θα σας βοηθήσει να γυρίτε ασφαλή από την αναποδιά. Ενοίκια ημέρα: Τρίτη, αριθμοί 9 & 11.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: (Από 2220 έως 2221). Εντείνετε την προσοχή σας στον επαγγελματικό τομέα. Ένας καλός φίλος θα εργασθεί για σας. Τα άστρα δεν εννοούν αισθηματικές περιπέτειες. Ενοίκια ημέρες: Παρασκευή και Σάββατο, αρ. 4.

ΤΟΞΟΤΗΣ: (Από 2221 έως 2122). Είναι καιρός να δράσετε. Προσέξτε μόνο μην πικράνετε αγαπημένο πρόσωπο. Καλές ενδείξεις για ένα νέο αισθηματικό δεσμό. Χρειάζεται σύνεση και ταχύτητα. Ενοίκια ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 7.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: (Από 2222 έως 1911). Μαθαίνετε ενδιαφέροντα νέα. Κάποιος θα προσπαθήσει να σας εμποδίσει, χωρίς αποτέλεσμα. Τα άστρα εννοούν τα ευχάριστα παιχνίδια. Η επιτυχία είναι σύγχορη. Ενοίκια ημέρα: Κυριακή, αριθ. 5.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ: (Από 2011 έως 1821). Δυσχερείες γενικής φύσεως. Μη μιλάτε πολύ για ζητήματά σας. Οι δυσκολίες είναι προσωρινές. Διπλωματία και ευστομία πνεύματος. Ενοίκια ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 1.

ΙΧΘΥΕΣ: (Από 1922 έως 2031). Κάποια πρόταση θα αλλάξει την επαγγελματική σας ζωή. Σύντομα θα σας παρουσιαστούν προβλήματα αισθηματικής φύσεως. Φροντίστε τις κοινωνικές σας σχέσεις. Ενοίκια ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 3.

ΚΑΤΕΡΙΝ ΝΤΕΝΕΒ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΜΠΕ - ΜΠΕ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΡΟ-Υ-ΜΠΕΡΓΚ

(Φωτ. Daimas)

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ, ΜΕ ΤΗΝ ΥΠ' ΑΡ. 2 ΑΝΝΕΤ ΣΤΡΟ-Υ-ΜΠΕΡΓΚ

Ο Βαντίμ πρόκειται να παντρευθεί για τρίτη φορά. Στερνά από την Μπριζίτ Μπαρντό και την Άννιτ Στρώμπεργκ, στο πλευρό του φιγουράρει από καιρό μία άλλη όμορφη νεαρή, η Κατερίν Ντενέβ, που είναι ήδη αρραβωνιαστικιά του. Όπως λένε όσοι γνωρίζουν το ζεύγος, ο γάμος πρόκειται να γίνει την άνοιξη. Κανείς δεν αμφισβάζει ότι ο γάμος θα γίνει. Γιατί, όπως λέει πολύ συχνά ο ίδιος, ο Βαντίμ έχει ένα κανόνα που δεν τον παραβαίνει ποτέ: «Όταν αρραβωνιάζωμαι, λέει, μία κοπέλλα, την παντρεύομαι». Και δεν την παντρεύεται μόνο. Την αναδεικνύει σαν «σάτ» του κινηματογράφου. Ανέδειξε την Μπριζίτ Μπαρντό με το «Ο Θεός έπλασε την γυναίκα» και την Άννιτ Στρώμπεργκ με τις «Επικίνδυνες σχέσεις». Η «Αμπατί» θα είναι η ταινία που θα αναδείξει την Κατερίν. Και η ταινία αυτή θα διαφέρει από τις άλλες δύο κατά το ότι αυτή τη φορά ο Βαντίμ δεν θα είναι πια σκηνοθέτης, αλλά ήθοποιος — κι αυτό για πρώτη φορά. Σκηνοθέτης θα είναι ο Πάβ Γκεγκόφ. Το γύρισμα της ταινίας, της οποίας το σενάριο είναι γραμμένο από ένα μυθιστόρημα του Στήβενσον, θα γίνει στην Ταϊτή. Η Κατερίν Ντενέβ ανήκει στην κατηγορία Μπριζίτ Μπαρντό και Άννιτ Στρώμπεργκ. Έχει την εξυμνη έκφραση της πρώτης και εντυπωσιάζει σαν τη δεύτερη.

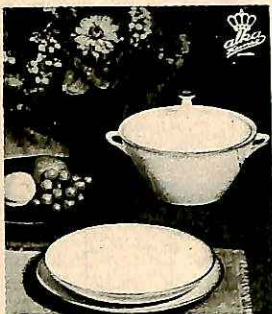
ΜΑΝΝΕΚΕΝ ΉΤΑΝ ΚΑΙ Η ΚΑΤΡΙΝ — ΟΠΩΣ ΟΙ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1 ΚΑΙ 2

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ «ΣΤΑΡ» ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΩΡΑ Ο ΒΑΝΤΙΜ

Shopping

ήδη

Τα ωραιότερα σερίτσια από την περίφημη πορσελλάνη ALKA BAVARIA θα έρθτε σε μια υπέροχη συλλογή στα καταστήματα ΑΓΑΛΙΩΤΗ, της οδού Σταδίου 19-21, και ΑΛΚΑ, Σταδίου 31.

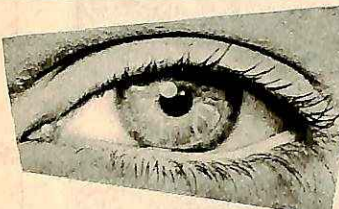
Θέλετε ένα πρωτότυπο παριζιάνικο ή διεννέζικο κολλίε; Θα το έρθε στην καταπληκτική συλλογή των καταστημάτων ΑΓΑΛΙΩΤΗ, Σταδίου 19-21, και ΑΛΚΑ, Σταδίου 31.

Το μοντέρνο ντύσιμο απαιτεί λυγερή σιλουέτα. Ένα καταπληκτικό νέο μανίκι του Ινστιτούτου LOU MOSKY. Βασ. Σοφίας 9, τηλ. 621.900, το περίφημο THERMASSAIR, σε συνδυασμό με αναπνευστικές κινήσεις που επιβάλλει ειδικός Ιατρός, θα σας οδηγήσει να αδυνατίσετε γρήγορα στο σημείο που θέλετε. Θα καταπληγείτε από το αποτέλεσμα. Μην το αμελήτε.

MASQUE BLUE! ΣΕ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ. Θέλεμα ξεκούραστο, λαμπρό, σαγηνευτικό. Ένας μοναδικός τρόπος για να μορφοποιηθεί και να ξεκουράσετε τα μάτια σας σε δυο λεπτά. Το θέλεμα σας θα πάρει φρεσκάδα, νεύδα, γοητεία! Κάτι που περιμένετε από καιρό. MASQUE BLUE! Μια παριζιάνικη καινοτομία! Ένα αληθινό όπλο σαγήνης.

Με τον καινούργιο χρόνο καταργήσατε τα γυαλιά με το περίφημο σύστημα κρυπτάλλων έμφανσης «MICRO PUPIL», του οίκου SONNCS, που προμηθεύει την Έλληνική Βασιλική Αυλή. Δεν έχετε, λοιπόν, παρά να επισκεφθείτε, χωρίς καμιά υποχρέωση, τον κ. Δ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟ, στο γνωστό κατάστημα OPTICAL, Έρμου 6, τηλ. 26.060, που έχει ειδικευθεί στην εφαρμογή τους.

Κάτι προσέτι σε όλους. Κάτι απαραίτητο για όλη σας τη ζωή. Μια έγγραφη στην Σχολή Α.Β.Σ. (Πανεπιστημίου 10) για Σχέδιο - Ζωγραφική, με σπουδή στο σπίτι, όπου κι αν μένετε. Τώρα, με τον καινούργιο χρόνο, είναι μια εύκαιρη να δώσετε στον εαυτό σας ή σε αγαπημένα σας πρόσωπα ένα νέο εφόδιο για τη ζωή. Ζητήστε πληροφορίες αυτοπροσώπως, είτε με γράμμα σας, χωρίς καμιά υποχρέωση, αναφέροντας μόνο πως είστε αναγνώστης των «ΕΙΚΟΝΩΝ».

Όλοκληρώσατε την ατμόσφαιρα του σπιτιού σας με τα περίφημα χρώματα RIPOLIN. Από δεκαετηρίδες, η παγκόσμια αυτή φίρμα προσφέρει την πολυτιμότερη παρουσία της σε κάθε ελληνικό σπίτι. Όμορφα, σταθερά, ποικιλία αποχρώσεων είναι τα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα της. Η RIPOLIN έχει πάντα στην διάθεσή σας ένα πλήθος προϊόντων, όπως την «RIPOLIN B.L.T.», που είναι η τέλεια ριπολίνη για τα έσωτερικά, και το «RIPOLIN V.L.», το πλαστικό χρώμα που κατέκτησε την Ευρώπη. Καύχημά της όμως είναι το «RIPOLIN 500», το ΧΡΩΜΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΧΡΗΣΗ, που συνδυάζει τη μεγάλη άντοχη στις καιρικές επιδράσεις, με την εξαιρετική γυαλιστερή εμφάνιση. Με το κατάλληλο υπόστρωμα, το «RIPOLIN 500» θάφει το ίδιο καλά τους τοίχους της κουζίνας ή του λουτρού σας, τα έπιπλα, τα κάγκελλα του κήπου ή ακόμη και το αυτοκίνητό σας. Πληροφορίες: Τηλ. 482.115, 483.620, 23.414 και 28.081.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ
Τὸ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΦΗΜΗΣ
ΟΥΖΟ
SANS RIVAL
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΝΙΚΗΤΑ 3
Τηλέφωνα:
40.484 41.962

ΑΣΙΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Κατάστας «Οφθαλμο»

Κάθε οδηγός πριν ξεκινήσει με το όχημά του, πρέπει να βεβαιωθεί ότι το όχημά του μπορεί να οδηγήσει ασφαλώς. Γι' αυτό πρέπει να ελέγξει όλη την βασική εξοπλιστική του αυτοκινήτου του, που έχουν σχέση με την ασφαλεία της κίνησής του.

Τα εξαρτήματα αυτά είναι:

Τα φρένα, τα φώτα γενικής, τα σήματα κατευθύνσεως, τα λάστιχα, οι καθρέπτες, οι καθαριστές του παρμπρίζ και το σύστημα οδηγώσεως.

Μην ξεκινάτε, αν κάποιο από αυτά σας λείπει ή είναι ελαττωματικό. Κινδυνεύει η ζωή σας, καθώς και η ζωή των άλλων.

«Έκκίνησης εκ στάσεως ή σταθμεύσεως»

Κατ' αρχήν η στάση και η στάθμευση των οχημάτων επιτρέπεται εις το δεξιόν μέρος της οδού και πλησίον του πεδίου του πεζοδρομίου, εφ' όσον βεβαίως δεν υπάρχει απαγόρευση. Στους δρόμους μονοδρομίας κατευθύνσεως με τρεις τουλάχιστον λωρίδες κυκλοφορίας, δίνεται να πραγματοποιηθεί στάση ή στάθμευση και εις το αριστερόν μέρος της οδού.

Όταν θέλετε να ξεκινήσετε εκ στάσεως ή σταθμεύσεως ή θέλετε να μπείτε στην παρακείμενη σας λωρίδα κυκλοφορίας, πρέπει να βεβαιωθείτε ότι μπορείτε να το κάνετε αυτό με ασφάλεια, χωρίς να ανακόψετε την κυκλοφορία των οχημάτων της λωρίδας αυτής από δώστε και το ανάλογο σήμα.

Κάθε αναμάλια ή ατόχια κατά την είσοδο στην άλλη λωρίδα, βαρύνει σας, διότι τα ήδη υπάρχοντα επί της λωρίδας οχήματα έχουν προτεραιότητα.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

Οι Αύσεις στην σελ. 54

Σταυρόλεξο

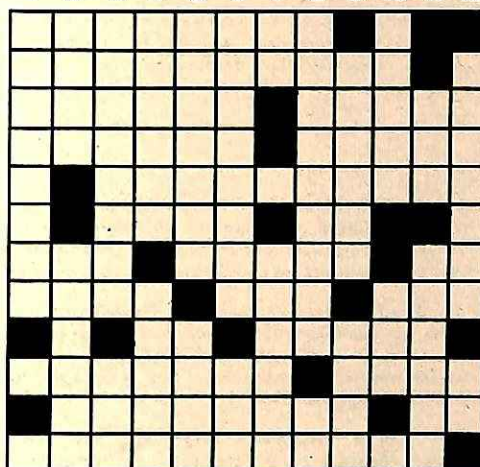
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Ένα γνωστό και από τα τραγούδια της Βέμπο θεσσαλικό χωριό.
- Ένα από τα μεγαλύτερα στρατιωτικά πνεύματα της ιστορίας (αίτια).
- Γνωστός διά τας επιδρομάς του εις την Ευρώπην ούνο - μογγολικός λαός εξοντωθείς υπό του Καρολμάγνου — Κέντημα θυμίζον... γαλλικήν έννημερότητα.
- Ένας έκπτωτος μονάρχης — Γνωστή και από έναν τυρόν Β. Δ. της Βολωνίας Ιταλική πόλις.
- Από αυτήν ζούν χιλιάδες Έλβετοί (γεν.).
- Νόθος υιός του Πριάμου (γεν.) — Πρόθεσις με έκθλιψιν.
- Συνοδεύει συλλογισμούς — Αρχαία βασίλισσα χώρα της Σκυθίας — Πτώσις μιας χρονικής περιόδου (προφ. μαζί).
- Δίδει, κολλημένο στην Τόσκα... διάσημον μασέτρον — Προστακτική που αποτρέπει — Πρόθεσις.
- Κτητικόν — Διεθνούς φήμης απτικά είδη.
- Μπριγιαντίνη για... κολοκοτρωνικά μουστάκια — Αλλαγαμός.
- Έτσι απέθανεν ο Σοπέν — Τό στόμα... λατινιστί.
- Κεντρικωτάτη οδός των Αθηνών.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Γραπτή ή προφορική μπορεί να είναι (αίτ.).
- Είδος τριστηλου έμπορικου πλοίου — Άρτουμα (δημοτ.).
- Αναγκία στις συνελεύσεις (αίτια). — Το δίχτυ μιας αθλοπαιδιάς (γεν.).
- Μονάδες χωρητικότητας των πλοίων.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

- ων (αίτ.) — Ο γιγνώσκων τί, εἰδήμων (ἀρχ.).
- Γρώτη ύλη για πολλά γλυκίσματα (γεν.) — Έχει υπέροχον άρασιν (αίτ. δημοτ.).
- Καλοκαιρινά ζαχαρωτά — Συνοδεύει άνόματα γαλλικών άκρωτηρίων.
- Αριθμός, όπτικώς — Είναι συχνά ό καιρός τόν χειμώνα (αίτ. δημοτ.).
- Συχνές σταύς άτύχους (δημοτ.) — Τό ήμισυ του... όλου.
- Διαφανή και εύθραυστα — Τίτλος μυθιστορήματος του Άντρέ Μαρουά.
- Μαλαίο - πολυνησιακή φυλή — Σύμβολόν του, δυό τελείες.
- Τό μικρό όνομα της διασημής οισίδου Σουμάκ — Στέλεχος φυτού.
- Με τέτοια άλογα δέν άσφαλώς άνω ταυμίας.

ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και άδρακτικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθεώς ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιά άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται να βρητε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Θυμηθείτε!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΑ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ!

Έχει διαπιστωθεί από επιστημονικές έρευνες, ότι αποφασιστικός παράγων για την νεανική φρεσκάδα του δέρματος είναι η περιεκτικότητά του εις υγρόν. Με την πάροδο όμως του χρόνου, το δέρμα δεν συγκρατεί την ποσότητα του υγρού που χρειάζεται, κι' έτσι, αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω από τα μάτια και το στόμα.

Μοναδική λύσις

...είναι η NIVEA που σας παρέχει την δυνατότητα να εξουδετερώσετε αυτό το μειονέκτημα!

Κρέμα NIVEA

Η κρέμα NIVEA, χάρις στα υγρο-δημιουργά συστατικά της, δίνει στο δέρμα να πιη και αποκαθιστά την ισορροπία του υγρού. Το δέρμα ξαναπαίρνει το χαμένο υγρό του, τρέφεται και γίνεται πάλι φρέσκο και ανθηρό με ωραίο ροδαλό χρώμα.

Γαλάκτωμα NIVEA

Άνοιγει ένα νέο δρόμο στην περιποίηση του δέρματος καθ' όλον το σώμα και προσφέρει στην κάθε γυναίκα την πολυτέλεια μιας ώλοκληρωμένης περιποιήσεως.

Είναι ιδεώδες για το ντεμακιγιάζ. Χάρις στην ειδική αφρώδη σύστασή του, το χιονόλευκο γαλάκτωμα NIVEA εισχωρεί με ελαφρό μασσάζ στο δέρμα, το τρέφει, το αναζωογονεί. Έτσι νιώθετε το σώμα σας φρέσκο και ξεκούραστο όλη την ημέρα κι' ένα αίσθημα ευτυχίας σας πλημμυρίζει!

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΝΑΚΑΣΙΑ. 2. ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ. 3. ΑΒΑΡΕΣ. 4. ΑΖΟΥΡ. 4. ΦΑΡΟΥΚ. 5. ΠΑΡΜΑ. 5. ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ. 6. ΙΣΟΥ. 7. ΔΙ. 7. ΑΡΑ. 8. ΥΛΑΙΑ. 8. ΜΝ. 8. ΝΙΝΙ. 9. ΑΣΕ. 9. ΔΙΑ. 9. ΣΑ. 9. ΤΣΑ. 10. ΜΑΝΤΕΚΑ. 10. ΙΑΧΗ. 11. ΝΕΩΤΑΤΟΣ. 11. ΟΣ. 12. ΜΗ. ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΝΑΦΟΡΑΝ. 2. ΝΑΒΑ. 2. ΡΙΓΑΝΗ. 3. ΑΠΑΡΤΙΑΝ. 3. ΝΕΤ. 4. ΚΟΡΟΥΣ. 4. ΙΣΤΩΡ. 5. ΑΛΕΥΡΟΥ. 5. ΑΕΤΟ. 6. ΣΕ. 6. ΣΚΟΥΛΑ. 6. ΚΑΠ. 7. 10. ΑΣΤΑ. 7. 8. ΑΝΑΠΟΔΙΕΣ. 8. ΟΛ. 9. ΤΖΑΜΙΑ. 9. Α.Ι.ΣΕ. 9. 10. ΜΑΟΡΙ. 10. ΔΙΑ. 11. ΥΜΑ. 11. ΜΙΣΧΟΣ. 11. ΠΡΑΣΙΑ. 11. ΗΣ.

Ο ειδικός συνογάτης μας επέτρεψε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΓΡΑΦΗΣ — ΠΑΝ — ΚΑΙΝΟΤΟ-

ΜΙΕΣ — ΝΕΟΙ — ΠΥΡΣΟΙ — ΣΑΡΙ, σύνολον 50 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΜΠΟΣΙΚΑ — ΠΙ. ΚΕΣ — ΑΡΙΟΣΤΟΣ — ΣΑΡΓΟΙ — ΜΠΟΥΡΕΚΙ — ΠΟΥΡΕΣ κλπ.

1. Το άνοιγμα στο στήθος της πεδιάς της γυναίκας είναι κάθετο άριστερά. 2. Στην χαμηλότερη παλάμη της ίδιας λείπει το μικρό δακτύλο. 3. Η άσπρη ποδιά της ίδιας είναι πιο κοντή. 4. Το πουλόβερ του άνδρα κάνει μύτη στο στήθος. 5. Ο λαιμός της μπουκαλάς είναι ψηλότερος. 6. Στο τραπέζι, το άριστερο κουτάλι έχει αλλάξει θέση. 7. Το χερούλι της πιστέλας δεν είναι στρογγυλό. 8. Το πόδι του τραπέζιου είναι πιο κοντό. 9. Το άριστερο κάδρο είναι ψηλότερο.

ΜΕ ΤΟ ΣΟΥΣΑΜΙ...

♦ Είπαμε, φέτος θα λέμε μόνον τα καλά. Με αισιοδοξία ξεκινήσαμε την καινούργια χρονιά μας, και θα την συνεχίσουμε — σε πανηγυρικές παρουσιάσεις των μεγάλων πλεονεκτημάτων, τα οποία δικαιολογούν την παραμονή μας σ' αυτόν τον ωραίο τόπο.

♦ Ένα από αυτά τα πλεονεκτήματα είναι τα κουλούρια...

♦ Με το σουσάμι...

♦ Σε κάθε άλλη χώρα τα κουλούρια (με το σουσάμι) θα ήταν απλώς ένα είδος αναλώσιμο, που κάποιος το πουλάνε, και κάποιος το αγοράζουν, έναντι μιας στοιχειώδους αντιπαροχής. Μα στην σπουδαία αυτή χώρα, ακόμη και τα κουλούρια καταρρώσαμε να τα κάνουμε πρόβλημα.

♦ Στην καθημερινή ζωή του Νεοέλληνα, το κουλούρι (με το σουσάμι) είναι το σύμβολο του εθνικού μας υποσιτισμού, της πίκρας, της μιζέριας, της άβουλίας, της απαισιοδοξίας, της μικροψυχίας και όλων των κυκλοθυμικών πρωϊνών καταστάσεων που συνθέτουν την άγνωση αθηναϊκής δραχμοδιώτου γραφειοκρατίας.

♦ Όλη η πνευματική παραγωγή του μέσου υπαλλήλου (που σ' άλλες χώρες έδραιώνεται σ' ένα γερό και επιμελημένο «μπρέκφαστ») στον τόπο μας τρέφεται και συντηρείται με καφεζούμι και σουσάμια. Είναι δε τα άποτέλεσματα, καθώς γνωρίζουμε, όντως καρποφόρα...

♦ Με σουσάμια, επίσης, είναι σπαρμένοι ο δρόμος των πτωχών έραστών κάθε πάρκου και κάθε αίγιολου, και το κουλουροτύρι (όπως στους Παριζιάνους ή σαμπάνια και το φουά-γκρά) είναι το λουκούλλιο προανάκρουσμα κάθε συνοικιακής έρωτικής περιπτώσεως, μεσούσης της έσπερας.

♦ Αλλά και ληγούσης της έσπερας (ώ θεοί!), πώς να εξηγήσουμε στον ξένο επισκέπτη τα όσα συντάρακτικά συμβαίνουν έξω από τους κινηματογράφους;

♦ Ό,τι κι αν είναι το φιλμ (δράμα, ρομάντσο, κωμωδία, περιπέτεια, «νουβέλ βάγκ»), ή κατάληξη, στην έξοδο, είναι πάντα η ίδια: Όμάδες της φυλής των Παπουά, με ταβλάδες, με γένεια, με δόντια άπειλητικά, με πολεμικές αναρbres κραυγές:

♦ ««Έδταφρέσκ! Έδταφρέσκ! Έδταφρεσκακλγρια!!!»».

♦ Κατέρχονται οι καλλιεργημένοι Αθηναίοι, με τις καλλιεργημένες (ώ, πόσον καλλιεργημένες!) συνοδούς των, τις κλίμακες του ωραιότερου κινηματογράφου των Αθηνών: Αντίκρυ τους είναι πάμφωτη ή Ακρόπολις, στα δεξιά τους οι ώραιες σύγχρονες στοές. Αλλά απέναντί τους, εκεί, στο διάβα τους, πολεμοχαρείς, δερβισιασμένοι, ρυπαρώτατοι, καρτεράνε οι Ζουλού...

♦ Μπορούσαν να πουλάνε μαγιόβιττα, κρανία μικρών παιδιών, σκελετούς νυχτερίδων, δόντια κροκοδείλων, δέρματα φιδιών. Με τις ίδιες κραυγές, με την ίδια βουή, με το ίδιο πολεμικό μένος, κι όμως πουλάνε απλώς: «Κλουρίγια»!

♦ Το άστειότερο είναι που κανένας δεν ξέρει αν δικαιούνται να τα πουλάνε, αν επιτρέπεται ή απαγορεύεται, και τότε και σε ποιούς επιτρέπεται και τότε και σε ποιούς απαγορεύεται. Δι' ό και μετά τον «Μπέν-Χούρ» ή την «Κλεοπάτρα» ή άλλες ταινίες άσυλληπτου φρίκης βλέπει κανένας άλλες σκηνές ρομαντικής θηριωδίας: Έπελαύνει ή ελαφρά ταξιαρχία των αστόλων αστυνομικών, διασκορπίζονται οι κουλουροπώλαι και έκτινάσσονται τα κουλούρια στον άρωματώδη βόρβορο της οδού Γιάν Σμάτς.

♦ Χαζεύει ο κοσμάκης...

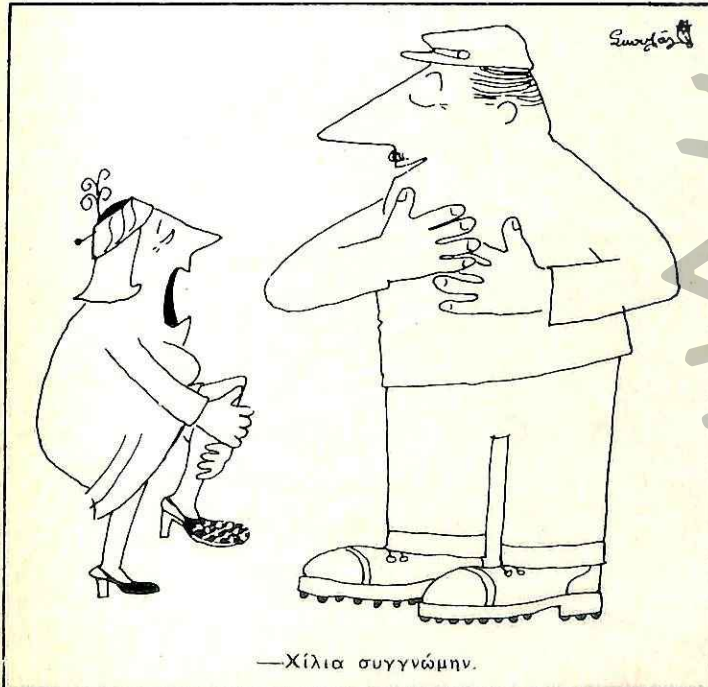
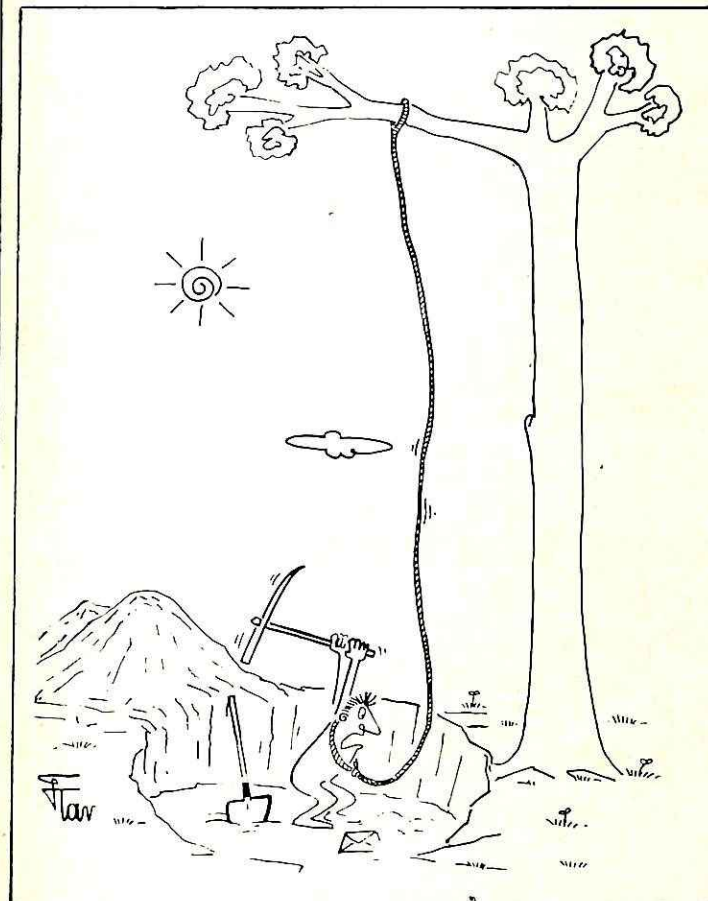
♦ Άλλοι είναι υπέρ των κουλουριών και σκίζουν για την συνταγματική έλευθερία της κουλουροπωλήσεως, και άλλοι έναντι των κουλουροπωλών, γιατί είμαστε, λέει, τόπος τουριστικός. Άλλοι προτείνουν ροζ μουσελίνα πάνω από τους ταβλάδες, και άλλοι γυάινες φρετροειδείς προθήκες, φορητές, κι άλλοι πάγκους πρόχειρους, σαν της οδού Αιόλου, μιά και ο πρόχειρος πάγκος αποτελεί έξοχο τρόπον επίλυσεως όλων των έκκρεμων ελληνικών ζητημάτων. Και όπου νάναι (δεν μπορεί) θα όργανωθι και το Πρώτον Πανελλήνιον Κουλουροσυνέδριον...

♦ Σπουδαίος θεσμός τα Κουλούρια!

♦ Μόνον έμεις τα έχουμε (όπως τα έχουμε) σαν Έδεσμα, σαν Πρόβλημα και σαν βραδινή Ψυχαγωγία...

♦ Πού άλλου στον κόσμο μπορεί κανείς να βρή τέτοιους ωραίους συνδυασμούς;

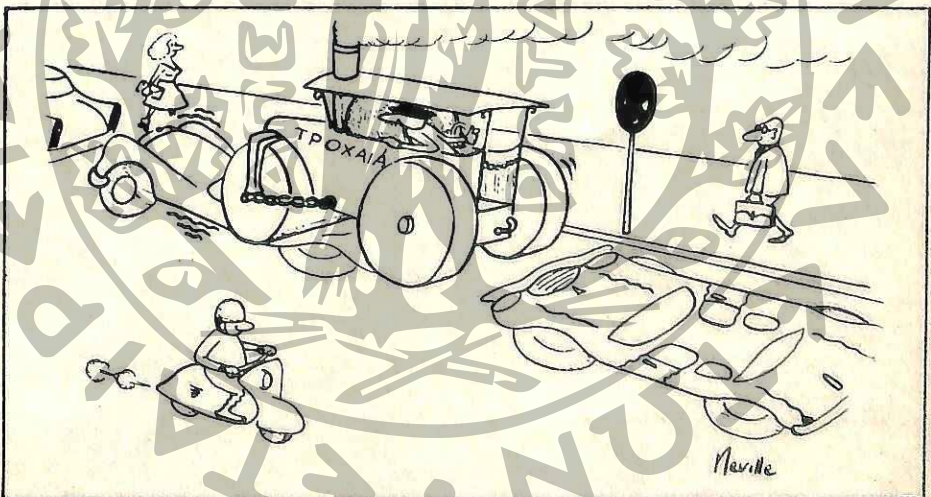
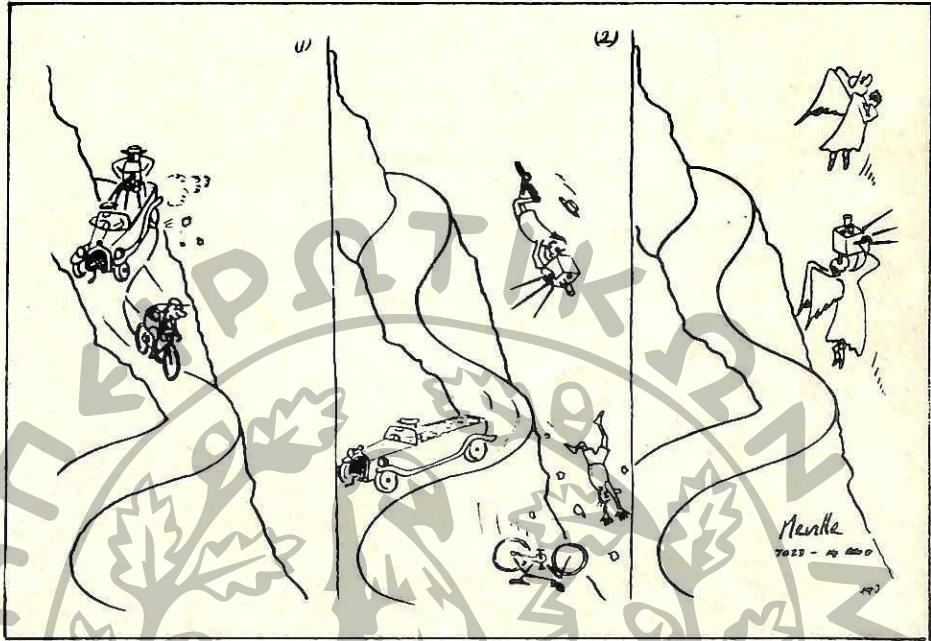
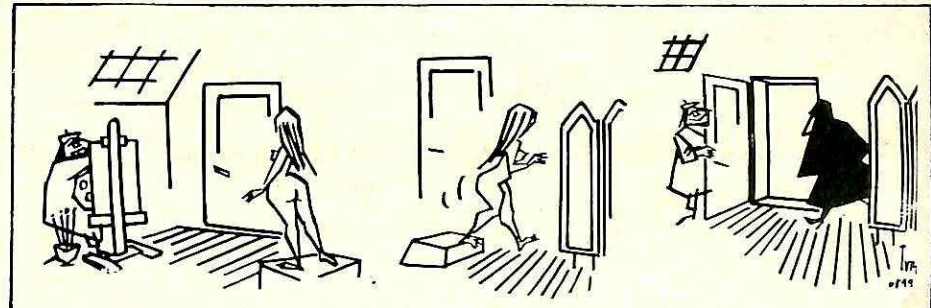
Χιούμορ

—Χίλια συγγνώμην.

—Ατίμε Νεύτων.

—Χίλια συγγνώμην.

Index

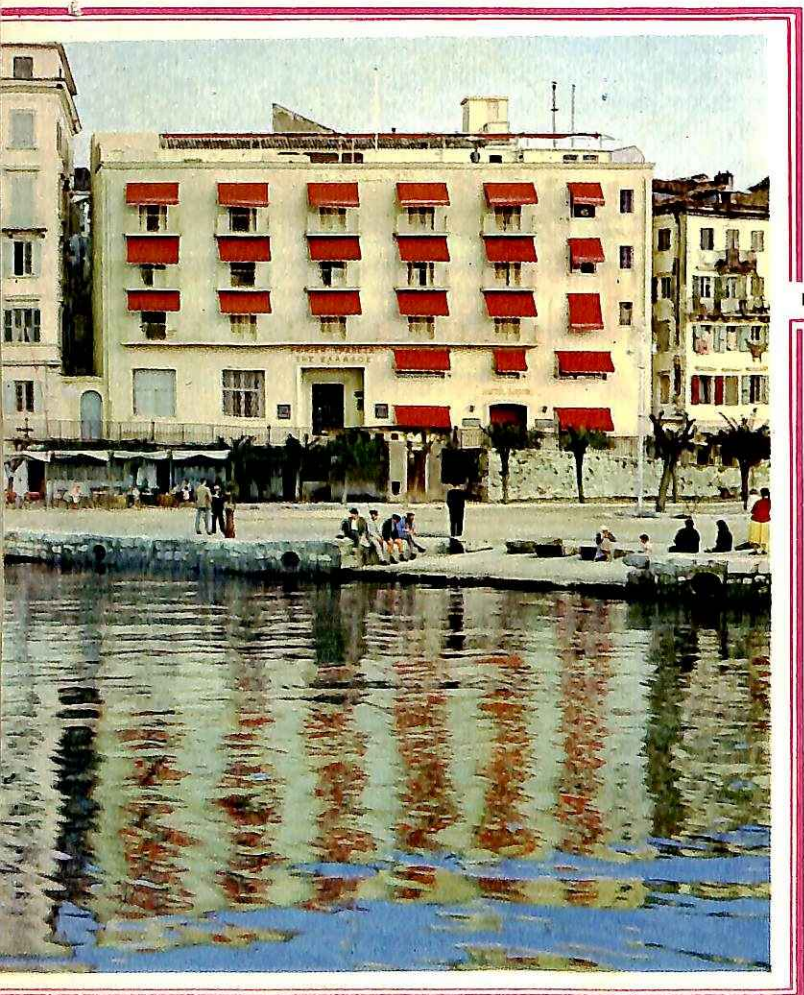

τά Ξενοδοχεία

★
ΑΣΤΙΡ

- στην Γλυφάδα
- στην Κρήτη
- στην Κέρκυρα

Άριστα οργανωμένα, πολυτελή, υπέρκομψα, με πρόθυμο και εξυπηρετικώτατο προσωπικό, με κάθε είδους άνεσι και μέσα διασκέδασης, σας προσφέρουν σ' ένα ξεχωριστό, γοητευτικό περιβάλλον, μία άλησμόνητη ευχάριστη διαμονή.

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΡΗΤΗ

